

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

โดย

วิภา รอดสุด

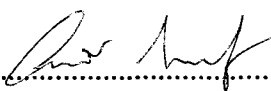
9 - ส.ช. 2542

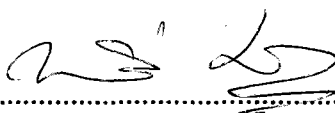
งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
วิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และ ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มีนาคม 2542
S 1111

คณะกรรมการที่ปรึกษาได้พิจารณางานวิจัยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสี เกษมสุข)

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความรัก ความเมตตากรุณาจาก รองศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสิ เกษมสุข ซึ่งเป็น ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและสละเวลาในการตรวจแก้ไขรวมทั้งช่วยเหลือปรับปรุงในส่วน ที่บกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีตลอดมา ตั้งแต่เริ่มการศึกษาทดลองจนเสร็จ ลิ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนประชานิเวศน์ เขต จตุจักร กรุงเทพมหานคร ขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนประชานิเวศน์ ที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการทดลองหา คุณภาพของเครื่องมือการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์กิตติมา ศรีสง่า และอาจารย์ศิริรักษ์ ศรีพิบูลย์พาท ที่ กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจและแก้ไขแบบ ทดสอบแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการประถมศึกษา ปีการศึกษา 2539 ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่เป็นกำลังใจ คอยให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาใน การทำงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจน พี่นราทิพย์ วงศ์วิรัตน์ พี่สาวผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ การศึกษา

วิภา รอดสุค

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ	11
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	13
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า	26
	การดำเนินการทดลอง	30
	การวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

บทที่	หน้า	
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5	สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	41
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	41
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	41
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	42
	วิธีดำเนินการทดลอง	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล	43
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
	การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	44
	ข้อเสนอแนะ	46
	บรรณานุกรม	42
	ภาคผนวก	54
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	271

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลอง	31
2 แสดงการจัดคาบเวลาสอน	32
3 แสดงผลการทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	37
4 แสดงผลการทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าความ แปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม	38
5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	39
6 แสดงผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังจากสิ้นสุดการทดลองไปแล้วเวลา 15 วัน	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่คนไทยทุกคนต้องเรียนรู้ มีความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่ต้องการได้ การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอนให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาไทยทั้งแง่ความเข้าใจภาษา การใช้ภาษาและสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ (กรมวิชาการ,2525)

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มทักษะภาษาไทยไว้ว่า ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาไทย ด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน รวมทั้งให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาด้วย (กรมวิชาการ,2525)กล่าวไว้ว่า ให้นักเรียนเขียนสะกจดคำ ประสมอักษร เขียนคำวลี ประโยคตามที่กำหนดให้โดยใช้คำพื้นฐานประมาณ 450 คำ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และประมาณ 800 คำ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (กรมวิชาการ,2533)

การสอนภาษาไทย นับว่าเป็นการวางรากฐานการศึกษาที่สำคัญแก่ผู้เรียน เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจวิชาต่าง ๆ การสอนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้น ครูจะต้องสอนให้สัมพันธ์กัน ทักษะการฟัง พูด และอ่าน จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่ยุ่งยากที่สุด การเขียนสะกจดคำเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของทักษะการเขียน ปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การเขียนสะกจดคำให้ถูกต้อง (สมบูรณ์ ทินกร,2535) นั่นคือเมื่อเริ่มแรกของการเขียนเด็กจะต้องหัดเขียนสะกจดคำ เมื่อเขียนสะกจดคำได้ถูกต้อง ก็จะมีความสามารถในการเขียนด้านอื่น ๆ ตามไปด้วย เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนเพราะเด็กที่สามารถเขียนได้จะต้องมีทักษะการฟัง พูด และอ่านมาก่อน

จึงพบว่า การเขียนสะกดคำของนักเรียนนั้นมีปัญหามาก โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เพิ่งเรียน (ดวงเดือน สุภิกิตย์, 2522)

จากการศึกษาลักษณะการเขียนสะกดคำผิด พบว่านักเรียนมักเขียนคำผิดที่ตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด การันต์ คำที่มาจากภาษาอื่น คำควบกล้ำ คำที่ใช้สระ ใ ออ และอัย เป็นต้น และสาเหตุอาจมาจากการเคยเห็นแบบอย่างมาผิดเข้าใจหลักการใช้ภาษาผิด ไม่ทราบความหมายของคำ เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงที่อ่าน เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และการฝึกไม่สม่ำเสมอ (วรรณิ โสภประยูร, 2529) นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักเรียนได้รับการฝึกการเขียนสะกดคำ โดยไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียน และคำเหล่านั้นยากเกินไปสำหรับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนขาดความสนใจ ตลอดจนขาดการฝึกฝนในการเขียนอย่างเพียงพอจนเป็นผลให้เขียนสะกดคำผิด (สุภาพ ดวงเพชร, 2533)

จากสาเหตุดังกล่าว จึงส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เพราะฉะนั้นในการเรียนการเขียนสะกดคำ เพื่อฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำจึงควรฝึกบ่อย ๆ ครูควรหาแบบฝึกให้นักเรียนได้ฝึกหัดอย่างเพียงพอ การใช้สื่อและกิจกรรมการสอนจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้นักเรียนในชั้นเล็ก ๆ ได้เพลิดเพลินสนุกสนาน ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีสอน และกิจกรรมอยู่เสมอ (สนิท สัตโยภาส, 2532)

การเรียนการสอนครูจะต้องพยายามให้โอกาสนักเรียนเป็นผู้แสดง โดยลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด ส่วนครูจะมีบทบาทเป็นผู้กำกับ การแสดง วางแนวทางในการจัดกิจกรรม และให้คำแนะนำในทางที่ถูกที่ควรแก่นักเรียน ครูจำเป็นต้องใช้กลวิธีการสอน การจัดกิจกรรมหลายรูปแบบรวมทั้งชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ และมีโอกาสได้ฝึกทักษะนี้บ่อย ๆ ตามกฎแห่งการฝึกของชอร์นไคด์ที่ว่า สิ่งใดที่คนได้ทำบ่อย ๆ หรือมีการฝึกเสมอ ๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นได้ดีที่คนขาดการฝึกฝนย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดี และจะค่อย ๆ ลืมเลือนไป (สุจริต เพียรชอบ, 2522) โดยให้ฝึกเขียนคำซ้ำ ๆ หลายครั้งในแบบฝึกที่แตกต่างกันในหลายรูปแบบ ฝึกจากง่ายไปหายากและเป็นไปตามลำดับขั้น ซึ่งเหมาะ

สมกับวุฒิภาวะของนักเรียน และควรนำคำยากสำหรับนักเรียน มาสร้างแบบฝึกให้นักเรียนฝึกอย่างสม่ำเสมอ (วรรณิ โสภประยูร, 2529)

ความคงทนในการจำก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะการเรียนรู้กับการจำนั้นเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด อาจกล่าวได้ว่า การเรียนรู้คือกระบวนการสร้าง การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม และการจำ คือ การรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนั้น (ชัยพร วิชชาวุธ 2519: 65) เมื่อเกิดการเรียนรู้สิ่งใดแล้ว ถ้านักเรียนยังจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ได้นานเท่าใด ก็ย่อมเป็นหลักประกันว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ

(การใช้แบบฝึกหัดเพื่อเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ จึงเป็นวิธีที่ดี และเหมาะสมวิธีหนึ่ง เพราะจากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากประสบการณ์ที่สอนทั้งผู้วิจัยเอง และเพื่อนครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกัน มักสอนเขียนสะกดคำโดยการเขียนตามคำบอก และแบบฝึกหัดภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีอยู่ในปัจจุบันพบว่า ไม่เพียงพอที่จะใช้ฝึกเพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาได้ดีเท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องสร้างแบบฝึกหัดขึ้นสำหรับฝึกเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในทักษะทางภาษาไทย ด้านการเขียนสะกดคำยาก ซึ่งบุญมา สังข์โพธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากได้ดีขึ้นหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มาศวิมล รักบ้านเกิด (2526 : 79) ยังได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิธีการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางในการเลือกใช้วิธีสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งมีความคงทนในการจำการเขียน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษาได้คิดสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำในระดับชั้นต่าง ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนประธานีเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 200 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประธานีเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายแบบ (Sample Random Sampling) 2 ห้องเรียน จากทั้งหมด 5 ห้องเรียน จำนวน 200 คน แล้วจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนจำนวน 40 คน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 3 คาบ (คาบละ 20 นาที) รวมทั้งหมด 45 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองคือ คำจากเนื้อหาในหนังสือเรียนภาษาไทยของกรมวิชาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 บทที่ 11-13 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) จำนวน 62 คำ

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่แบบฝึกหัดมี 2 ชนิดคือ แบบฝึกการเขียนสะกดคำ และแบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำและความคงทนในการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดให้เป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ถูกต้อง

2. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำหมายถึง สื่อการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่เป็นคำใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยนำคำจากหนังสือเรียนภาษาไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ บทที่ 11-13 จำนวน 62 คำ มาสร้างเป็นแบบฝึกหัด ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่

- การโยงคำกับภาพ
- การวงกลมรอบคำที่มีความหมายตรงกับภาพ
- การนำภาพและตัวอักษรมาประสมเป็นคำที่มีความหมาย
- การเลือกระบายสีภาพจากคำที่กำหนดให้ในภาพ
- การเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

- การเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย
- การสังเกตคำและเลือกคำที่ถูกต้องมาเขียน
- การเติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความ
- การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้

3. แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการหมายถึง แบบฝึกหัดภาษาไทย ซึ่งใช้ควบคู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ตามคู่มือครู ชุดพื้นฐานภาษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

4. ความสามารถในการเขียนสะกดคำหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน แสดงออกด้วยการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เป็นคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นจากคำในแบบฝึกหัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 บทที่ 11-13 จำนวน 62 คำ

5. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนที่บอกถึงปริมาณ การเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ ซึ่งได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความคงทนในการเขียนสะกดคำหมายถึง คะแนนการเขียนสะกดคำ ที่นักเรียนได้จากการทำแบบทำสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำชุดเดิม ภายหลังจากการทดลองแล้ว 15 วัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

1.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

* หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) มีเนื้อหาการเขียนสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ซึ่งนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง รวดเร็วจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

ชิน โพร้ออน (2526 : 10) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า “ การเขียนสะกดคำหมายถึง ความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่สามารถเขียนสะกดคำใดคำหนึ่งโดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้องตามที่มันควร จะอยู่

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 14) ได้อธิบายว่า การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการเพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในการสื่อสาร

๕ สรวาดิ เพ็งศรีโคตร (2539 : 14) สรุปการเขียนสะกดคำได้ว่า “การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

อรรถัย นุตรศิษฐ (2540 : 10) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนคำคำหนึ่งคำใด อันประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525”

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนคำตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ตามลำดับเพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

1.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้ สมบูรณ์ ทินกร (อ้างถึง Dale and others 1971) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำไว้ว่า

1. การสะกดคำผิด ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำผิดไปด้วย
2. การสะกดคำถูก จำเป็นที่จะต้องแยกความหมายของคำแต่ละคำได้
3. นักเรียนที่รู้จักสะกดคำ สามารถที่จะหาคำในพจนานุกรมได้รวดเร็ว
4. การรู้จักสะกดคำ ถือเป็นความสามารถ เป็นการศึกษา และทำให้อ่านหนังสือได้
5. ความบกพร่องในการสะกดคำ ทำให้เสียเวลาทั้งครูและนักเรียนในการเรียนการสอน

6. ผู้ที่มีความบกพร่องในการสะกดคำ ทำให้หมดโอกาสที่จะใช้คำเพื่อเน้นความหมายในข้อเขียนของตนได้

กำชัย ทองหล่อ (2509 : 190) ได้กล่าวว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงพูด เพราะฉะนั้น การเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มี ความหมายเลยก็ได้ ซึ่งในเรื่องนี้ วรรณิ โสมประยูร (2509 : 503) ได้กล่าวไว้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกด คำได้ถูกต้องก่อนจึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิด เสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำ ให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เสียตั้งแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และ ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่าง สม่ำเสมอทุกระดับชั้น เพราะไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาใด ในสาขาใด เด็กต้องเรียนอ่านคำ หรือประโยคที่มีในหนังสือเรียนที่ใช้เรียนให้ได้ และเมื่ออ่านออกแล้วก็ต้องเขียนได้ ด้วยการสะกดคำเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็กอ่านออก เขียนได้ สะกดคำ ถูกต้อง เด็กจะสามารถนำประโยชน์จากการเรียนไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้ดี (ประยูทธ วัชรศิษฐ์ : 2516)

บันลือ พลฤกษ์วัน ได้กล่าวไว้ว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เป็นสิ่งสำคัญของการเขียน หากเขียนผิดจะสื่อความหมายกันไม่ได้ บางครั้งพอเคา ความได้ แต่ก็แสดงความไม่รู้ของผู้เขียน อันเป็นสิ่งหนึ่งที่จะลดความศรัทธาของผู้อ่าน ที่มีต่อผู้เขียน

ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากจะมีผลดีต่อการ สื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านแล้ว ยังมีผลต่อการประเมินคุณค่าของผู้อ่านที่มี ต่อผู้เขียนด้วย เนื่องจากการเขียนสะกดคำนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการเขียน ผู้เขียนที่ดี ต้องมีความประณีตและรับผิดชอบในงานเขียนของตน โดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ตามอักษรวิธี นักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการเขียนสะกดคำไปใช้ได้ กับทุกวิชา และในชีวิตประจำวันคือใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ถ้าเขียนสะกด คำผิด ผู้อ่านไม่เข้าใจข้อความอาจตีความหมายผิดจึงไม่สามารถสื่อสารได้

1.3 ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

ปัจจุบันนี้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดกันมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ มีผู้กล่าวถึงสาเหตุไว้ดังนี้

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 1) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเขียนสะกดคำ คือ “ธรรมชาติของภาษาไทย มีพยัญชนะถึง 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียง ทำให้คำในภาษาไทยมีคำซ้ำกันมากและมีความหมายต่างกัน ซึ่งหากขาดการสังเกตและหลักเกณฑ์ในการจดจำแล้วก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดมาก”

คุณฎีพร ชำนิโรตศาสนต์ (2527 : 45) ได้เสนอความคิดว่า “ข้อบกพร่องในการใช้ภาษา อาจเกิดจากการใช้คำผิดความหมาย ซึ่งอาจเกิดจากการที่มีคำที่มีรูปและเสียงหรือความหมายใกล้เคียงกัน หรืออาจเกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษาไม่รู้จักความหมายหรือความหมายแฝงของคำ จึงทำให้เขียนสะกดคำผิด”

รุจี สุขเสมอ (2526 : 96) พบว่า การสอนของครูมีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เช่น

1. ครูฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำแก่นักเรียน โดยการเขียนตามคำบอก และการแก้ไขคำที่เขียนผิดซ้ำ ๆ กันเท่านั้น
2. ครูแก้ไขหรือชี้แจงข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำผิดให้กับนักเรียนน้อยเกินไป
3. ครูสอนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้มีความสัมพันธ์กันไม่เพียงพอ
4. หลักสูตรกำหนดให้นักเรียนเรียนหลักภาษาในแง่ของการนำไปใช้จึงทำให้ไม่มีเนื้อหาของหลักภาษาโดยตรง ครูอาจเข้าใจผิดว่าไม่จำเป็นต้องสอนหลักภาษา
5. ครูบางคนสอนสะกดคำไม่ถูกวิธี รวมทั้งไม่มีแบบฝึกหัดสะกดคำสำหรับฝึกโดยเฉพาะ
6. ครูบางคนไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากปัญหาดังกล่าว ล้วนมีผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ครูควรชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญต่อการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ตลอดจนคอยดูแลแก้ไขเมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำผิดอย่างใกล้ชิด

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการสอนเขียนสะกดคำ

อรพรรณ ภิญโญภาพ (2529 : 12) ให้ความหมายของการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนเขียนสะกดคำ เป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแก่ผู้เรียน และจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจ กระบวนการประสมคำ รู้หลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการ เพื่อนำประโยชน์ไปใช้ในการสื่อสาร”

วรรณ เครือนิยม (2531 : 12) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำว่า “การสอนเขียนสะกดคำเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ ประสมคำให้ถูกต้องและได้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสื่อความหมายกันได้”

อรัญญา นุตรศิษฐ์ (2540 : 14) ได้สรุปความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนเขียนสะกดคำหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะให้ผู้เรียนสามารถเขียนสะกดคำโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ตัวการันต์ ประสมเป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525”

จากความหมายของการสอนเขียนสะกดคำที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องโดยให้นักเรียนรู้จักหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ตัวการันต์ ประสมคำให้ถูกต้องและได้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

2.2 กิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ

การสะกดคำเป็นวิธีการที่จะนำไปสู่จุดหมายของการเขียน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูด และการอ่านที่ดี การสะกดคำเพื่อการเขียนนั้น มีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ความเข้าใจความหมายของคำและการอ่านที่ถูกต้องชัดเจน

ดังนั้นจึงได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของการสอนสะกดคำและได้เสนอแนะการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 65) ได้เสนอลำดับขั้นการสอนเขียนสะกดคำดังนี้

ขั้นที่ 1 ความหมายและการออกเสียง ในขั้นนี้ครูจะต้องให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ มองเห็นคำพร้อมออกเสียงคำนั้น และสามารถที่จะพูดเป็นประโยคได้โดยใช้คำเหล่านั้นอย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 การมองเห็นรูปคำ ครูต้องให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ แยกเป็นพยางค์ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์ แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 3 การระลึกคำ คือให้มองดูคำนั้นแล้วให้สะกดโดยไม่ต้องดูตรวจทานว่าการสะกดคำนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าสะกดผิดให้นักเรียนย้อนกลับไปเริ่มต้นในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 4 การเขียนคำนั้นให้ถูกต้องจากความจำ ใส่วรรณยุกต์สระให้ถูกที่ แล้วตรวจดูว่าเขียนคำเหล่านั้นได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่

ขั้นที่ 5 การทบทวน ให้นักเรียนเขียนคำโดยไม่ต้องดูแบบ ถ้าเขียนถูกต้อง 3 ครั้ง แสดงว่านักเรียนรู้จักคำนั้นดีแล้ว และถ้าจะให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้นควรให้นักเรียนนำคำนั้น ไปเขียนเป็นประโยคทันที อาจเขียนเป็นเรียงความหรือเขียนจดหมายก็ได้

โรจนา แสงรุ่งรวี (2531 : 16-17) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำว่า “การสอนเขียนสะกดคำอย่างมีศิลปะนั้น ครูต้องสอนไปตามลำดับขั้นตอน จากขั้นง่าย ๆ คือ ขั้นรู้จักคำโดยเห็นภาพรวมของคำนั้นเสียก่อนว่ามีลักษณะอย่างไร แล้วจึงค่อยสอนให้ยากขึ้นในขั้นสะกดคำ จดจำคำนั้นว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ อะไรบ้าง จากนั้นก็เขียนคำนั้นลงไป แล้วทบทวนหรือตรวจสอบความถูกต้องในการเขียนสะกดคำอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ครูคอยช่วยเหลือนักเรียนที่เขียนสะกดคำไม่คล่องหรือเขียนช้ากว่าคนอื่นด้วย”

๑ สราวดี เฟิงศรีโคตร (2539 : 25) ได้สรุปหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า “การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการสอนเขียนสะกดคำ ซึ่งพอจะสรุปวิธีการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง
2. ฟีกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ
3. ฟีกให้นักเรียนสะกดคำปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน
4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ
5. ฟีกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง
6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ
7. ตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่
8. ใช้คำที่เขียนนั้น นำมาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้
9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่งโดยทำแบบฝึกทักษะ

สรุปได้ว่า วิธีการสอนเขียนสะกดคำ มีวิธีที่หลากหลาย ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณา จุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสนใจ และสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึก

ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า “แบบฝึกหัด หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นบทฝึกใช้เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525) นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แบบฝึกในการสอนบทเรียนต่าง ๆ ได้ โดยใช้เป็นอุปกรณ์สำหรับกระตุ้นให้เด็ก คิดวิเคราะห์ปัญหาที่ภาพรวม และสร้างมโนคติในเรื่องที่เรียนได้

รุจิ สุขเสมอ (2526 : 23) กล่าวว่า “แบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหา โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้เรียนการฝึกทักษะทางภาษานั้น จะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียวว่ายังไม่เพียงพอไปทั้งจะไม่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในทักษะภาษาได้เพียงพอ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องสร้างแบบฝึกหัดเฉพาะเรื่องขึ้น สำหรับฝึกเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในทักษะทางภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านการเขียนสะกดคำ

วีระ ไทยพานิช (2526 : 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกหัด สรุปไว้ว่า “แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ที่เกิดจากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้”

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน เพราะแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะความรู้ต่าง ๆ หลังจากทีเรียนไปแล้ว อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3.2 หลักการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเขียนสะกดคำ เพราะการฝึกฝนบ่อย ๆ และหลาย ๆ ครั้ง ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่ว มีผู้เสนอแนะวิธีการในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนไว้ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิช (2514 : 1-2) ได้ให้ข้อเสนอแนะหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้รอบคอบว่า ต้องการจะให้เกิดทักษะใดใช้แบบฝึกแบบไหน ใช้อย่างไร

2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลาย ๆ แบบเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

3. ให้ฝึกในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น คัดบนกระดานหรือบนกระดานมาปิดให้อ่าน

4. ประเมินผลแบบฝึก ต้องประเมินดูว่า เด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด

วรนาถ พ่วงสุวรรณ (2518 : 34-37) กล่าวถึงหลักในการสร้างและวางแผนการสร้างแบบฝึกสรุปได้ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์

2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา

3. ชั้นต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึก

3.1 ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน

3.2 ศึกษาจิตวิทยาของเด็กและจิตวิทยาการเรียนการสอน

3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา

3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก

3.5 วางโครงเรื่องและกำหนดรูปแบบแบบฝึกให้สัมพันธ์

กับโครงสร้างเรื่อง

3.6 เลือกเนื้อหาต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาบรรจุในแบบฝึกให้

ครบตามที่กำหนด

นางเยาว์ บวงสรวง (2535 : 31) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะนั้น จะต้องคำนึงจิตวิทยาการเรียนรู้อันมีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจนและสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจโดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียนสำหรับคำที่จะนำมาสร้างแบบฝึกนั้นควรเป็นคำจากหนังสือแบบเรียนโดยพิจารณาคัดเลือกคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้เกณฑ์มาตรฐาน เพื่อจะนำไปใช้ในการพัฒนาการเขียนสะกดคำ และในการนำแบบฝึกไป

ใช้นั้น ควรมีการแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบผลทันที เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

จากหลักการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำควรสร้างให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน ฝึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การสร้างแบบฝึกหัดสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

นิตยา อุทธิโยธี (2520 : 1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ฮาลเรสส์ (สมบุรณ์ ทินกร, 2535 : 32-33 อ้างอิงมาจาก Halress, 93-94) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องเน้นในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบ ดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้น ต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่า แต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนควรมีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึก
5. นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียน มาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด

นอกจากนี้ ดวงเดือน อ่อนน้อม และคนอื่น ๆ (2536 : 37) ยังได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวจนเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้นี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองถ้าต้องการ

2. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่เบื่อหน่ายในการทำและเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีทั้งที่กำหนดคำตอบให้ และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ออกให้เกิดความเพลิดเพลินและความพอใจแก่ผู้ใช้ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็ว ในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้น มีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกหัดที่ดี ต้องมีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อน จะทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเร้าความสนใจของนักเรียนตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดี ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ง่าย

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีจะต้องเป็นแบบฝึกหัดสั้น ๆ มีหลายรูปแบบ เป็นแบบฝึกหัดที่เรียงจากง่ายไปยากมีรูปภาพประกอบ ฝึกเพียงเรื่องเดียวในแบบฝึกหัดนั้น ๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน กิจกรรมสนุก เร้าความสนใจของเด็ก เวลาฝึกพอเหมาะไม่นานเกินไป คำศัพท์ที่ใช้ฝึกสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำ

การดำเนินชีวิตของคนตามปกติต้องอาศัยการจำมากพอ ๆ กับการเรียนหนังสือ ดังนั้นความจำจึงเป็นกระบวนการทางจิตใจที่สำคัญได้รับการเอาใจใส่จากครูและนักการศึกษา (สุรางค์ จันทน์เอม. 2514 : 25) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเสาวณีย์ ฤควาพัฒนาวุฒิที่ว่า การจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เรารับรู้หรือเรียนรู้มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน ควรต้องสนใจสอนให้นักเรียนรู้จักจำเนื้อหาที่เรียนอย่างถูกต้อง ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนในโรงเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น (เสาวรีย์ ฤควาพัฒนาวุฒิ. 2517 ; 74)

ความคงทนในการจำ (Retention) คือการคงไว้ซึ่งการเรียนหรือความสามารที่จะระลึกได้ต่อสิ่งที่เคยเรียนหรือเคยมีประสบการณ์การรับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทิ้งระยะไว้ระยะเวลาหนึ่ง (Adam. 1969 : 9) ความจำได้แก่ความรู้เดิมซึ่งสะสมไว้ในระบบประสาท โดยระบบประสาทได้ทำให้กลมกลืนกับความรู้เก่าเรียบร้อยแล้วหรืออาจกล่าวได้ว่าความจำนั้นได้แก่ การสร้างระบบความรู้ขึ้นมาใหม่ หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้วซึ่งการที่จะจำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่น่าสนใจก็คือองค์ประกอบการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยความพร้อม การสนใจ ทักษะการจำ การจำการลืม ผู้เรียนผู้สอน สิ่งแวดล้อม (สุรางค์ จันทน์เอม. 2514 : 10-25) และในเรื่องของกระบวนการเรียนรู้ กาเย (Gagne. 1970 : 70 - 71) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำไว้ดังนี้

1. **ขั้นสร้างความเข้าใจ** เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ สถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า

2. **ขั้นการเรียนรู้** ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นความสามารถอย่างหนึ่งขึ้น

3. **ขั้นเก็บไว้ในความทรงจำ** คือการนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำเป็นช่วงเวลาหนึ่ง

4. **ขั้นการรื้อฟื้น** คือการเอาสิ่งที่เรียนไปแล้วและเก็บเอาไว้ นั่นออกมาใช้ ในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้

ขั้นตอนเหล่านี้จะมีช่วงการเกิดใกล้เคียงกัน ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจจะรวมกันเป็นสภาพการเรียนรู้ ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 20) กล่าวว่าลำดับขั้นของการจำแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

1. **ขั้นการเสนอสิ่งเร้า** คือการเสนอสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจำได้ ถ้าสิ่งเร้าที่เสนอนั้นเป็นสิ่งยาก จะต้องให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจเสียก่อน

2. **ขั้นกิจกรรมแทรก** คือการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอื่นที่สอดแทรกระหว่างขั้นเสนอสิ่งเร้าและขั้นการทดสอบ

3. **ขั้นการทดสอบ** คือการที่จะชี้บ่งว่าผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด วิธีทดสอบความจำมี 3 วิธี คือการจำได้ การระลึกได้ และการเรียนซ้ำ

การเรียนรู้และความจำไม่อาจแยกออกจากกันได้ เพราะการเรียนรู้ทุกเรื่องจะต้องอาศัยความจำเป็นพื้นฐานจึงจะนำไปสู่ความสามารถทางสมองให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นถ้าจะทดสอบว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้หรือยัง หรือทดสอบผลการเรียนจึงมีความจำเป็นสิ่งสำคัญรวมอยู่ด้วยหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การทดสอบความจำก็คือการทดสอบว่าผลของการเรียนรู้อยู่คงอยู่หรือไม่ (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 37)

ระบบความจำของคน แยกออกเป็น 3 ระบบ คือ

1. ระบบความจำการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory)
2. ระบบความจำระยะสั้น (Short Term Memory)
3. ระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory)

ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว ความจำระยะยาวเป็นความจำที่คงทนกว่าความจำระยะสั้น เราอาจจะไม่รู้ลึกในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรื้อฟื้นขึ้นมาได้ ความจำระยะยาวเป็นสิ่งจำเป็นมีคุณค่าอย่างยิ่ง เป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่คนรู้สึก เป็นการศึกษาซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความสนใจ และความเชื่อมั่นของแต่ละคน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ อาจสรุปได้เป็นสองประการ ประการแรก ได้แก่ลักษณะของความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประการที่สองได้แก่การทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษาทบทวน เป็นสิ่งที่จำเป็นอยู่แล้วที่จะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอแล้วช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำ ประมาณ 14 วัน หลังจากที่ผ่านมาการเรียนรู้ไปแล้ว (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 118)

ส่วนประกอบที่ทำให้คนจำได้

สุรางค์ จันทน์เอม (2514 : 30) ได้สรุปว่าในการเรียนการสอนนั้นมี ส่วนเกี่ยวข้องกับความจำอยู่มาก ส่วนประกอบที่ทำให้คนจำได้มีดังนี้

1. เนื้อหาที่มีความหมายเด็กจะท่องจำเนื้อหาที่มีความหมายได้มากที่สุด
2. การจัดระบบความรู้เข้าเป็นหลักการ เป็นหมวดหมู่ ซึ่งสะดวกแก่การจำ
3. วิธีเรียนที่ดี จะช่วยให้เด็กจดจำเรื่องที่เรียนได้เร็วและลืมยากวิธีเรียนที่ดีเป็นที่ยอมรับ ได้แก่ การศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเปรียบเทียบกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว การย่อ การฝึกฝนอยู่อย่างสม่ำเสมอ และการทบทวนในเวลาอันเหมาะสม เป็นต้น
4. การเรียนให้รู้แจ้งเห็นจริง ได้แก่การสอนให้นักเรียนมองเห็นและเข้าใจปัญหาเดียวกันในมุมต่าง ๆ กัน โดยจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนให้เด็ก
5. การทบทวน การทบทวนจะช่วยให้เด็กจำเรื่องที่เรียนได้มาก และจำได้นาน

6. ความสนใจ การให้ความสนใจในสิ่งใดจะช่วยให้จำในเรื่องนั้น ๆ ได้ดีขึ้น

7. เครื่องช่วยความจำต่าง ๆ เช่น โน้ตย่อ จะเป็นเครื่องช่วยความจำของเด็กได้ยาก

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการจำดังกล่าว สรุปได้ว่า ความจำเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งใดจะต้องอาศัยความจำเป็นบันไดขั้นต้นจึงจะก้าวไปสู่ความสามารถทางการเรียนรู้ขั้นอื่น ๆ ต่อไปได้คนเราจะเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ แยกแยะ เปรียบเทียบประเมินค่าสิ่งใดได้ต้องผ่านความสามารถทางสมองในระดับความจำมาก่อนและในขั้นตอนนี้ต้องอาศัยความจำในระยะยาว คือ สามารถระลึกได้ถึงแม้ว่าช่วงเวลาจะผ่านไปนานแล้วช่วงหนึ่งซึ่งหมายถึงมีความคงทนในการจำ ดังได้กล่าวแล้วว่าความจำเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากการเรียนรู้ได้ จึงสมควรที่จะส่งเสริมให้เด็กได้เกิดความจำในระยะยาว เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การทบทวน การทำซ้ำ การฝึกฝน โดยเฉพาะในสิ่งที่ต้องการให้เกิดทักษะ โดยเฉพาะในการเรียนภาษา เช่น ทักษะในการเขียน เป็นต้น จำเป็นต้องให้มีการฝึกฝนด้วยกลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนจำได้คงทน และสามารถนำมาใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2520 : 137-138) ได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องตัวสะกด มาตราแม่กค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบภายหลังจากการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดนี้แล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น

ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 97) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถ

ในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงเพิ่มขึ้น โดยมีเปรียบเทียบผลการสอนก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่า คะแนนความก้าวหน้าในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

ยุพดี พูนเวชประชาสุข (2525 : 57-61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โรจนา แสงรุ่งรวี (2531 : 50) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 39 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนในการเขียนสะกดคำระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง แตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังจากการที่นักเรียนได้รับการฝึก การเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกแล้ว ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น คือ สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น

ทฤษฎี วีระวัฒนาพันธุ์ (2536 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง “ตัวสะกดมาตราแม่กค” ด้วยการ ใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีสอนปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีคะแนนสูงขึ้นตามลำดับ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเรื่อง “ตัวสะกดมาตราแม่กค” อยู่ในระดับสูง

จุฬารัตน์ วงศ์ศรีนาถ (2537 : 53) ได้ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก โดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีคะแนนความก้าวหน้าสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

จากงานวิจัยภายในประเทศดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า การนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปใช้ในการเรียนการสอนนั้น สามารถให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเขียนสะกดคำสูงขึ้น

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ในต่างประเทศได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการสะกดคำดังนี้

ชวอร์ต และโคห์ริง (Schwartz and Doehring, 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2-6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมายมีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

ชเวนคินเกอร์ (Schwandinger, 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงและแบบเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบเขียนตามคำบอก

แคลนตัน (Clanton, 1977 : 2690-2691-A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีการสอนสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป ทำการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัดโดยทดลองกับนักเรียนระดับ 6 และ 7 จำนวน 194 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนกลุ่มทดลองหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก

ลอเรย์ (Lawrey, 1987 : 817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1-3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังจากฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และนักเรียนทำข้อสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้คะแนนเฉลี่ยถึงร้อยละ 89.8 % นั่นคือแบบฝึกทักษะนี้จึงเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ผลการวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกเขียนสะกดคำ จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นและในการสอนนั้นนอกจากจะใช้แบบฝึกแล้ว ครูควรจะได้นำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาประกอบการสอนด้วยซึ่งเป็นการพัฒนาการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการแตกต่างกัน
2. ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการแตกต่างกัน

บทที่ 8

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนประชาณีเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาณีเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องเรียนละ 40 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากจากนักเรียน 5 ห้องเรียน แล้วนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทั้งสองกลุ่มมาจับฉลากอีกครั้ง เพื่อกำหนดให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยแบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในด้านความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมายและเนื้อหา
- 1.2 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ และแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
- 1.3 ศึกษาวิธีสร้างแบบฝึกจากงานวิจัยและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
- 1.4 นำคำใหม่จำนวน 62 คำ จากบทที่ 10,11 และ 12 ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำจำนวน 15 ชุด ชุดละ 5 คำ แบบฝึกการเขียนสะกดคำมี 15 ชุด ในแต่ละชุดมี 5 แบบฝึก รวมแบบฝึกทั้งหมด 75 แบบฝึก ซึ่งแบบฝึกประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้
 - 1.4.1 การโยงคำกับภาพ
 - 1.4.2 การวงกลมรอบคำที่มีความหมายตรงกับภาพ
 - 1.4.3 การนำภาพและตัวอักษรมาประกอบเป็นคำที่มีความหมาย
 - 1.4.4 การเลือกระบายสีภาพจากคำที่กำหนดให้ในภาพ
 - 1.4.5 การเติมตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย
 - 1.4.6 การเรียงตัวอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย
 - 1.4.7 การสังเกตคำและเลือกคำที่ถูกต้องมาเขียน
 - 1.4.8 การเติมคำลงในประโยคให้ได้ใจความ
 - 1.4.9 การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้
- 1.5 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านเนื้อหาตรวจพิจารณาให้ข้อเสนอแนะแล้วมาแก้ไข จำนวน 3 ท่าน คือ
 1. นางสาวกิตติมา ศรีสง่า
 2. นางศิริรักษ์ ศรีพิบูลย์พาท
 3. นางฉลวยศรี บุญญาธิการ

1.6 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่แก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนประชานิเวศน์ สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดยทดลองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ใช้นักเรียนจำนวน 20 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดคนละชุด เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของรูปแบบและเวลา นำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 2 ทดลองกลุ่มย่อย ผู้วิจัยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองกับนักเรียน 20 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยทำแบบฝึกหัดกลุ่มละชุดจดบันทึกและซักถามแล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 3 การทดลองภาคสนาม (try-out) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองกับนักเรียน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 40 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้งก่อนที่จะนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เทคนิคการวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผล (ชวาล แพร์ตกุล. 2518 : 135-247) และหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 1-402) มีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ดังนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ โดยใช้คำในบทที่ 11,12,13 จำนวน 62 คำ นำมาสร้างเป็นแบบชนิดเลือกตอบ 3 คำเลือก จำนวน 80 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาไทย และทางการสร้างแบบทดสอบตรวจความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแบบทดสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเหมาะสมที่จะนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทย 3 ท่าน โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์. 2526 : 90)

กรรมนั้น	+1	แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น
กลุ่มพฤติกรรมนั้นหรือไม่	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะ
กลุ่มพฤติกรรมนั้น	-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะ

โดยคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร คำนี ค่า IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง คำนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับ
ลักษณะพฤติกรรม

R หมายถึง ผลของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
หาทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าคำนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อความนั้นเป็นตัวแทน
ลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าค่าของข้อความใดต่ำกว่า 0.5 ข้อความนั้น
ก็ถูกคัดออกไป หรือต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

2.3 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจักษ์เวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

2.4 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ หาค่าอำนาจ (r) และหาค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบแต่ละข้อโดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เต ฟาน (Fan, 1952 : 32)

2.5 ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้จะต้องมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 ข้อที่ได้ค่าไม่ถึงกำหนดนำมาปรับปรุงแก้ไขตัวเลือกใหม่อีกครั้งหนึ่งและคัดเลือกไว้ใช้จริง 40 ข้อ

2.6 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้วไปหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR 20 (Kuder R : charson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเท่ากับ 0.7210

3. แผนการสอนตามแนวคู่มือครูภาษาไทย

แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำที่เป็นคำใหม่ จำนวน 62 คำ มีทั้งหมด 3 บทเรียนคือ บทเรียนที่ 11-13 เรื่องเพื่อนของกล้า กาทักไข่ และแม่แพะกับลูกแพะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างใช้แผนการสอนเดียวกันทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันตรงที่ชั้นฝึกทักษะ กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

3.2 ศึกษาแนวการสอนภาษาไทย จากหนังสือคู่มือครู

และแบบเรียนภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ

3.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างแผนการสอนเป็นรายการซึ่งประกอบด้วย

- ความคิดรวบยอด
- จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- กิจกรรมการเรียนการสอน
 - ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน
 - ช้่นดำเนินการสอน
 - ช้่นสรุป
 - ช้่นฝึกทักษะ
- สื่อการเรียนการสอน
- การประเมินผล

3.5 นำแผนการสอนที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อศึกษาเวลาและความเป็นไปของกระบวนการเรียนการสอน แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเขียนเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Desing. (ถ้วน สายยศ และอังกฉฉฉฉ ฉฉฉฉ. 2536 : 216)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดสอบ	สอบหลัง
E R	T1	X	T2
C R	T2	~ X	T2

เมื่อ E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

T2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

X แทน การสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

~ X แทน การสอนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนักเรียน 5 ห้องเรียน ด้วยการจับฉลาก แล้วนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทั้งสองกลุ่มมาจับฉลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. คำเนิการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่ม ซึ่งวิธี สอน และเนื้อหาที่สอนเหมือนกัน เวลาเท่ากัน และกิจกรรมการเรียนเหมือนกัน แต่ในชั้น ฝึกทักษะใช้แบบฝึกต่างกัน คือ กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น กลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

ตาราง 2 แสดงวัน-เวลาทดลองในหนึ่งสัปดาห์

เวลา	8.30 น. - 9.30 น.	9.30 น. - 10.30 น.
วัน		
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
พุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
พฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
ศุกร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ทั้งกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำฉบับ เดิมเพื่อวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม

4. หลังสิ้นสุดการทดลองวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเป็นเวลา 15 วัน ทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน สะกดคำฉบับเดิมไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การทดสอบข้อตกลง (Assumption) ของความไม่แตกต่าง (Homogeneity) ของค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนนก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test และ F-test

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test แบบ Independent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2531 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร (Ferguson.
197: 62)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

X แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

X^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

X แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตรคูเดอริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson. KR 20) (Thondike and Hagen. 1977 : 82)

$$r_u = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_u	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
p	แทน	อัตราส่วนของนักเรียนที่ทำถูกแต่ละข้อ
q	แทน	อัตราส่วนของนักเรียนที่ทำได้ในแต่ละข้อ หรือ q แทน $1-p$
S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

4. ทดสอบข้อตกลง (Assumption) ของความไม่แตกต่าง (Homogeneity) ของค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test และ F-test

$$F = \frac{S_2^2}{S_1^2}$$

เมื่อ S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1,2
n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent (Ferguson.1971: 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}}}$$

df	=	$n_1 + n_2 - 2$
เมื่อ t	แทน	ค่าอัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ
\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของกลุ่มที่ 1
\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยความแตกต่างของกลุ่มที่ 2
s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของความแตกต่างของกลุ่มที่ 1
s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของความแตกต่างของกลุ่มที่ 2
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มที่ 2
df	แทน	degree of freedom

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับดังนี้

1. การทดสอบข้อตั้ง (Assumption) ของความไม่แตกต่าง (Homogeneity) ของค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.1 การทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วย t-test เพื่อให้มั่นใจได้ว่าก่อนดำเนินการทดลอง กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกันจึงมีการทดสอบความสามารถการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}
กลุ่มทดลอง	40	20.650
กลุ่มควบคุม	40	20.675

จากตารางที่ 3 ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 20.650$) และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 20.675$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

1.2 การทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าความแปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ F-test

ตาราง 4 แสดงผลการทดสอบข้อตกลงของความไม่แตกต่างของค่าความแปรปรวนของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	N	S	S ²	F-value
กลุ่มทดลอง	40	5.860	34.33	1.08*
กลุ่มควบคุม	40	5.645	31.87	

$$F_{(01,39)} = 2.11$$

จากตารางที่ 4 ปรากฏผลว่า $F = 1.08$ ซึ่งให้เห็นว่า ค่าความแปรปรวนของคะแนนก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอธิบายได้ว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำก่อนเข้ากระบวนการของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงสามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ชนิดที่กลุ่มสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกันและมีความแปรปรวนเท่ากัน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ ได้ผลคั่งแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	40	31.8750	5.525	3.87**
กลุ่มควบคุม	40	27.0250	5.686	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t_{(0.01,78)} = 2.660$

จากตาราง 5 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ แตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำแตกต่างกันกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

3. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test แบบ Independent ได้ผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากสิ้นสุดการทดลองไปแล้วเป็นเวลา 15 วัน

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	40	31.650	5.559	5.15**
กลุ่มควบคุม	40	25.025	5.942	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $t_{(.01,78)} = 2.660$

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ มีความคงทนในการเขียนสะกดคำแตกต่างกัน ซึ่งเป็นตามสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการแตกต่างกัน
2. ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนประชาณีเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 200 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาณีเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องเรียนละ 40 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แล้วนำมาจับสลากแยกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และ กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ชุด ชุดละ 5 แบบฝึก รวมทั้งหมด 75 แบบฝึก
2. แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7210
4. แผนการสอนตามคู่มือครู

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
2. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 45 คาบ คาบละ 20 นาที
กลุ่มทดลอง สอนตามคู่มือครู และทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มควบคุม สอนตามคู่มือครูและนำแบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
4. หลังสิ้นสุดการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำแล้วเป็นเวลา 15 วัน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบฉบับเดิมไปสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อหาความคงทนในการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การทดสอบข้อตกลง (Assumption) ของความไม่แตกต่าง (Homogeneity) ของค่าเฉลี่ยและค่าความแปรปรวนของคะแนนก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test และ F-test
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเขียนสะกดคำระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ ได้สรุปผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าวิธีการให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าวิธีการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดของกรมวิชาการ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุ คือ แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้อาศัยหลักการและทฤษฎีทางการศึกษา เช่น การสร้างโดยเรียงลำดับความรู้จากง่ายไปยากมีรูปภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจของเด็กและช่วยสร้างความเข้าใจจากรูปธรรมไปสู่นามธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการของ เพียเจต์ (Piaget) ที่กล่าวถึงนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่าเป็นวัยที่เริ่มเข้าใจเหตุผลได้บ้าง แต่ยังคงอ้างอิงสิ่งที่เป็นรูปธรรม หรือสิ่งที่สังเกตได้ในขั้นแรกเพื่อเบนเข้าไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรมฉะนั้นรูปภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องมีประกอบในแบบฝึกหัด อีกทั้งแบบฝึกที่สร้างขึ้นนี้ได้ยึดกฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) ของธอร์นไคค์ (Thorndike) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ฉะนั้นแบบฝึกหัดจึงมีลักษณะเป็นการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งจะเห็นว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 15 ชุด แต่ละชุดจะมีคำเพียง 5 คำต้องกระทำแบบฝึกซ้ำถึง 5 ครั้ง ต่อ 1 แบบฝึก โดยในแต่ละแบบฝึกมีรูปแบบหลากหลาย นักเรียนจึงไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 73) ซึ่งพบว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สรวาดี เฟ็งศรีโคตร (2539 : 60) ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. จากสมมติฐานข้อ 2 ความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ มีความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีความคงทนในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรูปแบบหลากหลาย เวลาเหมาะสม มีเฉลยไว้ท้ายแบบฝึกทุกฉบับ เด็กสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง กิจกรรมเร้าความสนใจของเด็ก ความยากง่ายพอเหมาะกับวัยของเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ และจำได้นาน ทั้งนี้เพราะแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีการเรียงเรื่องเนื้อหาและกิจกรรมเป็นลำดับขั้นจากง่ายไปยาก ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการศึกษาของ ประพัฒน์ แสงวณิช (ประพัฒน์ แสงวณิช 2506 : 328) ที่กล่าวถึงหลักการปลูกฝังความจำไว้ว่า ขึ้นอยู่กับการดำเนินการสอนให้เป็นระเบียบตามลำดับความยากง่าย และให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ คงแก้ว (2538 : 61) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีความคงทนในการเขียนสูงกว่าการสอนซ่อมเสริมตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ และงานวิจัยของ พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ (2521 : 30-31) พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความคงทนในการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนตามปกติ สาเหตุสำคัญที่ทำให้ความคงทนในการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันเพราะ กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีรูปภาพประกอบทำให้นักเรียนอยากเรียน แบบฝึกซ้ำ ๆ จากง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนจำได้ดีขึ้น และจำได้นาน นอกจากนี้การให้นักเรียนตรวจผลการทำแบบ

ฝึกการเขียนสะกดคำแล้วแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตัวของนักเรียนเองจะทำให้เด็กเกิดความคงทนในการจดจำสิ่งที่เรียนรู้ การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้คืออยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากขึ้น และถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอ ๆ เด็กจะมีความจำเป็นระยะยาวจากการที่ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำทุกครั้งที่สอน ส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. จากการทดลองครั้งนี้ พบว่า การสร้างแบบฝึกในหลายรูปแบบเป็นการสร้างความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กเรียนรู้ด้วยความสุข ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ควรนำรูปแบบการสอนไปใช้กับวิชาอื่น ๆ บ้าง
2. ครูผู้สอนภาษาไทย ควรนำคำยากมาสร้างแบบฝึกหลาย ๆ แบบฝึก เพื่อแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนจากแบบฝึกที่สร้างขึ้นกับวิธีสอนอื่น ๆ หลายรูปแบบ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนด้วยวิธีอื่นกับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน เพื่อจะได้ปรับปรุงวิธีสอนด้านการเขียนสะกดคำให้เหมาะสมกับลักษณะความสามารถและความสนใจของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์, 2509.
- โกวิท ประสาทฤกษ์ และคณะ. การพัฒนาผลงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ ม.ป.ป.
- ก่อ สวัสดิพาณิชย์. “แนวการสอนภาษาไทย,” คู่มือครูสอนภาษาไทย. หน้า 1-15. เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514.
- ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- จุฬารัตน์ วงศ์ศรีนาค. การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2537. อัดสำเนา.
- / ชวัล แพร่ตฤณ. เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522 เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- ชัยพร วิชชาวุธ. ความจำมนุษย์. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2520, 166 หน้า “พัฒนาการใหม่ในจิตวิทยาการเรียนและการจำ” วารสารครุศาสตร์ 5 : 65-80 สิงหาคม-ตุลาคม 2515.
- ชิน โพธิ์อ่อน. การศึกษาค้นคว้าความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุตรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน สุภิกิตย์. ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2522. อัดสำเนา.

ดวงเดือน อ่อนน้อม และคนอื่น ๆ. เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

คุณฎีกพร ชำนิโรคสานต์. "คำกับความหมาย," ภาษาและวรรณคดีไทย. 1 (1) : 45-51 ;

มกราคม 2527.

ทฤษฎี ชีระวัฒนาพันธุ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง

"ตัวสะกดมาตราแม่ กค" ด้วยการใ้แบบฝึกเสริมทักษะ กับวิธีสอนปกติ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม :

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2536. อัดสำเนา.

✓นางเยาว์ บวงสรวง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่เรียน

โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนท่ายางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2535. อัดสำเนา.

✓นิตยา ฤทธิโยธี. "ทำอย่างไรจึงจะสอนเด็กให้สะกดคำได้ดี," ประชาศึกษา. 7 :

402-411, 9 : 528 - 537 ; เมษายน 2507.

• บันลือ พฤกษ์วัน. แนวการสอนสำเร็จรูป คู่มือครูสอน ป.1 และเด็กแรกเรียน.

ไทยวัฒนาพานิช, 2518

บุญมา สังขโพธิ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

2523. อัดสำเนา.

ประเทิน มหาจันทร์. หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

คุรุสภา, 2519.

ประยูทธ วัชรดิษฐ์. เอกสารวิชาการวิธีการสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ : แสงศิลป์

การพิมพ์, 2516.

• มาสวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก ในวิชา

ภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรียญญาติวิทยานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- ✓ ยูพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ✓ ล้วน สายยศ และอังสนา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
สถิติทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2522.
- ✓ รุจี สุขเสมอ. การศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ✓ ोजना แสงรุ่งรวี. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.
- วรรณภา เครื่องเนียม. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียบเรียงโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.
- วรรณณี โสมประยูร. ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ วศ.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.
- _____. "การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา (1)," ใน เอกสาร การสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-8. หน้า 471- 528. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา, 2529.
- _____. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

- วรรณาด พ่วงสุวรรณ. การสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- วิชากร, กรม. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง) 2533 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2533.
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2532.
คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.
- กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2535.
แบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2535.
หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2535.
- วีระ ไทยพานิช. โสตทัศนศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- สนิท สัตโยภาส. การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2532.
- ✓ สมบูรณ์ ทินกร. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ✓ สมศักดิ์ คงแก้ว. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึกตามข้อเสนอแนะของกรมวิชาการ. วิทยานิพนธ์, 2538. อัดสำเนา.

- สมศรี เพ็ชรยิ้ม. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย เรื่องตัวสะกดมาตราแม่กด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- สภาวะดี เพ็งศรีโคตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- สุภาพ ดวงเพชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการศึกษา 3 วิทยาลัยครูจันทระเกษม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุรัสภา.
- สุวภัทร ศิริพัถก. การศึกษาเปรียบเทียบความถนัดทางการเรียนและความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้และไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ✓ อรทัย นุตรดิษฐ. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- ✓ อรพรรณ ภิญโญภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2529. อัดสำเนา.
- Clanton, Patricin Brantley. 1977. The Effectiveness of the Letter Cloze procedure as a Method of teaching spelling. Dissertation Abstracts International. 1977(38) : 7220-A.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : McGraw Hill Book Company, 1971.

Gagne R.M. Domain of Learning. New York : Paper Presented at the American Educational Research Association Annual Meeting, 1971.

Lowrey, leanow Elodyn lane. 1978. The Mffects of Four Drill and Pratica Time Onit on the Deceding Performances of Students ith specifie Learning Disabilities. Dissertation Abstracts International. 1978 (39) : 817-A.

Schwendinger, James Rea. " A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำใหม่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 4 ตอน ให้นักเรียนทำแต่ละตอนให้ครบทุกข้อ
2. นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละตอนอย่างถูกต้อง

ตอนที่ 1 ข้อ 1-10 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อที่เขียนถูก

1. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. สา-ลา เขียนเป็น สาลา ข. ลูก-น้อง เขียนเป็น ลูกน้อง ค. หมา-ป่า เขียนเป็น หมาป่า	5. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. นอก-บ้าน เขียนเป็น บ้านนอก ข. คุณ-เล เขียนเป็น แลคุณ ค. ร้อง-ให้ เขียนเป็น ร้องให้
2. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. ไบ-ไม้ เขียนเป็น ไบไม้ ข. ไบ-ย่า เขียนเป็น ไบย่า ค. ของ-เล่น เขียนเป็น ของเล่น	6. คำที่อ่านว่า กา-ฟัก-ไข่ ข้อใดเขียนถูก ก. กาฟักไข่ ข. กาฝักไข่ ค. กาฟักไข่
3. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. เละ-ทะ เขียนเป็น ระทะ ข. เลอะ-ทะ เขียนเป็น เลอะทะ ค. เจอะ-เจอ เขียนเป็น เจอะเจอ	7. คำว่า ตะ-ขา เขียนอย่างไร ก. ตะขา ข. ตะขา ค. ตะขา
4. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. ทำ-น้ำ เขียนเป็น ถ้าน้ำ ข. วง-กลม เขียนเป็น วงกลม ค. ป่า-ไม้ เขียนเป็น ป่าไม้	8. คำว่า ขอ-เข้า เขียนอย่างไร ก. ขอเข้า ข. ขอเข้า ค. ขอเข้า

9. คำว่า ไส้-เสื่อ เขียนอย่างไร

- ก. ไส้เสื่อ
- ข. ไส้เสื่อ
- ค. ไส้เสื่อ

10. คำว่า เยอะ-แยะ เขียนอย่างไร

- ก. เยอะเยะ
- ข. เยอะแยะ
- ค. เยะเยะ

ตอนที่ 2 ข้อ 11-20 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำที่นำมาเติม
ในช่องว่าง

11. เขาไปที่

- ก. ถ้าน้ำ
- ข. ทำน้ำ
- ค. ท่าน้ำ

15. นักเรียนไม่ควรวางของขวาง
ทางเดิน

- ก. เอะอะ
- ข. เกะกะ
- ค. เยอะแยะ

12. ลูกไก่ร้อง

- ก. จิก จิก
- ข. เจียบ เจียบ
- ค. เจียบ เจียบ

16. มาลีสัญญาว่า จะตั้งใจเรียน

- ก. ต่อไปนี้
- ข. ต่อไปนี้
- ค. ต่อไปนี้

13. เราเลี้ยงสุนัขไว้ บ้าน

- ก. เฟ้า
- ข. เฟ้า
- ค. เฟ้า

17. กล้าและจอมถูกแม่ไก่ จิก

- ก. ไต่
- ข. ไต่
- ค. ไต่

14. เรามาช่วยกันรักษาความสะอาดห้อง
เรียนกัน

- ก. เทอะ
- ข. เถอะ
- ค. เตอะ

18. แม่ นิทานให้ฉันฟังทุกคืน

- ก. เล่า
- ข. เล้า
- ค. เหล้า

19. พ่อผมว่าฉัน

- ก. น่ารัก
- ข. น่ารัก
- ค. หน้ารัก

20. นักเรียนต้อง พ่อแม่

- ก. เชื่อฟัง
- ข. เชื่อฟัง
- ค. เชื่อฟัง

ตอนที่ 3 ข้อ 21-30 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำที่เขียนผิด

21. ก. ช่วยค้ำย
ข. ขวนเล่น
ค. เข้าป่า

26. ก. ดอกมะลิ
ข. ดอกมะริ
ค. ดอกง่าปี

22. ก. ฤษย่า
ข. ไบหญ่า
ค. ป่าไม้

27. ก. แม่แพะ
ข. พี่แพะ
ค. ลูกแพะ

23. ก. ลูก
ข. ฟูก
ค. รุก

28. ก. ถ้าน้ำ
ข. เล้าไก่
ค. รั้วไม้

24. ก. นำกิน
ข. นำอยู่
ค. นำงอ

29. ก. เอะอะ
ข. เตอะเตอะ
ค. เละเทอะ

25. ก. ของแท้
ข. เก่าแก่
ค. แด่ก่อน

30. ก. เรือใบ
ข. ลำไส้
ค. ไข่ป่า

ตอนที่ 4 ข้อ 31-40 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ข้อที่มีคำเขียนถูกต้องทั้งสองคำ

31. ก. สี่-ห้า	36. ก. เยอะแยะ-เลอะเทอะ
ข. ไล่-ไล่	ข. เกะกะ-เอะอะ
ค. ไล่-จิก	ค. ลูกแพะ-ลูกเจี๊ยบ
32. ก. นอก-โน	37. ก. คอย-เฝ้า
ข. คอย-เฝ้า	ข. ค่าย-กั้น
ค. ไบหญ้า-กาฟักไข่	ค. ยาว-สั้น
33. ก. ศาลา-ถ้ำน้ำ	38. ก. ม้าป่า-แม่กา
ข. จอม-กล้า	ข. ของเล่น-ลูกเจี๊ยบ
ค. แก้ว-มลิ	ค. แลดู-เพื่อนฉัน
34. ก. ของแยะ-แหวะ	39. ก. ทำงาน-ชวนเล่น
ข. สารา-ทำน้ำ	ข. เพื่อนเรา-ไล่ตะ
ค. ต่อไปนี้-เล่านิทาน	ค. ลูกแพะ-เยอะเยะ
35. ก. ไบไม้-ไบหญ้า	40. ก. ไบน่า-น่ารัก
ข. เกะกะ-เอะอะ	ข. นมแพะ-ถั่วและ
ค. เชื้อฟิง-พ่อแม่	ค. แตะมือ-ถือของ

ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใน
การเขียนสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r
1	.33	.29	21	.72	.21
2	.54	.25	22	.42	.27
3	.68	.25	23	.35	.55
4	.50	.48	24	.73	.34
5	.29	.28	25	.33	.27
6	.58	.29	26	.48	.28
7	.35	.52	27	.34	.20
8	.52	.41	28	.44	.51
9	.32	.45	29	.58	.32
10	.48	.29	30	.46	.36
11	.80	.34	31	.32	.48
12	.46	.27	32	.39	.53
13	.49	.50	33	.46	.36
14	.35	.20	34	.80	.55
15	.24	.26	35	.29	.41
16	.50	.45	36	.65	.20
17	.29	.35	37	.68	.34
18	.55	.34	38	.54	.28
19	.31	.51	39	.25	.48
20	.24	.26	40	.46	.49

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

สูตร KR.20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

$$pq = 8.82$$

$$\sum X = 2109$$

$$\sum X^2 = 47347$$

$$S_t^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{100 \times 47347 - (2109)^2}{100 \times 99}$$

$$= \frac{4734700 - 4447881}{9900}$$

$$= \frac{286819}{9900}$$

$$S_t^2 = 28.97$$

$$r_{tt} = \frac{40 \times 1 - 8.82}{39 - 28.97}$$

$$= 1.03 \times 0.7$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่น} = 0.7210$$

ภาคผนวก ข.
แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 1
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังและการสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนช่วยให้การอ่าน การเขียน และการใช้คำ
เป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถฟังเรื่อง เล่าเรื่องที่ฟัง และตอบคำถามได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนแผนภูมิจากเรื่องที่ฟังได้
3. นักเรียนสามารถอ่านเป็นคำคำใหม่ในบทเรียนได้
4. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำ
ใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. บทเรียนเรื่อง เพื่อนของกล้า
2. คำใหม่ 5 คำ คือ ห้า ของเล่น เจียบ ไล่ จิก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เพลง กูกักไก่

ขั้นสอน 1. ครูนำภาพในหนังสือเรียนบทที่ 11 (หน้า 79) เรื่อง เพื่อนของกล้ามา
ให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียน

2. ครูเล่าเรื่องในบทเรียนให้นักเรียนฟัง ถ้าในเรื่องตอนใดที่มีคำใหม่ครูชูบัตรคำใหม่ บัตรภาพ หรือแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายของคำให้นักเรียนดูในขณะที่เล่าเรื่องไปที่ละคำจนจบเรื่อง

3. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่เป็นคำ และให้ช่วยกันบอกความหมายของคำ

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าไป แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันตอบครู กลุ่มใดยกมือก่อนได้ตอบก่อน ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน คำถามมีดังนี้

- จอมเป็นอะไรกับกล้า
- กล้าพาจอมไปดูอะไร
- ของเล่นของกล้าเป็นอะไร
- ใครทำของเล่นให้กล้า
- จอมและกล้าจะเอาลูกไก่ใส่อะไร
- แม่ไก่มีลูกไก่กี่ตัว
- ทำไมแม่ไก่ใส่จิกกล้าและจอม

5. เมื่อนักเรียนตอบแต่ละข้อ ครูเขียนประโยคที่นักเรียนตอบบนกระดาษ เมื่อนักเรียนตอบและครูเขียนเสร็จทุกข้อ แล้วให้นักเรียนอ่านจนคล่องหลังจากนั้นจึงคัดลงสมุด ข้อความดังนี้

- จอมเป็นเพื่อนกับกล้า
- กล้าพาจอมไปดูแม่ไก่กับลูกไก่
- ของเล่นของกล้าเป็นรถกระบะ
- ดาทำของเล่นให้กล้า
- จอมและกล้าจะเอาลูกไก่ใส่รถกระบะ
- แม่ไก่มีลูกไก่ห้าตัว
- แม่ไก่ใส่จิกกล้าและจอมที่เอาลูกไก่ใส่รถกระบะ

6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันประสมคำ โดยครูบอกใบ้ความหมายของคำใหม่ 5 คำ ได้แก่ ของเล่น ห้า เจ็บ ไข่ จิก ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิด และส่งตัวแทนไปนำบัตร พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่ครูเตรียมไว้ประสมกันเป็นคำที่ครูบอกใบ้ แล้วเขียนใส่กระเป่าผ้านึ่ง กลุ่มใดประสมคำถูกได้ 1 คะแนน

แผนการสอนที่ 2 (กลุ่มทดลอง)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านคำและแจกลูกต้องเน้นให้เกิดการจำรูป คำแห่งของพยัญชนะและสระ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านแจกลูก และอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ แะ, ^๕ และ สระ เ-อ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านคำและแจกลูกคำที่ประสมสระ แะ ^๕ และสระ เ-อ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ เธอ และ แะ แวะ ของ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้ว โดยอ่านแจกลูกและอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนสระ แะ ^๕ และสระ เ-อ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูจนคล่อง และจำรูปสระ และเสียงสระได้แม่นยำ

2. ครูเขียนคำต่อไปนี้บนกระดาน

แกะ ตะ และ แะะ
 คื่อ มื่อ ถื่อ ถื่อ
 เจอ เออ เรอ เรอ

3. ครูให้นักเรียนอ่านแจกลูกทีละคำ ดังนี้

แกะ	อ่านว่า	กอ-แอะ	-	แกะ
ตะ	“	ตอ-แอะ	-	ตะ
แะะ	“	ชอ-แอะ	-	แะะ
และ	“	ลอ-แอะ	-	และ
คื่อ	“	คอ-อื่อ	-	คื่อ
มื่อ	“	มอ-อื่อ	-	มื่อ
ถื่อ	“	ถอ-อื่อ	-	ถื่อ
ถื่อ	“	ลจ-อื่อ	-	ถื่อ
เจอ	“	จอ-เออ	-	เจอ
เออ	“	อจ-เออ	-	เออ
เรอ	“	รจ-เออ	-	เรอ
เรอ	“	รจ-เออ	-	เรอ

4. นักเรียนอ่านแจกลูกในข้อ 3 จนคล่องปากแล้วให้อ่านเป็นคำ

5. ให้นักเรียนอ่านสะกศคำแจกลูก และอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ
 แะะ^๕ และสระ เอ ในหนังสือเรียนภาษาไทย หน้า 83-84

6. ครูนำบัตรคำใหม่ในบทเรียน 5 คำ คือ เรอ และ แะะ แะะ ของ
 ให้นักเรียนอ่านสะกศคำ อ่านเป็นคำ และบอกความหมายของคำ (คำว่า ของ
 นักเรียนได้เรียนคำที่ประสมด้วยสระ-อ แล้วในบทที่ 9)

ขั้นสรุป ครูทบทวนการอ่านคำที่ประสมสระ แะะ^๕ และสระ เอ พร้อมกับทบทวน
 คำใหม่ในบทเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกศคำชุดที่ 2

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ เซอ และ แะ แะ ของ
2. บัตรคำที่ประสมด้วยสระ แะ ี เ-อ
3. กระเป๋าหนังสือ
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 2

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 2

แผนการสอนที่ 3
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด การฝึกฝนการเขียนสะกดคำด้วยความเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้การเขียนคำเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ ของ ของเล่น ไล่ ลี ห้า
2. การเขียนตามคำบอก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วทั้งหมด โดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูหยิบบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ของ ของเล่น ไล่ ลี ห้า ให้นักเรียนดู ให้สังเกตคำ และอ่านเป็นคำตามครูพร้อมกัน

2. ครูชูบัตรคำสุ่มให้นักเรียนอ่านทีละคน

3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มออกมาจับ

ฉลากว่ากลุ่มใดจะได้คำใด เมื่อทุกกลุ่มได้คำแล้วให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มช่วยกันแยกแยะว่า คำของกลุ่มตนนั้นประกอบด้วย พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์อะไรบ้าง อ่านอย่างไร หมายความว่าอย่างไร และให้นำคำนั้นแต่งเป็นประโยคปาก

เปล่า 1 ประโยค โดยส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ครูเขียนประโยคที่นักเรียน
แต่งบนกระดาน เมื่อรายงานครบทุกกลุ่มแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคบนกระดาน
พร้อมกัน

4. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ทั้ง 5 คำ พร้อมกับวาดภาพประกอบลงใน
สมุดโดยทำเป็นตารางดังนี้

คำ	ภาพ
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

5. ครูให้นักเรียนเขียนคำบอกทั้ง 5 คำ ในกระดาษที่ครูเตรียมไว้
และเฉลย

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำใหม่ทั้ง 5 คำ อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 3

สื่อการเรียนการสอน

- บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ของ ของเล่น ไล่ สี ห้า
- กระเป๋าค้น
- แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 3

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สังเกตจากการรายงานหน้าชั้น
3. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดลงในสมุด
4. สังเกตจากการเขียนตามคำบอก
5. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 3

แผนการสอนที่ 4 (กลุ่มทดลอง)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงจะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง
แม่นยำขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำพร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่
ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านออกเสียงเรื่อง เพื่อนของกล้า
2. คำใหม่ 5 คำ คือ ฉันท เธอ จอม เพื่อน เจียบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่ผ่านมาแล้วโดยอ่านเป็นคำจากบัตรคำ
จนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนคำใหม่ 5 คำ บนกระดาน โดยเขียนเรียงให้เป็นคำผิดคือ
นัฉ เอช มอจ เพื่อน เจียบ พร้อมกับถามปริศนาคำทายของแต่ละคำ ให้นักเรียนช่วย
กันตอบปริศนาคำทาย และให้ออกมาเขียนคำที่ถูกต้องบนกระดาน เน้นการวาง
พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกที่ ปริศนาคำทายมีดังนี้

- ปริศนาคำทายที่ 1 คำอะไรเอ่ยใช้เรียกแทนตัวเอง ?
- ปริศนาคำทายที่ 2 คำอะไรเอ่ยใช้เรียกผู้ที่เราพูดด้วย ?
- ปริศนาคำทายที่ 3 ใครเอ่ยเป็นเพื่อนของกล้า ?
- ปริศนาคำทายที่ 4 นักเรียนในห้องนี้เป็นอะไรกับเราเอ่ย ?
- ปริศนาคำทายที่ 5 ลูกไก่ร้องเสียงดังอย่างไรเอ่ย ?

2. ครูเฉลยคำที่ถูกต้อง โดยนำบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ฉัน เธอ จอม เพื่อน เจียบ ให้นักเรียนดู ผูกสะกดคำและอ่านเป็นคำ พร้อมทั้งร่วมกันอภิปรายถึงความหมายของคำ

3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องในบทเรียน (หน้า 81-82) โดยอ่านพร้อมกันทั้งห้อง อ่านเป็นกลุ่ม และอ่านเป็นรายบุคคลคนละ 1 บรรทัด เน้นการอ่านที่ชัดเจน ครูแนะนำการอ่านที่ถูกต้อง

4. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ 5 คำ ลงในสมุดด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนอ่านเป็นคำและช่วยกันบอกความหมายของคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำชุดที่ 4

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ฉัน เธอ จอม เพื่อน เจียบ
2. กระดาษแผ่น
3. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 4

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การเล่นปริศนาคำทาย การเขียนคำ การอ่านออกเสียง การสะกดคำ การอ่านเป็นคำ และการบอกความหมายของคำ

2. ตรวจสอบผลงานการคัดคำใหม่ทั้ง 5 คำ ลงในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 4

แผนการสอนที่ 5
(กลุ่มทดลอง)

74

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเขียนและเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้องแล้ว นำคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคใหม่จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาของตนเองได้กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ เพื่อน สี่ มั่น ใฝ่ จอม
2. การแต่งประโยค (การใช้ภาษา)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเล่นเกมบอกไม้ทายคำ โดยครูบอกไม้ทายความหมายของคำใหม่ในบทเรียน 5 คำคือ เพื่อน สี่ มั่น ใฝ่ จอม นักเรียนคนใดตอบได้ให้ยกมือขึ้นตอบทีละคน ครูเฉลยโดย แสดงบัตรคำทั้ง 5 คำให้นักเรียนดู

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 5 คำ และให้ช่วยกันบอกความหมายของคำ

2. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่าจากคำใหม่ทั้ง 5 คำ
3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากคำใหม่ทั้ง 5 คำจากครู (กลุ่มละ 1 คำ)
4. ให้นักเรียนนำคำที่จับฉลากได้มาช่วยกันแต่งประโยคภายในกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มแต่งประโยคลงในกระดาษให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่ครูกำหนด
5. ครูเป่านกหวีดเป็นสัญญาณหมดเวลากลุ่มที่เขียนประโยคได้มากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟัง และกลุ่มที่ชนะเป็นอันดับถัดไปก็ส่งตัวแทนออกมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟัง อ่านถัดไปเรื่อย ๆ จนครบทุกกลุ่ม
6. ครูนำประโยคที่นักเรียนแต่งไปเขียนบนกระดานกลุ่มละ 1 ประโยค ให้นักเรียนฝึกอ่าน
7. ให้นักเรียนแต่งประโยคใหม่โดยนำคำทั้ง 5 คำ มาแต่งไม่ให้ซ้ำกับบนกระดาน และเขียนลงในสมุด

ขั้นสรุป ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาประสมคำให้เป็นคำใหม่ 5 คำ ที่เรียนไปแล้วลงในกระเป่าผนัก โดยใช้บัตรพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่ครูเตรียมไว้และช่วยกันบอกความหมายของคำ

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำชุดที่ 5

สื่อการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ เพื่อน สี มัน ไข่ จอม
2. กระเป่าผนัก
3. บัตรพยัญชนะ (ก-ฮ) สระ และวรรณยุกต์
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 5

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ การบอกความหมายของคำ การแต่งประโยคปากเปล่า การประสมคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ลงในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำชุดที่ 5

แผนการสอนที่ 6
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬกาฬ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังและการสนทนาเกี่ยวกับบทเรียน ช่วยให้การอ่าน การเขียน และการใช้คำเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถฟังเรื่อง เล่าเรื่องที่ฟัง และตอบคำถามได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนแผนภูมิจากเรื่องที่ฟังได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่

ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. บทเรียนเรื่อง กาฬกาฬ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ ศาลา วงกลม ไข่ แม่กา มะลิ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ นำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนร้องเพลง มาเล่นด้วยกัน

ขั้นสอน 1. ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียนบทที่ 12 เรื่อง กาฬกาฬ และร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียน

2. ครูเล่าเรื่องกาฬกาฬให้นักเรียนฟัง ถ้าในเรื่องคอนใดที่มีคำใหม่ครูชูบัตรคำใหม่ และบัตรความหมายของคำให้นักเรียนดูในขณะที่เล่าเรื่องไปที่ละคำจนจบเรื่อง

3. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าไป ดังนี้

- แก้ว ก้าว จอม และมะลิ เล่นอะไร
- จอมเล่นเป็นอะไร
- จอมเป็นแม่กาอยู่ที่ไหน
- คานั่งที่ไหน
- คำทำอะไรละอะเทอะ
- คำไปไหน

4. เมื่อนักเรียนตอบคำถามแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องกาฟักไข่ ครูเขียนเรื่องที่นักเรียนเล่าบนกระดาน นักเรียนฝึกอ่านข้อความจนคล่อง แล้วคัดลงสมุด

5. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่เป็นคำและช่วยกันบอกความหมายของคำ

6. ให้นักเรียนเล่นเกมส่งดอกไม้ โดยครูนำดอกไม้กระดาษที่มีคำใหม่

5 คำ เขียนอยู่ตรงกลางดอก ดอกละ 1 คำ คือคำว่า ศาลา วงกลม ไข่ แม่กา มะลิ ส่งดอกไม้ให้นักเรียนพร้อมกับร้องเพลงมาเล่นด้วยกัน ให้นักเรียนส่งดอกไม้เวียนไปจนทั่วห้องเมื่อเพลงหยุด ดอกไม้อยู่ที่ใครให้นำดอกไม้้นั้นมาหน้าห้อง และอ่านให้เพื่อนฟัง

7. ครูเขียนคำทั้ง 5 คำ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกัน และบอกความหมายของคำ

ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมสนทนาทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว และทบทวนการอ่านคำใหม่ และความหมายของคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกคคำชุดที่ 6

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง มาเล่นด้วยกัน
2. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ศาลา วงกลม ไข่ แม่กา มะลิ
3. ดอกไม้กระดาษ 5 ดอก
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดการเขียนสะกคคำชุดที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การฟัง การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การอ่าน และการเขียนคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากการคัดข้อความของเรื่องที่เล่าลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 6

หมายเหตุ

เพลงมาเล่นด้วยกัน

มาซิมา มาเล่นด้วยกัน	เล่นด้วยกัน เล่นด้วยกัน
มาซิมา มาเล่นด้วยกัน	เธอฉันสนุกจริง
มาซิมา มาเล่นคี่คี่	เล่นคี่คี่ เล่นคี่คี่
มาซิมา มาเล่นคี่คี่	ไม่มีอันตราย

แผนการสอนที่ 7
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬโรค

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านสะกดคำและแจกลูก ต้องเน้นให้เกิดการจำรูป ตำแหน่งของพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ แจกลูก และอ่านเป็นคำคำที่ประสมสระ แ- เออะ และสระ แะ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านสะกดคำ แจกลูก คำที่ประสมสระ แ- เออะ และสระ แะ ไม่มีตัวสะกด
2. คำใหม่ 5 คำ คือ แค้ เอะ เยอะเยะ แคะ เลอะเทอะ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้ว โดยอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนสระ แ- เออะ และสระ แะ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูจนคล่อง และฝึกเขียนในอากาศแล้วคัดลงสมุด

2. ครุนำบัตรคำที่ประสมด้วยสระ แ- เ-อะ และสระ แะ ไม่มีตัวสะกดให้นักเรียนฝึกอ่านแบบแจกลูก เช่น แก อ่านว่า กอ-แอ - แก โดยให้อ่านคำดังนี้

แก แบ แล แพ แห
 เอะ เยอะ เอะ เตอะ เจอะ
 เวะ แยะ แกะ ตะ เปะ

3. หลังจากนักเรียนฝึกอ่านแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก ที่ครูเตรียมไว้ซึ่งเป็นฉลากคำสั่ง 3 ใบดังนี้

ฉลากใบที่ 1 จงเขียนคำที่ใช้สระ แ- ไม่มีตัวสะกดมาให้มากที่สุด

ฉลากใบที่ 2 จงเขียนคำที่ใช้สระ แะ ไม่มีตัวสะกดมาให้มากที่สุด

ฉลากใบที่ 3 จงเขียนคำที่ใช้สระ เ-อะ ไม่มีตัวสะกดมาให้มากที่สุด

4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด อนุญาตให้คิดเองหรือจะค้นคว้าจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ได้ เมื่อหมดเวลาให้กลุ่มที่หาคำมาได้มากที่สุดออกมาอ่านให้เพื่อนฟังก่อน และกลุ่มที่ได้รองลงมาตามลำดับจนครบทุกกลุ่มครูเก็บผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มไว้จัดป้ายนิเทศ

5. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำแจกลูก และอ่านเป็นคำคำที่ประสมด้วยสระ แ- เ-อะ และสระ แะ ในหนังสือเรียนหน้า 93-94

6. ครุนำบัตรคำใหม่ในบทเรียน 5 คำคือ แต่ เอะ เยอะเยะ ตะ เอะเตอะ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และบอกความหมายของคำ

7. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ทั้ง 5 คำ ลงสมุด

ขั้นสรุป ครูทบทวนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ แ- เ-อะ และสระ แะ ไม่มีตัวสะกด และคำใหม่ในบทเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 7

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ แต่ แตะ เยอะแยะ เอะ เอะเอะ
2. บัตรคำที่ประสมด้วยสระ แ- แะ และสระ เ-อะ ไม่มีตัวสะกด เช่น แก
แบ แป้ แอ แศ แง แพ้ แล้ แฉ แห เจอะ เอะ เอะ เอะ เอะ เยอะ เอะ และ
แตะ ตะ เนะ แพะ แยะ และ แกะ
3. กระเป๋าค้น
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 7

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สังเกตจากการเขียนคำและการอ่านให้เพื่อฟังหน้าชั้น
3. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 7

แผนการสอนที่ 8 (กลุ่มทดลอง)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬกาฬ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้องโดยเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้สามารถอ่านในใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเข้าใจเรื่องราวในบทเรียนได้เป็นอย่างดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถอ่านในใจและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ กาฬกาฬ ชวน นิทาน คอย แลดู
2. การอ่านในใจบทเรียนเรื่อง กาฬกาฬ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ ที่เรียนไปแล้วโดยอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

- ขั้นสอน**
1. ครูนำบัตรคำ 5 คำคือ กาฬกาฬ ชวน นิทาน คอย แลดู ให้นักเรียนอ่านสะกดคำและบอกความหมายของคำ
 2. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ตามบัตรคำทั้ง 5 คำลงสมุด

3. ครูคิดแผนภูมิประโยคคำถามให้นักเรียนอ่าน ดังนี้
 - กล้า แก้ว จอม และมะลิ ชวนกันเล่นอะไร
 - จอมเล่นเป็นอะไร และทำหน้าที่อะไร
 - คำเข้าไปที่ไหนกับกล้า
 - คานั่งอยู่ที่ไหน
 - กล้าจะให้คำทำอะไร
4. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านในใจบทเรียนเรื่อง กาฟักไข่ ในหนังสือเรียนหน้า 91-92 เพื่อหาคำตอบ
5. เมื่อทุกคนอ่านจบครูถามคำถามทบทวนอีกครั้ง และให้นักเรียนตอบคำถามแต่ละข้อพร้อมกัน
6. ครูเขียนคำตอบเป็นแผนภูมิตอบคำถามให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน แล้วคัดลงสมุด
 - กล้า แก้ว จอม และมะลิ ชวนกันเล่นกาฟักไข่
 - จอมเล่นเป็นแม่กาคอยดูแลไข่
 - คำเข้าไปในวงกลมกับกล้า
 - คานั่งอยู่ที่ศาลา
 - กล้าจะให้คำเล่านิทาน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าจากประโยคคำถามที่ครูถาม และทบทวนการอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และความหมายของคำใหม่ที่เรียนไปในครั้งนี้

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 8

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ กาฟักไข่ ชวน นิทาน คอย แลดู
2. กระเป๋าฉิ่ง
3. แผนภูมิประโยคคำถาม
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 8

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ การอ่านในใจ การตอบคำถาม
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนคำใหม่ 5 คำลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานการคัดแผนภูมิลงสมุด
4. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 8

แผนการสอนที่ 9
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬโรค

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านผันวรรณยุกต์ ต้องเน้นการจำรูป ตำแหน่งของพยัญชนะ สระ รูปวรรณยุกต์ เสียงวรรณยุกต์ และตัวสะกด โดยต้องเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านการผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ ทั้งที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกดได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 คำ จากคำที่กำหนดให้ 6 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ
2. คำใหม่ 6 คำ คือ ไช้ เผ้า เข้า แม่ ค้วย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ ที่เรียนไปแล้วโดยสุ่มถามให้นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคน ทบทวนการอ่านผันวรรณยุกต์อักษรกลาง และอักษรสูง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนรูปวรรณยุกต์ ' ' บนกระดาน ให้นักเรียนอ่านชื่อวรรณยุกต์เอก โท

ครู ดังนี้

2. ครูเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ เอก โท ให้นักเรียนผันวรรณยุกต์ตาม

กา	ค่า	ก้า
กา	กอ - อ่า - กอ	
ค่า	คา - เอก - ค่า	
ก้า	กอ - โท - ก้า	
คิ	คี่	คี้
คิ	กอ - อี้ - คิ	
คี่	คิ - เอก - คี่	
คี้	คิ - โท - คี้	

3. ผันวรรณยุกต์อักษรต่ำจากคำที่ครูกำหนดให้แล้วเขียนลงสมุด

กา	ค่า	ก้า
เลา	เล่า	เล่า
ทา	ท่า	ท้า
คัว	คัว	คัว
นำ	นำ	นำ
มา	ม่า	ม่า
แม่	แม่	แม่

4. อ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำและอ่านเป็นคำในหนังสือเรียนหน้า 95-96

ขั้นสรุป ครูทบทวนการอ่านผันวรรณยุกต์อักษรกลาง สูง และต่ำ อีกครั้ง แล้วให้อ่านคำใหม่ในบทเรียน 6 คำ โดยอ่านผันแบบวรรณยุกต์และอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 9

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 6 คำ คือ ไข่ เฝ้า เข้า เล่า แม่ คัว
2. กระเป่าผนัง

3. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 9

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านผันวรรณยุกต์ การอ่านเป็นคำ การบอกความหมายของคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากกาทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 9

แผนการสอนที่ 10
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬิกไข่

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง แล้วนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยคใหม่ จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาของตนเองได้ กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ นอก ฟัก กัน เอะ วงกลม
2. การแต่งประโยค (การใช้ภาษา)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว โดยอ่านสะกดคำ และบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูนำบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ นอก ฟัก กัน เอะ วงกลม ให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำ

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากคำใหม่กลุ่มใดได้คำใดก็ให้ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติให้ตรงตามความหมายของคำนั้น

3. หลังจากแสดงเรียบร้อยแล้วให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคปากเปล่าจากคำที่กลุ่มคนแสดงมากลุ่มละ 3 ประโยค

4. ครูนำตัวอย่างแผนภูมิประโยคติดผนังให้นักเรียนอ่าน ดังนี้

- กล้า แก้ว และมะลียูนอกวงกลม
- แม่กาฟักไข่ในวงกลม
- แก้วว่าเราจะเล่นอะไรกันดี
- จอมว่าเรามาเล่นกาฟักไข่กันเถอะ
- คำเข้าไปในวงกลม

5. ให้นักเรียนแต่งประโยคคำใหม่ทั้ง 5 คำ โดยครูทำฉลากเท่าจำนวนนักเรียนให้นักเรียนจับฉลาก และจับคู่กันแต่งประโยค แล้วเขียนลงสมุด

ขั้นสรุป ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วอีกครั้งหนึ่งโดยอ่านจากบัตรคำ

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 10

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ นอก ฟัก กัน เอะ วงกลม
2. แผนภูมิประโยค
3. กระเป่าผนัง
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 10

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านคำ บอกความหมายของคำ การแสดงบทบาทสมมติ การแต่งประโยคปากเปล่า การอ่านแผนภูมิประโยค
2. ตรวจสอบผลงานการแต่งประโยคในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 10

แผนการสอนที่ 11
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังและการสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนช่วยให้เข้าใจเรื่อง และช่วยให้การอ่านและการเขียนเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนฟังเรื่องแม่แพะกับลูกแพะ แล้วสามารถเล่าเรื่อง ตอบคำถาม และอ่านแผนภูมิได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. บทเรียนเรื่องแม่แพะกับลูกแพะ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ พี่ น้อง แพะ ขอ ลูกแพะ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง แพะ โดยครูร้องนำให้นักเรียนร้องตาม ตามแผนภูมิเพลงแพะ

ขั้นสอน 1. ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียนบทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะและสนทนาเกี่ยวกับภาพ

2. ครูเปิดเทปการอ่านเรื่องแม่แพะกับลูกแพะให้นักเรียนฟัง ถ้าในคำอ่านตอนใดที่มีคำใหม่ ครูนำบัตรคำใหม่ไปเรียงในกระเปาะผนังให้นักเรียนดู

3. เมื่อฟังเรื่องที้อ่านจากเทพจบครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของคำใหม่ 5 คำ คือ พี่ น้อง แพะ ขอ ลูกแพะ พร้อมกับนำบัตรความหมายของคำไปติดไว้ด้วยกันเป็นคู่ ๆ

4. ให้นักเรียนอ่านคำและความหมายของคำพร้อมกัน

5. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังจากเทพและให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่ฟังไปแล้ว ครูเขียนแผนภูมิประโยคตามที่นักเรียนบอกบนกระดานให้นักเรียนฝึกอ่านจนคล่อง

6. ให้นักเรียนคัดแผนภูมิประโยคลงสมุด

ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมสนทนาทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้วและทบทวนการอ่านคำใหม่และความหมายของคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 11

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลงแพะ
2. เทปการอ่านเรื่องแม่แพะกับลูกแพะ
3. คำใหม่ 5 คำ คือ พี่ น้อง แพะ ขอ ลูกแพะ
4. บัตรความหมายของคำใหม่
5. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 11

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การฟัง การตอบคำถาม การอ่านคำ การอ่านความหมายของคำ และการเขียนสะกดคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากการเขียนแผนภูมิลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 11

หมายเหตุ

เพลงแพะ

แพะ แพะ เอย	เสียงร้อง ไบ๊ะ ไบ๊ะ
ฉันทบมือ ไบ๊ะ ไบ๊ะ	เรียกแพะก็มา
คอกเอ๋ย	เจ้าคอกผักไบ๊ะ
ฉันทบมือเรียกแพะร้อง ไบ๊ะ ไบ๊ะ	เข้ามาเอย

แผนการสอนที่ 12
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านสะกดคำและแจกลูก ต้องเน้นให้เกิดการจำรูป ตำแหน่งของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ แจกลูก และอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ เอือ เอะ เออะ และสระ แ- ที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำ ใหม่ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านสะกดคำแจกลูก คำที่ประสมสระ เอือ เอะ เออะ และสระ แ- ที่ไม่มีตัวสะกด
2. คำใหม่ 5 คำ คือ เชื้อฟิง เกะกะ เออะอะ แน่ เจอะ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้วโดยอ่านสะกดคำ แจกลูก และอ่านเป็นคำรวมทั้งบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

- ขั้นสอน
1. ครูเขียนสระ เอือ เอะ เออะ และสระ แ- บนกระดานให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูจนคล่อง และสังเกตรูปสระ
 2. ให้นักเรียนฝึกเขียนรูปสระในอากาศ

3. ครูสุ่มนักเรียนออกมาเขียนรูปสระในกระดาน
4. ครูเขียนคำบนกระดาน ให้นักเรียนสังเกตการวางรูปสระ ซึ่ง
ประสมเป็นคำอ่านและมีรูปสระทั้งหน้า บน หลัง ของคำต่อไปนี้
 เจือ เรือ เสือ
 เตะ เอะ เละ
 แก แเบ แห
 เจอะ เยอะ เลอะ
5. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำในข้อ 4 แล้วคัดลงสมุด
6. ให้นักเรียนอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทย หน้า 104
7. ครูนำบัตรคำใหม่ในบทเรียน 5 คำ คือ เชื้อฟิง เกะกะ เอะอะ แน่
เจอะ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำแจกลูก อ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำ

ขั้นสรุป ครูชูบัตรคำให้นักเรียนอ่านทบทวนคำที่ประสมด้วยสระ เอือ เอะ เออะ และ
สระ แ- และบัตรคำใหม่ 5 คำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเรียนรู้สะกดคำชุดที่ 12

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ เชื้อฟิง เกะกะ เอะกะ แน่ เจอะ
2. บัตรคำที่ประสมด้วยสระ เอือ เอะ เออะ และ แ- ที่ไม่มีตัวสะกด
3. กระเป๋าผนัง
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดการเรียนรู้สะกดคำชุดที่ 12

การประเมิน

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ได้แก่ การอ่านสะกดคำแจกลูก
และอ่านเป็นคำ
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดการเรียนรู้สะกดคำชุดที่ 12

แผนการสอนที่ 18
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความถูกต้อง แม่นยำคล่องแคล่ว ซึ่งจะช่วยให้สามารถเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงเรื่องในบทเรียนได้ถูกต้องชัดเจน
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำพร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ แม่แพะ ทำงาน ทำน้ำ ไปไม้ ไปหญ้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำ

จนคล่อง

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังให้นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค จากนั้นให้นักเรียนอ่านคนละบรรทัดเน้นการอ่านที่ชัดเจน ครูแนะนำการอ่านที่ถูกต้อง

2. ครูนำคำใหม่ 5 คำ คือ แม่แพะ ทำน้ำ ไปไม้ ไปหญ้า ทำงาน ให้นักเรียนดู และสุ่มเรียนนักเรียนให้อ่านทีละคน พร้อมบอกความหมายของคำ

3. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ทั้ง 5 คำลงสมุด

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันกันอ่านคำโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ นั่งหันหน้าเข้าหากัน แต่ละกลุ่มจะมีบัตรคำใหม่ครบทั้ง 5 คำ การแข่งขันการอ่านคำให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งชูบัตรคำขึ้นมา 1 บัตร และให้อีกกลุ่มอ่าน กลุ่มที่อ่านแล้วชูบัตรคำใหม่คำถัดไปให้กลุ่มแรกอ่าน เปลี่ยนกันชูบัตรคำและเปลี่ยนกันอ่านหมุนเวียนกันไปจนครบทุกคำและได้อ่านทุกคน

5. แข่งขันเสร็จครูและนักเรียนร่วมกันประเมินการอ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำใหม่พร้อมกันอีกครั้งและบอกความหมายเป็นการทบทวน

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำชุดที่ 13

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ แม่แพะ ทำน้ำ ไบไม้ ไบหญ้า ทำงาน
2. กระดาษแผ่น
3. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 13

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านออกเสียง การแข่งขันอ่านคำ
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนคำลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 13

แผนการสอนที่ 14
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมาย ของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง แล้วนำคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคใหม่ จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาของตนเองได้ กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียน ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคใหม่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ ป่า หมาป่า น้า ถ้ำ ต่อไปนี้
2. การแต่งประโยค (การใช้ภาษา)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วโดยอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำ จากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูนำบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ป่า หมาป่า น้า ถ้ำ ต่อไปนี้ ให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำ

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ตัวแทนออกมาจับฉลากคำใหม่กลุ่มใดได้คำใดก็ให้ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติให้ตรงความหมายของคำนั้น

3. หลังจากแสดงบทบาทสมมติ เรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่กลุ่มคนแสดงมากลุ่มละ 3 ประโยค
4. ให้นักเรียนแต่งประโยคทั้ง 5 คำ ลงสมุด
5. ครูให้นักเรียนมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟังทีละคน

ขั้นสรุป ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งโดยอ่านจากบัตรคำ

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 14

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ป่า หมาป่า น้า ถ้ำ ต่อไปนี้
2. กระเป๋าหนัง
3. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 14

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านคำ การบอกความหมายของคำ การแสดงบทบาทสมมติ การแต่งประโยคปากเปล่า
2. ตรวจสอบผลงานการแต่งประโยคในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 14

แผนการสอนที่ 15
(กลุ่มทดลอง)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนการเขียนสะกดคำ ด้วยความเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้การเขียนคำเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ สัน ยาว ฟัง พุด ลูก
2. การเขียนตามคำบอก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนทั้งหมด โดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูหยิบบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ สัน ยาว ฟัง พุด ลูก ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกันทีละคำ เมื่ออ่านตามครูครบทุกคำให้นักเรียนอ่านเองพร้อมกันอีก 1 เที้ยว

2. ครูสุ่มแจกบัตรคำให้นักเรียนจำนวน 5 คน คนละ 1 คำ คือ คำ สัน ยาว ฟัง พุด ลูก

3. ครูนำบัตรภาพ 5 ภาพไปเสียบที่กระเป๋าคณะมีภาพดังนี้

- ภาพเชือกเส้นยาว
- ภาพเชือกเส้นสั้น
- ภาพคนกำลังพูด
- ภาพคนกำลังฟัง
- ภาพลูก (มีพ่อ แม่ ลูก โดยลูกศรชี้ไปที่ลูก)

4. ให้นักเรียนทั้ง 5 คน นำบัตรคำที่ได้ไปเสียบในกระเป๋าผนังให้ตรงกับภาพครูและนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันเฉลยตรวจสอบความถูกต้อง

5. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากคำใหม่กลุ่มละ 1 คำ ให้สมาชิกภายในกลุ่มศึกษาคำที่จับฉลากได้ โดยช่วยกันแยกแยะว่า คำนั้นประกอบด้วย พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์อะไรบ้าง อ่านว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างไร และให้นำคำนั้นแต่งเป็นประโยค 1 ประโยคลงในกระดาษ เมื่อแต่งประโยคเสร็จทุกกลุ่มให้ตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

6. ครูเขียนประโยคที่นักเรียนแต่งของทุกกลุ่มลงบนกระดานให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที้ยว

7. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทั้ง 5 คำในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้เมื่อเขียนเสร็จครูเฉลย

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำใหม่ทั้ง 5 คำ อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 15

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ สั้น ยาว ฟัง พูด ลูก
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋าผนัง
4. แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 15

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่าน การร่วมกิจกรรม
กลุ่ม การรายงานหน้าชั้นเรียน
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนตามคำบอก
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำชุดที่ 15

ภาคผนวก ค.
แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 1 (กลุ่มควบคุม)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังและการสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนช่วยให้การอ่าน การเขียน และการใช้คำ เป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถฟังเรื่อง เล่าเรื่องที่ฟัง และตอบคำถามได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนแผนภูมิจากเรื่องที่ฟังได้
3. นักเรียนสามารถอ่านเป็นคำคำใหม่ในบทเรียนได้
4. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. บทเรียนเรื่อง เพื่อนของกล้า
2. คำใหม่ 5 คำ คือ ห้า ของเล่น เจ็บ ไล่ จิก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เพลง กู้กัก

ขั้นสอน 1. ครูนำภาพในหนังสือเรียนบทที่ 11 (หน้า 79) เรื่อง เพื่อนของกล้ามาให้ให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียน

2. ครูเล่าเรื่องในบทเรียนให้นักเรียนฟัง ถ้าในเรื่องตอนใดที่มีคำใหม่ครูชูบัตรคำใหม่ บัตรภาพ หรือแสดงท่าทางเพื่อสื่อความหมายของคำให้นักเรียนดูในขณะเล่าเรื่องไปที่ละคำจนจบเรื่อง

3. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่เป็นคำ และให้ช่วยกันบอกความหมายของคำ

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 8 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าไป แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันตอบครู กลุ่มใดยกมือก่อนได้ตอบก่อน ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน คำถามมีดังนี้

- จอมเป็นอะไรกับกล้า
- กล้าพาจอมไปดูอะไร
- ของเล่นของกล้าเป็นอะไร
- ใครทำของเล่นให้กล้า
- จอมและกล้าจะเอาลูกไก่ใส่อะไร
- แม่ไก่มีลูกไก่กี่ตัว
- ทำไมแม่ไก่ไล่จิกกล้าและจอม

5. เมื่อนักเรียนตอบแต่ละข้อ ครูเขียนประโยคที่นักเรียนตอบบนทกระดาน เมื่อนักเรียนตอบและครูเขียนเสร็จทุกข้อ แล้วให้นักเรียนอ่านจนคล่องหลังจากนั้นจึงคัดลงสมุด ข้อความดังนี้

- จอมเป็นเพื่อนกับกล้า
- กล้าพาจอมไปดูแม่ไก่กับลูกไก่
- ของเล่นของกล้าเป็นรถกระบะ
- ตาทำของเล่นให้กล้า
- จอมและกล้าจะเอาลูกไก่ใส่รถกระบะ
- แม่ไก่มีลูกไก่ห้าตัว
- แม่ไก่ไล่จิกกล้าและจอมที่เอาลูกไก่ใส่รถกระบะ

6. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันประสมคำ โดยครูบอกใบ้ความหมายของคำใหม่ 5 คำ ได้แก่ ของเล่น ห้า เจ็บ ไล่ จิก ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิด และส่งตัวแทนไปนำบัตร พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่ครูเตรียมไว้ ประสมกันเป็นคำที่ครูบอกใบ้ แล้วเสียบใส่กระเป่าพินิจ กลุ่มใดประสมคำถูกได้ 1 คะแนน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ อ่านเป็นคำ พร้อมทั้งช่วยกันบอกความหมายของคำใหม่ 5 คำ ที่เรียนไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 1,7

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง กู้ก โก้
2. บัตรคำใหม่ในบทเรียน 15 คำ
3. บัตรพยัญชนะ ก-ฮ สระ และบัตรวรรณยุกต์
4. กระเป๋าผั่ง
5. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การฟัง การตอบคำถาม การสะกดคำ การอ่านเป็นคำ และการเขียนคำ
2. ตรวจสอบงานจากการเขียนประโยคลงในสมุด
3. ตรวจสอบงานจากการแข่งขันประสมคำ
4. ตรวจสอบงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

หมายเหตุ

เพลงกู้ก โก้

กู้ก กู้ก โก้	เลี้ยงลูกมาจนใหญ่	ไม่มีนมให้ลูกกิน
ลูกร้องเจ็บ เจ็บ		แม่อีกเลี้ยงมาค้ำคิน
ทำมาหากิน		ตามประสาไก่เอ๋ย

แผนการสอนที่ 2 (กลุ่มควบคุม)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านคำและแจกลูกต้องเน้นให้เกิดการจำรูป ตำแหน่งของพยัญชนะและสระ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านแจกลูก และอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ แะ, ^๕ และ สระ เ-อ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำ ใหม่ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านคำและแจกลูกคำที่ประสมสระ แะ ^๕ และสระ เ-อ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ เธอ และ แะ แวะ ของ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้ว โดยอ่านแจกลูกและอ่านเป็นคำและบอก ความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนสระ แะ ^๕ และสระ เ-อ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงตามครูจนคล่อง และจำรูปสระ และเสียงสระได้แม่นยำ

2. ครูเขียนคำต่อไปนี้บนกระดาน

แคะ แตะ และ แยะ
คือ มือ ถือ ลือ
เจอ เออ เรอ เรอ

3. ครูให้นักเรียนอ่านแจกลูกทีละคำ ดังนี้

แคะ	อ่านว่า	กอ-แอะ	-	แคะ
แตะ	“	คอ-แอะ	-	แตะ
แยะ	“	ยอ-แอะ	-	แยะ
และ	“	ลอ-แอะ	-	และ
คือ	“	คอ-อีอ	-	คือ
มือ	“	มอ-อีอ	-	มือ
ถือ	“	ถอ-อีอ	-	ถือ
ลือ	“	ลอ-อีอ	-	ลือ
เจอ	“	จอ-เออ	-	เจอ
เออ	“	ยอ-เออ	-	เออ
เรอ	“	รอ-เออ	-	เรอ

4. นักเรียนอ่านแจกลูกในข้อ 3 จนคล่องปากแล้วให้อ่านเป็นคำ

5. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำแจกลูก และอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ
แอะ ี และสระ เอ ในหนังสือเรียนภาษาไทย หน้า 83-84

6. ครูนำบัตรคำใหม่ในบทเรียน 5 คำ คือ เรอ และ แวะ แยะ ของ
ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และบอกความหมายของคำ (คำว่า ของ
นักเรียนได้เรียนคำที่ประสมด้วยสระ-อ แล้วในบทที่ 9)

ขั้นสรุป ครูทบทวนการอ่านคำที่ประสมสระ แอะ ี และสระ เอ พร้อมกับทบทวน
คำใหม่ในบทเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทยข้อ 2,3,4,9

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ เธอ และ แวะ เยอะ ของ
2. บัตรคำที่ประสมด้วยสระ แะ ี เ-อ
3. กระเป๋าหนังสือ
4. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สังเกตจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1

แผนการสอนที่ 3 (กลุ่มควบคุม)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด การฝึกฝนการเขียนสะกดคำด้วยความเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้การเขียนคำเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ ของ ของเล่น ไล่ ลี ห้า
2. การเขียนตามคำบอก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วทั้งหมด โดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน

1. ครูหยิบบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ของ ของเล่น ไล่ ลี ห้า ให้นักเรียนดู ให้สังเกตคำ และอ่านเป็นคำตามครูพร้อมกัน
2. ครูชูบัตรคำสุ่มให้นักเรียนอ่านทีละคน
3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากว่ากลุ่มใดจะได้คำใด เมื่อทุกกลุ่มได้คำแล้วให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มช่วยกันแยกแยะว่า คำของกลุ่มคนนั้นประกอบด้วย พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์

เปล่า 1 ประโยค โดยส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ครูเขียนประโยคที่นักเรียน
แต่งบนกระดาน เมื่อรายงานครบทุกกลุ่มแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคบนกระดาน
พร้อมกัน

4. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ทั้ง 5 คำ พร้อมกับวาดภาพประกอบลงใน
สมุดโดยทำเป็นตารางดังนี้

คำ	ภาพ
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

5. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทั้ง 5 คำ ในกระดาษที่ครูเตรียมไว้
และเฉลย

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำใหม่ทั้ง 5 คำ อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทยข้อ 10,11

สื่อการเรียนการสอน

- บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ของ ของเล่น ไล่ สี ห้า
- กระเป่าพนัก
- แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สัมผัสจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สัมผัสจากการรายงานหน้าชั้น
3. สัมผัสจากการทำแบบฝึกหัดลงในสมุด
4. สัมผัสจากการเขียนตามคำบอก
5. สัมผัสจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

แผนการสอนที่ 4
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียงจะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง
แม่นยำขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในบทเรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำพร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่
ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านออกเสียงเรื่อง เพื่อนของกล้า
2. คำใหม่ 5 คำ คือ ฉันทน์ เธอ จอม เพื่อน เจียบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่ผ่านมาแล้วโดยอ่านเป็นคำจากบัตรคำ
จนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนคำใหม่ 5 คำ บนกระดาน โดยเขียนเรียงให้เป็นคำผิดคือ
ฉันทน์ เอช มอจ เพื่อน เจียบ พร้อมกับถามปริศนาคำทายของแต่ละคำ ให้นักเรียนช่วย
กันตอบปริศนาคำทาย และให้ออกมาเขียนคำที่ถูกต้องบนกระดาน เน้นการวาง
พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกที่ ปริศนาคำทายมีดังนี้

- ปริศนาคำทายที่ 1 คำอะไรเอ่ยใช้เรียกแทนตัวเอง ?
- ปริศนาคำทายที่ 2 คำอะไรเอ่ยใช้เรียกผู้ที่เราพุดคุย ?
- ปริศนาคำทายที่ 3 ใครเอ่ยเป็นเพื่อนของกล้า ?
- ปริศนาคำทายที่ 4 นักเรียนในห้องนี้เป็นอะไรกับเราเอ่ย ?
- ปริศนาคำทายที่ 5 ลูกไก่ร้องเสียงดังอย่างไรเอ่ย ?

2. ครูเฉลยคำที่ถูกคือ โดยนำบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ฉัน เซอ จอม เพื่อน เจียบ ให้นักเรียนดู ผูกสะกดคำและอ่านเป็นคำ พร้อมทั้งร่วมกันอภิปรายถึงความหมายของคำ

3. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องในบทเรียน (หน้า 81-82) โดยอ่านพร้อมกันทั้งห้อง อ่านเป็นกลุ่ม และอ่านเป็นรายบุคคลคนละ 1 บรรทัด เน้นการอ่านที่ชัดเจน ครูแนะนำการอ่านที่ถูกต้อง

4. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ 5 คำ ลงในสมุดด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนอ่านเป็นคำและช่วยกันบอกความหมายของคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 6,7,8,13

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ฉัน เซอ จอม เพื่อน เจียบ
2. กระเป๋าหนังสือ
3. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
4. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การเล่นปริศนาคำทาย การเขียนคำ การอ่านออกเสียง การสะกดคำ การอ่านเป็นคำ และการบอกความหมายของคำ

2. ตรวจสอบผลงานการคัดคำใหม่ทั้ง 5 คำ ลงในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

แผนการสอนที่ 5 (กลุ่มควบคุม)

บทที่ 11 เรื่อง เพื่อนของกล้า

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเขียนและเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้องแล้ว นำคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคใหม่จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาของตนเองได้กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ เพื่อน สี่ มั่น ใส่ จอม
2. การแต่งประโยค (การใช้ภาษา)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ให้นักเรียนเล่นเกมบอกใบ้ทายคำ โดยครูบอกใบ้ความหมายของคำใหม่ในบทเรียน 5 คำคือ เพื่อน สี่ มั่น ใส่ จอม นักเรียนคนใดตอบได้ให้ยกมือขึ้นตอบทีละคน ครูเฉลยโดย แสดงบัตรคำทั้ง 5 คำให้นักเรียนดู

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่ 5 คำ และให้ช่วยกันบอกความหมายของคำ

2. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่าจากคำใหม่ทั้ง 5 คำ
3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากคำใหม่ทั้ง 5 คำจากครู (กลุ่มละ 1 คำ)
4. ให้นักเรียนนำคำที่จับฉลากได้มาช่วยกันแต่งประโยคภายในกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มแต่งประโยคลงในกระดาษให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่ครูกำหนด
5. ครูเป่านกหวีดเป็นสัญญาณหมดเวลากลุ่มที่เขียนประโยคได้มากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟัง และกลุ่มที่ชนะเป็นอันดับถัดไปก็ส่งตัวแทนออกมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟัง อ่านถัดไปเรื่อย ๆ จนครบทุกกลุ่ม
6. ครูนำประโยคที่นักเรียนแต่งไปเขียนบนกระดานกลุ่มละ 1 ประโยค ให้นักเรียนฝึกอ่าน
7. ให้นักเรียนแต่งประโยคใหม่โดยนำคำทั้ง 5 คำ มาแต่งไม่ให้ซ้ำกับบนกระดาน และเขียนลงในสมุด

ขั้นสรุป ครูสุ่มเรียกนักเรียนออกมาประสมคำให้เป็นคำใหม่ 5 คำ ที่เรียนไปแล้วลงในกระเป่าผนัก โดยใช้บัตรพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ที่ครูเตรียมไว้และช่วยกันบอกความหมายของคำ

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 5,12

สื่อการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ เพื่อน ลี มัน ใ้ จอม
2. กระเป่าผนัก
3. บัตรพยัญชนะ (ก-ฮ) สระ และวรรณยุกต์
4. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ การบอกความหมายของคำ การแต่งประโยคปากเปล่า การประสมคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ลงในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

แผนการสอนที่ 6
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬกาฬ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังและการสนทนาเกี่ยวกับบทเรียน ช่วยให้การอ่าน การเขียน และการใช้คำเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถฟังเรื่อง เล่าเรื่องที่ฟัง และตอบคำถามได้
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนแผนภูมิจากเรื่องที่ฟังได้
3. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่

ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. บทเรียนเรื่อง กาฬกาฬ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ ศาลา วงกลม ไข่ แม่กา มะติ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ นำเข้าสู่บทเรียนโดยให้นักเรียนร้องเพลง มาเล่นด้วยกัน

ขั้นสอน 1. ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียนบทที่ 12 เรื่อง กาฬกาฬ และร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียน

2. ครูเล่าเรื่องกาฬกาฬให้นักเรียนฟัง ถ้าในเรื่องคอนใดที่มีคำใหม่ครูชูบัตรคำใหม่ และบัตรความหมายของคำให้นักเรียนดูในขณะที่เล่าเรื่องไปที่ละคำจนจบเรื่อง

3. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าไป ดังนี้
 - แก้ว กล้า จอม และมะลิ เล่นอะไร
 - จอมเล่นเป็นอะไร
 - จอมเป็นแม่กาอยู่ที่ไหน
 - คานั่งที่ไหน
 - คำทำอะไรเลอะเทอะ
 - คำไปไหน
4. เมื่อนักเรียนตอบคำถามแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องกาฟักไข่ ครูเขียนเรื่องที่นักเรียนเล่าบนกระดาน นักเรียนฝึกอ่านข้อความจนคล่อง แล้วคัดลงสมุด
5. ให้นักเรียนอ่านคำใหม่เป็นคำและช่วยกันบอกความหมายของคำ
6. ให้นักเรียนเล่นเกมส่งดอกไม้ โดยครูนำดอกไม้กระดาษที่มีคำใหม่ 5 คำ เขียนอยู่ตรงกลางดอก ดอกละ 1 คำ คือคำว่า ศาลา วงกลม ไข่ แม่กา มะลิ ส่งดอกไม้ให้นักเรียนพร้อมกับร้องเพลงมาเล่นด้วยกัน ให้นักเรียนส่งดอกไม้เวียนไปจนทั่วห้องเมื่อเพลงหยุด ดอกไม้อยู่ที่ใครให้นำดอกไม้้นั้นมาหน้าห้อง และอ่านให้เพื่อนฟัง
7. ครูเขียนคำทั้ง 5 คำ ลงบนกระดานให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกัน และบอกความหมายของคำ

ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมสนทนาทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว และทบทวนการอ่านคำใหม่ และความหมายของคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 1,2

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง มาเล่นด้วยกัน
2. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ศาลา วงกลม ไข่ แม่กา มะลิ
3. ดอกไม้กระดาษ 5 ดอก
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การฟัง การตอบคำถาม การเล่าเรื่อง การอ่าน และการเขียนคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากการคัดข้อความของเรื่องที่เล่าลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

หมายเหตุ

เพลงมาเล่นด้วยกัน

มาซิมา มาเล่นด้วยกัน	เล่นด้วยกัน เล่นด้วยกัน
มาซิมา มาเล่นด้วยกัน	เชอฉันทนุกจริง
มาซิมา มาเล่นคีคี	เล่นคีคี เล่นคีคี
มาซิมา มาเล่นคีคี	ไม่มีอันตราย

แผนการสอนที่ 7 (กลุ่มควบคุม)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬกาฬ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านสะกดคำและแจกลูก ต้องเน้นให้เกิดการจำรูป ตำแหน่งของพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ แจกลูก และอ่านเป็นคำคำที่ประสมสระ แ- เออะ และสระ แะ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านสะกดคำ แจกลูก คำที่ประสมสระ แ- เออะ และสระ แะ ไม่มีตัวสะกด
2. คำใหม่ 5 คำ คือ แต่ เอะ เอะแอะ ตะ เอะเอะ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้ว โดยอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูเขียนสระ แ- เออะ และสระ แะ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูจนคล่อง และฝึกเขียนในอากาศแล้วคัดลงสมุด

2. ครุนำบัตรคำที่ประสมด้วยสระ แ- เออะ และสระ แะ- ไม่มีตัวสะกดให้นักเรียนฝึกอ่านแบบแจกลูก เช่น แก อ่านว่า กอ-แอ - แก โดยให้อ่านคำดังนี้

แก แปะ แล แพ แห
 เอะ เยอะ เลอะ เทอะ เจอะ
 แวะ แยะ แกะ ตะ แป๊ะ

3. หลังจากนักเรียนฝึกอ่านแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลาก ที่ครูเตรียมไว้ซึ่งเป็นฉลากคำสั่ง 3 ใบดังนี้

ฉลากใบที่ 1 จงเขียนคำที่ใช้สระ แ- ไม่มีตัวสะกดมาให้มากที่สุด

ฉลากใบที่ 2 จงเขียนคำที่ใช้สระ แะ- ไม่มีตัวสะกดมาให้มากที่สุด

ฉลากใบที่ 3 จงเขียนคำที่ใช้สระ เออะ ไม่มีตัวสะกดมาให้มากที่สุด

4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด อนุญาตให้คิดเองหรือจะค้นคว้าจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ได้ เมื่อหมดเวลาให้กลุ่มที่หาคำมาได้มากที่สุดออกมาอ่านให้เพื่อนฟังก่อน และกลุ่มที่ได้รองลงมาตามลำดับจนครบทุกกลุ่ม ครูเก็บผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มไว้จัดป้ายนิเทศ

5. ให้นักเรียนอ่านสะกดคำแจกลูก และอ่านเป็นคำคำที่ประสมด้วยสระ แ- เออะ และสระ แะ- ในหนังสือเรียนหน้า 93-94

6. ครุนำบัตรคำใหม่ในบทเรียน 5 คำคือ แต่ เอะ เยอะเยะ ตะ เลอะเทอะ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และบอกความหมายของคำ

7. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ทั้ง 5 คำ ลงสมุด

ขั้นสรุป ครูทบทวนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ แ- เออะ และสระ แะ- ไม่มีตัวสะกด และคำใหม่ในบทเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 3,4

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ แต่ แตะ เยอะแยะ เอะ เอะเอะ
2. บัตรคำที่ประสมด้วยสระ แ- แะ และสระ เ-อะ ไม่มีตัวสะกด เช่น แก
แบ แป้ แอ แค แง แพ แล แฉ แห เจอะ เอะ เอะ เอะ เอะ เอะ เยอะ เอะ และ
แคะ แทะ แนะ แพะ แยะ และ แกะ
3. กระเป๋าค้น
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน
2. สังเกตจากการเขียนคำและการอ่านให้เพื่อฟังหน้าชั้น
3. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 8 (กลุ่มทวบคุม)

บทที่ 12 เรื่อง กาฬกไข่

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง โดยเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้สามารถอ่านในใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเข้าใจเรื่องราวในบทเรียนได้เป็นอย่างดี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถอ่านในใจและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ กาฬกไข่ ชวน นิทาน คอย แลดู
2. การอ่านในใจบทเรียนเรื่อง กาฬกไข่

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ ที่เรียนไปแล้วโดยอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

- ขั้นสอน
1. ครูนำบัตรคำ 5 คำคือ กาฬกไข่ ชวน นิทาน คอย แลดู ให้นักเรียนอ่านสะกดคำและบอกความหมายของคำ
 2. ให้นักเรียนเขียนคำใหม่ตามบัตรคำทั้ง 5 คำลงสมุด

3. ครูคิดแผนภูมิประโยคคำถามให้นักเรียนอ่าน ดังนี้

- กล้า แก้ว จอม และมะลิ ชวนกันเล่นอะไร
- จอมเล่นเป็นอะไร และทำหน้าที่อะไร
- คำเข้าไปที่ไหนกับกล้า
- ตานั่งอยู่ที่ไหน
- กล้าจะให้ตาทำอะไร

4. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านในใจบทเรียนเรื่อง กาฟักไข่ ในหนังสือเรียนหน้า 91-92 เพื่อหาคำตอบ

5. เมื่อทุกคนอ่านจบครูถามคำถามทบทวนอีกครั้ง และให้นักเรียนตอบคำถามแต่ละข้อพร้อมกัน

6. ครูเขียนคำตอบเป็นแผนภูมิตอบคำถามให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมกัน แล้วคัดลงสมุด

- กล้า แก้ว จอม และมะลิ ชวนกันเล่นกาฟักไข่
- จอมเล่นเป็นแม่กาคอยดูแลไข่
- คำเข้าไปในวงกลมกับกล้า
- ตานั่งอยู่ที่ศาลา
- กล้าจะให้ตาเล่นนิทาน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าจากประโยคคำถามที่ครูถาม และทบทวนการอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ และความหมายของคำใหม่ที่เรียนไปในครั้งนี้

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 5,6,7

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ กาฟักไข่ ชวน นิทาน คอย ดูแล
2. กระเป๋าหนังสือ
3. แผนภูมิประโยคคำถาม
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำ การอ่านในใจ การตอบคำถาม
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนคำใหม่ 5 คำลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานการคัดแผนภูมิลงสมุด
4. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

2. ครูเขียนคำที่มีรูปวรรณยุกต์ เอก โท ให้นักเรียนผันวรรณยุกต์ตาม

ครู ดังนี้

กา คำ คำ
 คา คอ - ออ - คา
 ค้า คา - เอก - คำ
 ค้ำ คา - โท - คำ
 กิ กี่ กี้
 คี คอ - อี - คี
 ค้า คี - เอก - คี
 ค้ำ คี - โท - คี

3. ผันวรรณยุกต์อักษรต่ำจากคำที่ครูกำหนดให้แล้วเขียนลงสมุด

กา คำ คำ
 เล่า เล่า เล่า
 ทา ท่า ท่า
 คิ้ว คิ้ว คิ้ว
 นำ นำ นำ
 มา มา มา
 แม่ แม่ แม่

4. อ่านผันวรรณยุกต์อักษรต่ำและอ่านเป็นคำในหนังสือเรียนหน้า 95-96

ขั้นสรุป ครูทบทวนการอ่านผันวรรณยุกต์อักษรกลาง สูง และต่ำ อีกครั้ง แล้วให้อ่านคำใหม่ในบทเรียน 6 คำ โดยอ่านผันแบบวรรณยุกต์และอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 8,9

สื่อการเรียนการสอน

- บัตรคำใหม่ 6 คำ คือ ไช้ เฝ้า เข้า เล่า แม่ คิ้ว
- กระเป๋าค้น

3. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
4. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านคัมภีร์วรรณยุกต์
การอ่านเป็นคำ การบอกความหมายของคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากกาทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 10
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 12 เรื่อง กาฟักไข่

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง แล้วนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยคใหม่ จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาของตนเองได้ กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ นอก ฟัก กัน เอะ วงกลม
2. การแต่งประโยค (การใช้ภาษา)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว โดยอ่านสะกดคำ และบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูนำบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ นอก ฟัก กัน เอะ วงกลม ให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำ

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากคำใหม่กลุ่มใดได้คำใดก็ให้ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติให้ตรงตามความหมายของคำนั้น

3. หลังจากแสดงเรียบร้อยแล้วให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคปากเปล่าจากคำที่กลุ่มตนแสดงมากลุ่มละ 3 ประโยค

4. ครูนำตัวอย่างแผนภูมิประโยคติดผนังให้นักเรียนอ่าน ดังนี้

- กล้า แก้ว และมะลิอยู่นอกวงกลม
- แม่กาฟักไข่ในวงกลม
- แก้วว่าเราจะเล่นอะไรกันดี
- จอมว่าเรามาเล่นกาฟักไข่กันเถอะ
- คำเข้าไปในวงกลม

5. ให้นักเรียนแต่งประโยคคำใหม่ทั้ง 5 คำ โดยครูทำฉลากเท่าจำนวนนักเรียนให้นักเรียนจับฉลาก และจับคู่กันแต่งประโยค แล้วเขียนลงสมุด

ขั้นสรุป ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วอีกครั้งหนึ่งโดยอ่านจากบัตรคำ

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 10

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ นอก ฟัก กัน เอะ วงกลม
2. แผนภูมิประโยค
3. กระเป่าผนัง
4. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านคำ บอกความหมายของคำ การแสดงบทบาทสมมติ การแต่งประโยคปากเปล่า การอ่านแผนภูมิประโยค
2. ตรวจสอบผลงานการแต่งประโยคในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 11
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฟังและการสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนช่วยให้เข้าใจเรื่อง และช่วยให้การอ่านและการเขียนเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนฟังเรื่องแม่แพะกับลูกแพะ แล้วสามารถเล่าเรื่อง ตอบคำถาม และอ่านแผนภูมิได้
2. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. บทเรียนเรื่องแม่แพะกับลูกแพะ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ พี่ น้อง แพะ ขอ ลูกแพะ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง แพะ โดยครูร้องนำให้นักเรียนร้องตาม ตามแผนภูมิเพลงแพะ

- ขั้นสอน
1. ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียนบทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะและสนทนาเกี่ยวกับภาพ
 2. ครูเปิดเทปการอ่านเรื่องแม่แพะกับลูกแพะให้นักเรียนฟัง ถ้าในคำอ่านตอนใดที่มีคำใหม่ ครูนำบัตรคำใหม่ไปเรียงในกระเปาะผนังให้นักเรียนดู

3. เมื่อฟังเรื่องที่อ่านจากเทพจบครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของคำใหม่ 5 คำ คือ พี่ น้อง แพะ ขอ ลูกแพะ พร้อมกับนำบัตรความหมายของคำไปติดไว้ด้วยกันเป็นคู่ ๆ

4. ให้นักเรียนอ่านคำและความหมายของคำพร้อมกัน

5. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังจากเทพและให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่ฟังไปแล้ว ครูเขียนแผนภูมิประโยคตามที่นักเรียนบอกบนกระดานให้นักเรียนฝึกอ่านจนคล่อง

6. ให้นักเรียนคัดแผนภูมิประโยคลงสมุด

ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมสนทนาทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้วและทบทวนการอ่านคำใหม่และความหมายของคำใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 3,4

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลงแพะ
2. เทปการอ่านเรื่องแม่แพะกับลูกแพะ
3. คำใหม่ 5 คำ คือ พี่ น้อง แพะ ขอ ลูกแพะ
4. บัตรความหมายของคำใหม่
5. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การฟัง การตอบคำถาม การอ่านคำ การอ่านความหมายของคำ และการเขียนสะกดคำ
2. ตรวจสอบผลงานจากการเขียนแผนภูมิลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

หมายเหตุ

เพลงแพะ

แพะ แพะ เอย	เสียงร้อง ไบ๊ะ ไบ๊ะ
ฉันทบมือ เปะ เปะ	เรียกแพะก็มา
ดอกเอ๋ย	เจ้าดอกผักเปะ
ฉันทบมือเรียกแพะร้อง ไบ๊ะ ไบ๊ะ	เข้ามาเอย

แผนการสอนที่ 12
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านสะกดคำและแจกลูก ต้องเน้นให้เกิดการจำรูป ตำแหน่งของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จะช่วยให้สามารถเขียนคำได้ถูกต้องและแม่นยำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ แจกลูก และอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ เอือ เอะ เออะ และสระ แ- ที่ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำ ใหม่ได้ถูกต้อง อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านสะกดคำแจกลูก คำที่ประสมสระ เอือ เอะ เออะ และสระ แ- ที่ไม่มีตัวสะกด
2. คำใหม่ 5 คำ คือ เชื้อฟุ้ง เกะกะ เออะอะ แน่ เจอะ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ที่เรียนไปแล้วโดยอ่านสะกดคำ แจกลูก และอ่านเป็นคำรวมทั้งบอกความหมายของคำจากบัตรคำจนคล่อง

- ขั้นสอน
1. ครูเขียนสระ เอือ เอะ เออะ และสระ แ- บนกระดานให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูจนคล่อง และสังเกตรูปสระ
 2. ให้นักเรียนฝึกเขียนรูปสระในอากาศ

3. ครูสุ่มนักเรียนออกมาเขียนรูปสระในกระดาน

4. ครูเขียนคำบนกระดาน ให้นักเรียนสังเกตการวางรูปสระ ซึ่ง
ประสมเป็นคำอ่านและมีรูปสระทั้งหน้า บน หลัง ของคำต่อไปนี้

เจือ เรือ เสือ

เตะ เอะ ละ

แก แบ แห

เจอะ เยอะ เลอะ

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำและแจกลูกคำในข้อ 4 แล้วคัดลงสมุด

6. ให้นักเรียนอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทย หน้า 104

7. ครูนำบัตรคำใหม่ในบทเรียน 5 คำ คือ เชื้อฟิง เกะกะ เออะนะ แน่
เจอะ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำแจกลูก อ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำ

ขั้นสรุป ครูบัตรคำให้นักเรียนอ่านทบทวนคำที่ประสมด้วยสระ เอือ เอะ เออะ และ
สระ แ- และบัตรคำใหม่ 5 คำอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทยข้อ 1,2,7

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ เชื้อฟิง เกะกะ เออะนะ แน่ เจอะ
2. บัตรคำที่ประสมด้วยสระ เอือ เอะ เออะ และ แ- ที่ไม่มีตัวสะกด
3. กระเป๋าผับ
4. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
5. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมิน

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การอ่านสะกดคำแจกลูก
และอ่านเป็นคำ
2. ตรวจสอบผลงานการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 18
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความถูกต้อง แม่นยำคล่องแคล่ว ซึ่งจะช่วยให้สามารถเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องอีกด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงเรื่องในบทเรียนได้ถูกต้องชัดเจน
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำพร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. การอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ
2. คำใหม่ 5 คำ คือ แม่แพะ ทำงาน ทำน้ำ ไบไม้ ไบหญ้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้ว โดยให้นักเรียนอ่านจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ โดยครูอ่านให้นักเรียนฟังให้นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค จากนั้นให้นักเรียนอ่านคนละบรรทัดเน้นการอ่านที่ชัดเจน ครูแนะนำการอ่านที่ถูกต้อง

2. ครูนำคำใหม่ 5 คำ คือ แม่แพะ ทำน้ำ ไบไม้ ไบหญ้า ทำงาน ให้นักเรียนดู และสุ่มเรียนนักเรียนให้อ่านทีละคน พร้อมบอกความหมายของคำ

3. ให้นักเรียนคัดคำใหม่ทั้ง 5 คำลงสมุด

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันกันอ่านคำโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ นั่งหันหน้าเข้าหากัน แต่ละกลุ่มจะมีบัตรคำใหม่ครบทั้ง 5 คำ การแข่งขันการอ่านคำให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งชูบัตรคำขึ้นมา 1 บัตร และให้อีกกลุ่มอ่าน กลุ่มที่อ่านแล้วชูบัตรคำใหม่คำถัดไปให้กลุ่มแรกอ่าน เปลี่ยนกันชูบัตรคำและเปลี่ยนกันอ่านหมุนเวียนกันไปจนครบทุกคำและได้อ่านทุกคน

5. แข่งขันเสร็จครูและนักเรียนร่วมกันประเมินการอ่าน

ขั้นสรุป ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำใหม่พร้อมกันอีกครั้งและบอกความหมายเป็นการทบทวน

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทยข้อ 5,6

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ แม่แพะ ทำน้ำ ใโปไม้ ใโปหญ้า ทำงาน
2. กระดาษแผ่น
3. หนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1
4. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านออกเสียง การแข่งขันอ่านคำ
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนคำลงสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 14
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การอ่าน เขียน และเข้าใจความหมาย ของคำต่าง ๆ ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง แล้วนำคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคใหม่ จะช่วยให้เกิดการใช้ภาษาของตนเองได้ กว้างขวางขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียน ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ
2. นักเรียนสามารถนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคใหม่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ ป่า หมาป่า น้า ถ้ำ ต่อไปนี้
2. การแต่งประโยค (การใช้ภาษา)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วโดยอ่านสะกดคำ อ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำ จากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูนำบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ป่า หมาป่า น้า ถ้ำ ต่อไปนี้ ให้

นักเรียนอ่านและบอกความหมายของคำ

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ตัวแทนออกมาจับฉลากคำใหม่กลุ่มใดได้คำใดก็ให้ร่วมกันแสดงบทบาทสมมติให้ตรงความหมายของคำนั้น

3. หลังจากแสดงบทบาทสมมติ เรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคปากเปล่า จากคำที่กลุ่มตนแสดงมากลุ่มละ 3 ประโยค
4. ให้นักเรียนแต่งประโยคทั้ง 5 คำ ลงสมุด
5. ครูให้นักเรียนมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟังทีละคน

ขั้นสรุป ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนที่เรียนไปแล้วทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง โดยอ่านจากบัตรคำ

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 8,9,10

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ ป่า หมาป่า น้ํา ถ้ำ ต่อไปนี้
2. กระดาษแผ่น
3. แบบฝึกหัดภาษาไทย เล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่านคำ การบอกความหมายของคำ การแสดงบทบาทสมมติ การแต่งประโยคปากเปล่า
2. ตรวจสอบผลงานการแต่งประโยคในสมุด
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

แผนการสอนที่ 15
(กลุ่มควบคุม)

บทที่ 13 เรื่อง แม่แพะกับลูกแพะ

เวลา 3 คาบ

ความคิดรวบยอด

การฝึกฝนการเขียนสะกดคำ ด้วยความเข้าใจความหมายของคำจะช่วยให้การเขียนคำเป็นไปอย่างถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งบอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 คำ จากคำที่กำหนดให้ 5 คำ

เนื้อหา

1. คำใหม่ 5 คำ คือ สั้น ยาว ฟัง พุด ลูก
2. การเขียนตามคำบอก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ทบทวนคำใหม่ในบทเรียนทั้งหมด โดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำจากบัตรคำจนคล่อง

ขั้นสอน 1. ครูหยิบบัตรคำใหม่ 5 คำ คือ สั้น ยาว ฟัง พุด ลูก ให้นักเรียนดู และให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกันทีละคำ เมื่ออ่านตามครูครบทุกคำให้นักเรียนอ่านเองพร้อมกันอีก 1 เที่ยว

2. ครูสุ่มแจกบัตรคำให้นักเรียนจำนวน 5 คน คนละ 1 คำ คือ คำ สั้น ยาว ฟัง พุด ลูก

3. ครูนำบัตรภาพ 5 ภาพไปเสียบที่กระเป๋าคณะมีภาพดังนี้

- ภาพเชือกเส้นยาว
- ภาพเชือกเส้นสั้น
- ภาพคนกำลังพูด
- ภาพคนกำลังฟัง
- ภาพลูก (มีพ่อ แม่ ลูก โดยลูกศรีชีไปที่ลูก)

4. ให้นักเรียนทั้ง 5 คน นำบัตรคำที่ได้ไปเสียบในกระเป๋าผนังให้ตรงกับภาพครูและนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันเฉลยตรวจสอบความถูกต้อง

5. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากคำใหม่กลุ่มละ 1 คำ ให้สมาชิกภายในกลุ่มศึกษาคำที่จับฉลากได้ โดยช่วยกันแยกแยะว่า คำนั้นประกอบด้วย พยางค์ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์อะไรบ้าง อ่านว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างไร และให้นำคำนั้นแต่งเป็นประโยค 1 ประโยคลงในกระดาษ เมื่อแต่งประโยคเสร็จทุกกลุ่มให้ตัวแทนกลุ่มออกมาอ่านประโยคที่แต่งให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

6. ครูเขียนประโยคที่นักเรียนแต่งของทุกกลุ่มลงบนกระดานให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เทียบ

7. ครูให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทั้ง 5 คำในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้เมื่อเขียนเสร็จครูเฉลย

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนอ่านเป็นคำและบอกความหมายของคำใหม่ทั้ง 5 คำ อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นฝึกทักษะ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดภาษาไทย ข้อ 11

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำใหม่ 5 คำ คือ สั้น ยาว ฟัง พูด ลูก
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋าผนัง
4. แบบฝึกหัดภาษาไทยเล่ม 1

การประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่ การอ่าน การร่วมกิจกรรมกลุ่ม การรายงานหน้าชั้นเรียน
2. ตรวจสอบผลงานการเขียนตามคำบอก
3. ตรวจสอบผลงานจากการทำแบบฝึกหัดภาษาไทย

ภาคผนวก ง.

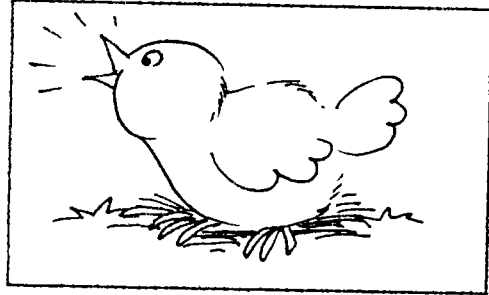
แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบฝึกหัดการเขียนพจนานุกรม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๑

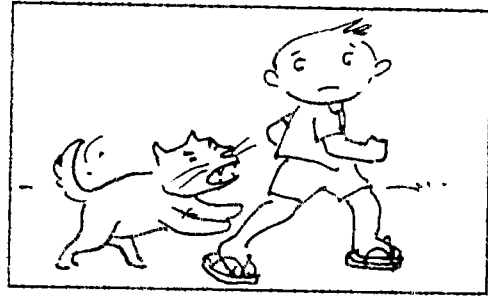
๑.

ห้า

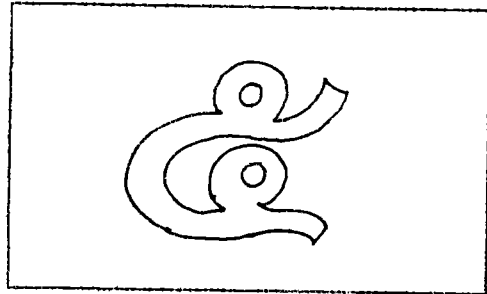
๒.

ของเล่น

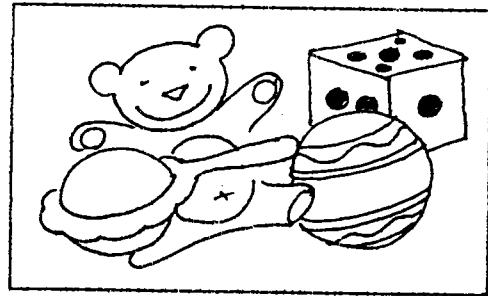
๓.

เจียบ

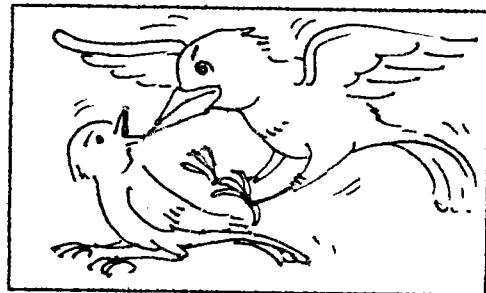
๔.

ไล่

๕.

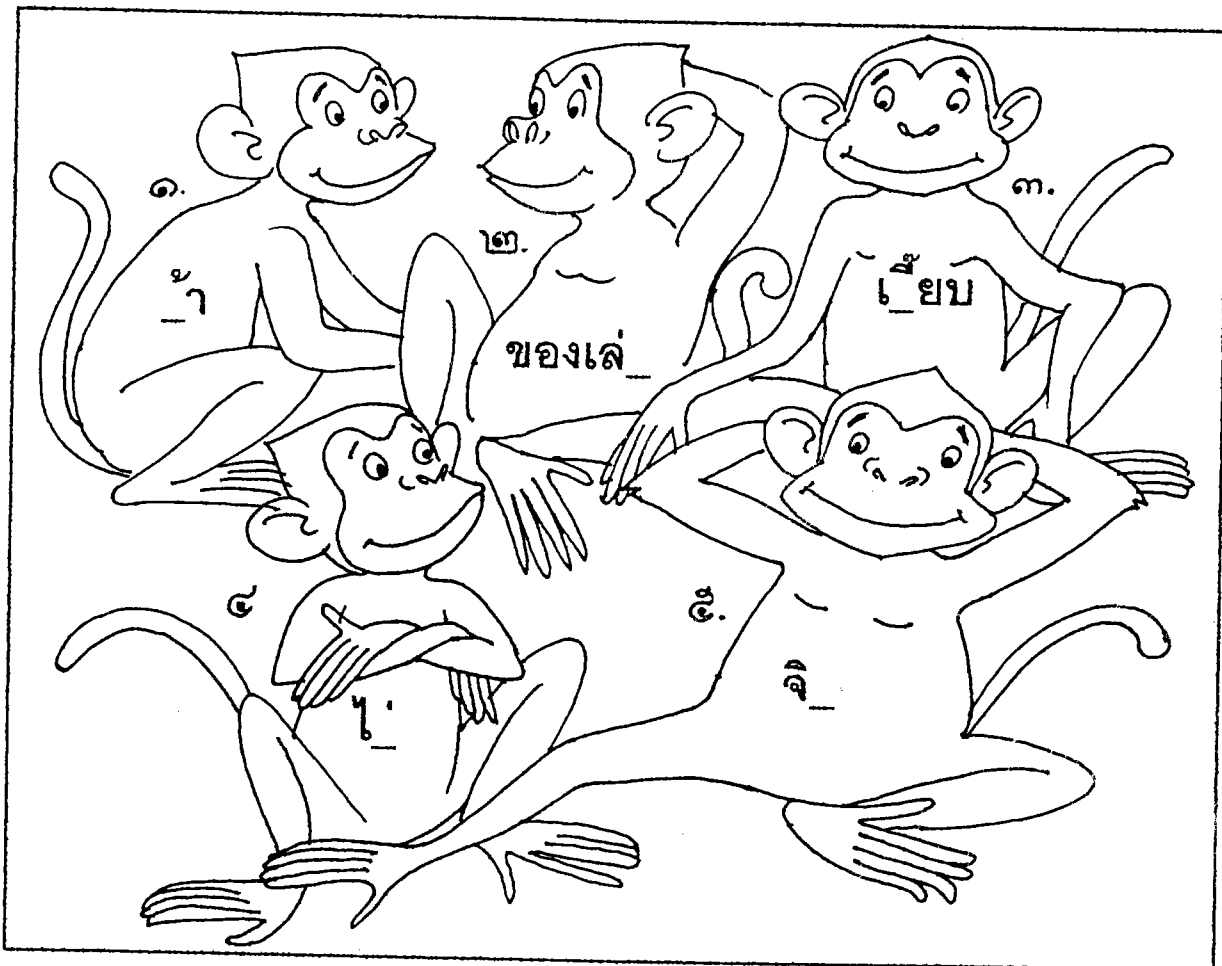
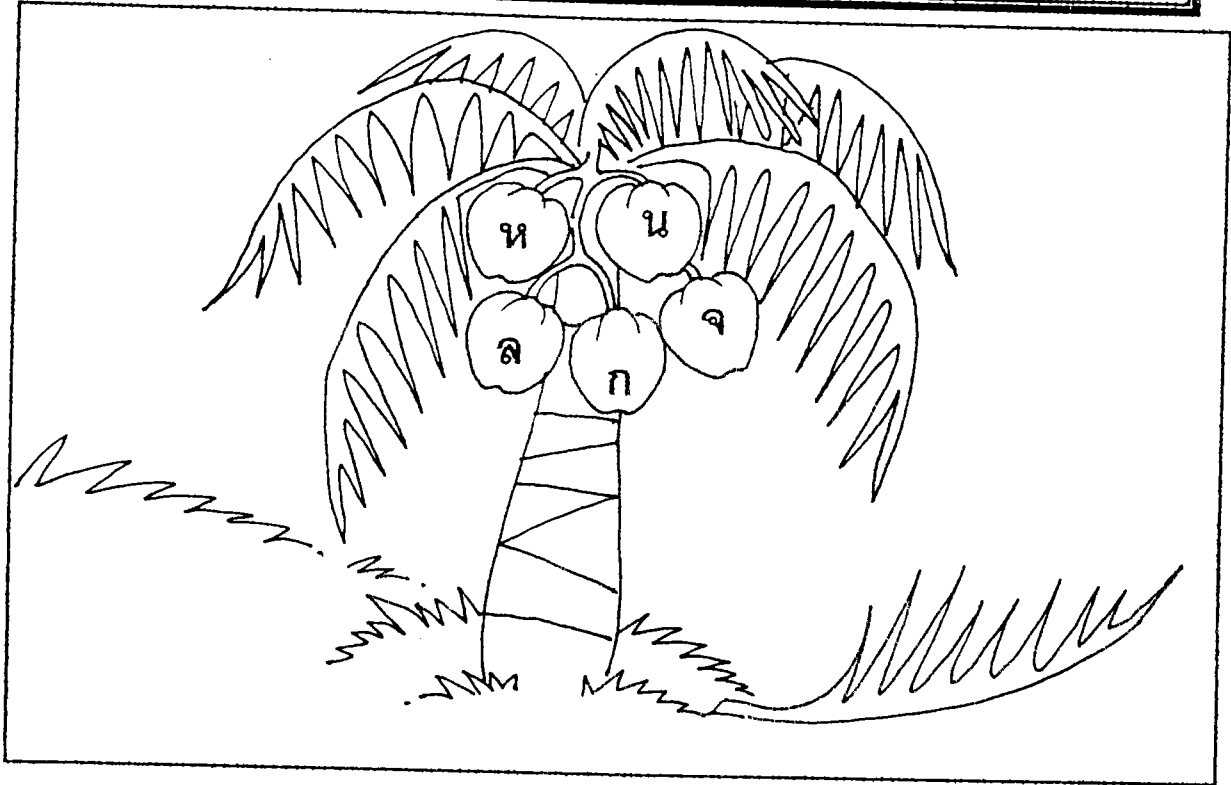
จิก

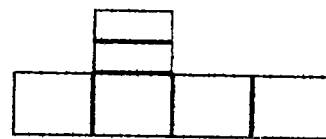
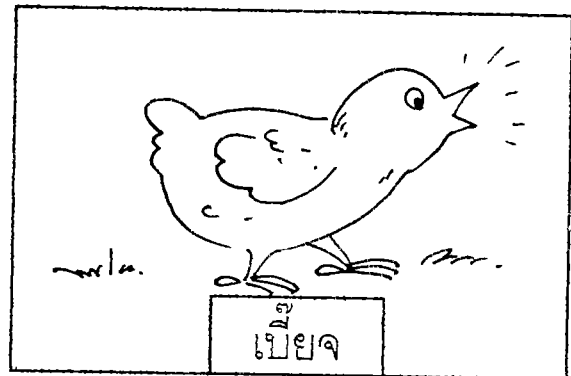
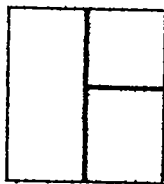
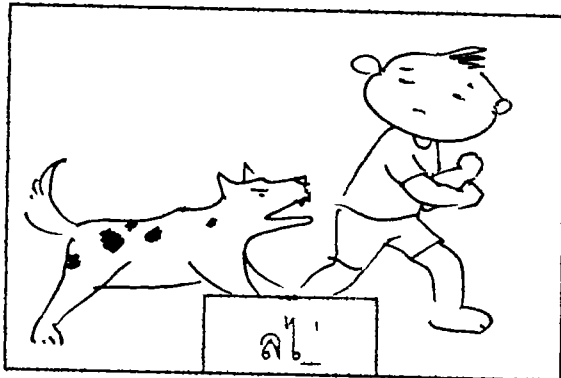
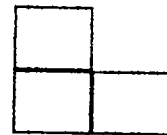
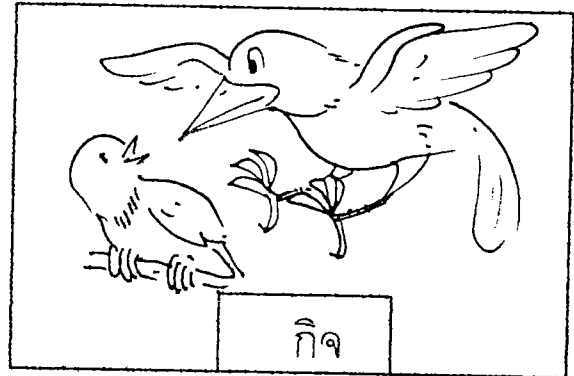
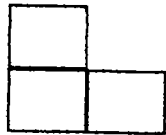
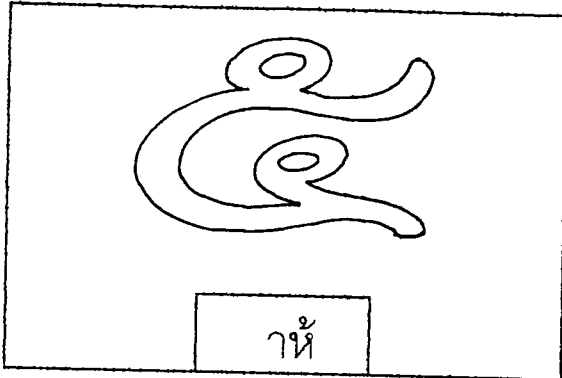
๒.

นำพยัญชนะที่กำหนดให้จากภาพ มาเติมลงในช่องว่าง
ให้ได้ความหมาย

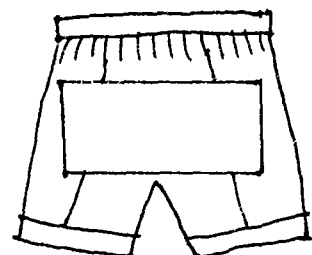
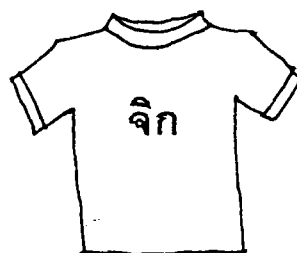
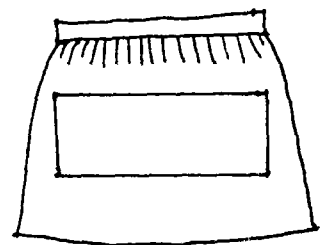
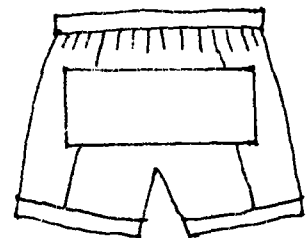
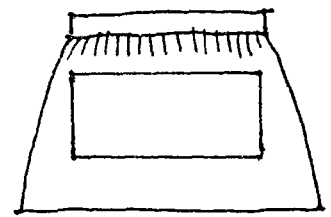
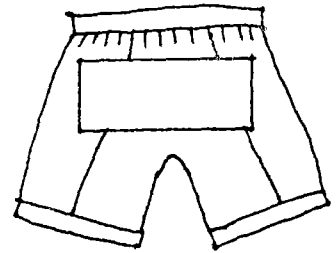
๓.

สังเกตภาพ นำพยัญชนะที่อยู่ใต้ภาพมาเขียน
ให้เป็นคำที่มีความหมายลงในช่องว่างใต้ภาพ

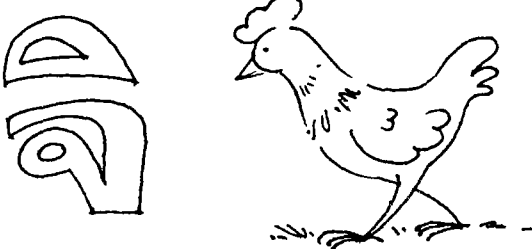
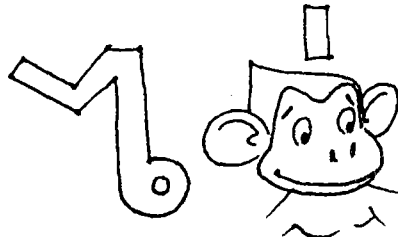
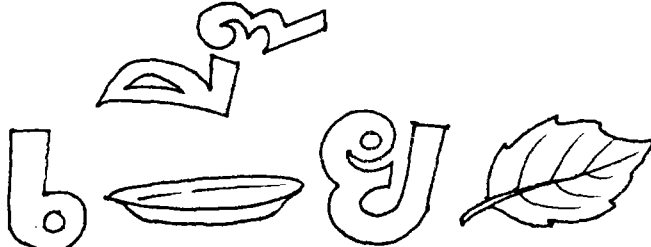

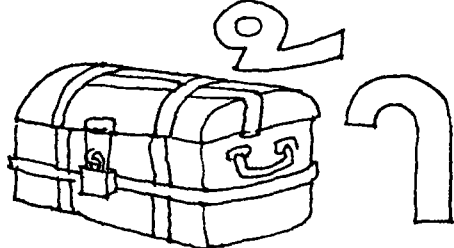

เลือกคำที่ถูกต้องมาเขียนลงในช่องว่างด้านขวามือ

๕. สังเกตภาพ นำพยัญชนะที่แทนภาพมาเขียนเรียงใหม่
ให้เป็นคำลงในช่องว่าง

	<p>ตัวอย่าง</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">จิก</div>
	<div style="border: 1px solid black; height: 40px; width: 100%;"></div>
	<div style="border: 1px solid black; height: 40px; width: 100%;"></div>
	<div style="border: 1px solid black; height: 40px; width: 100%;"></div>
	<div style="border: 1px solid black; height: 40px; width: 100%;"></div>

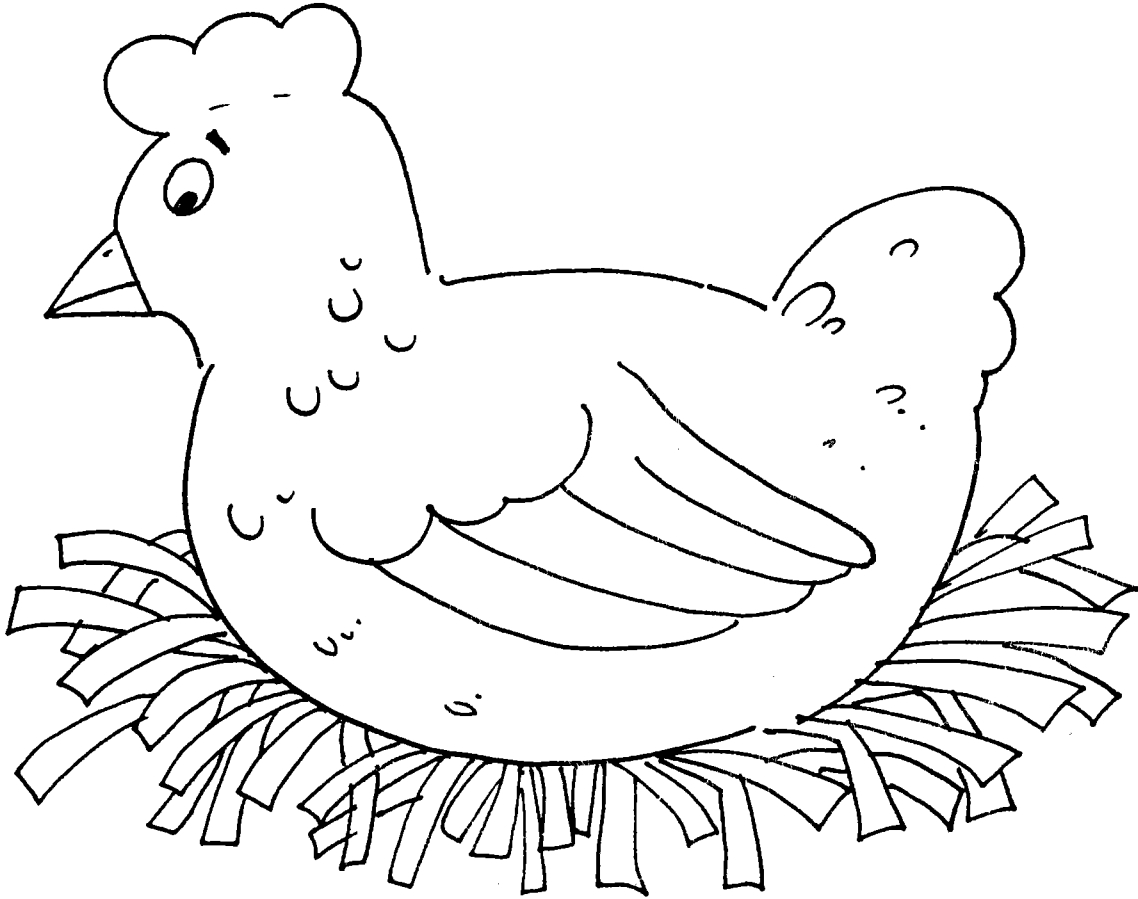
เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ ๑

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๓

ระบายสีภาพ “ไข่ไก่” ที่มีคำสะกดด้วยสระ แ-ะ, เ-อ, _อ

เหอ

แยะ

เจอ

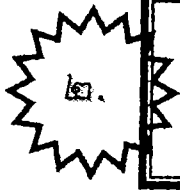
แอะ

และ

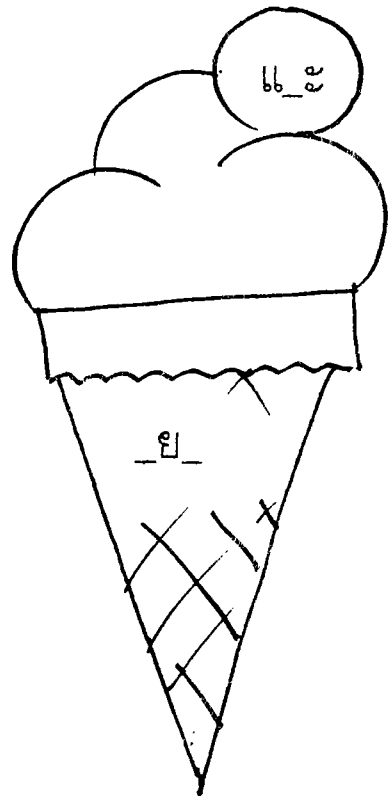
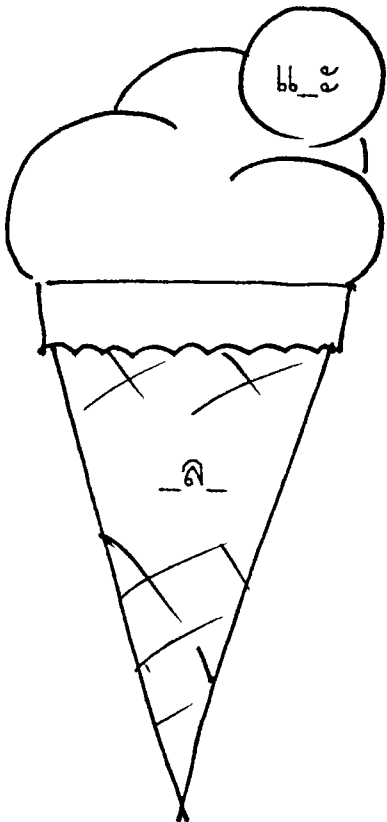
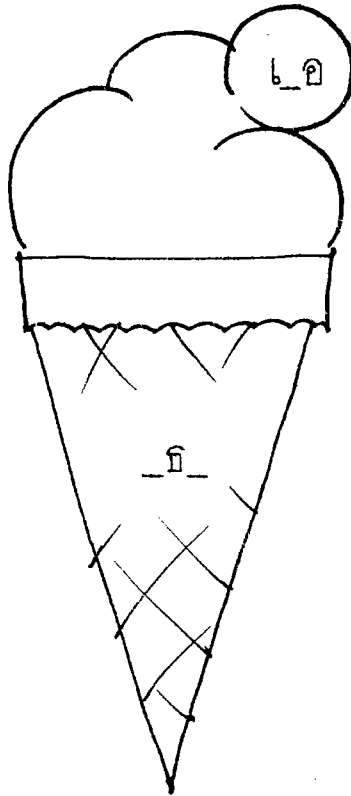
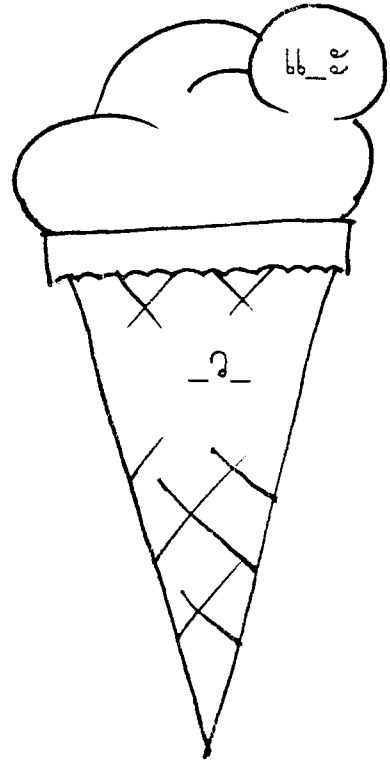
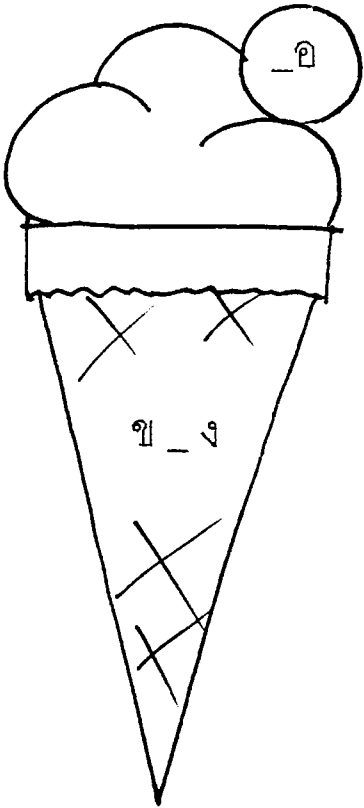
ไก่

มอง

ของ

นำสระที่กำหนดให้เติมคำในรูปภาพ
ให้เป็นคำที่มีความหมาย

๓.

สะกดคำและเขียนคำที่ถูก
ต้องลงในช่องว่าง

๑. เขียนว่า
 ธิ_เ_อ
 ุ ุ

๒. เขียนว่า
 ล_แ_ะ
 ุ ุ

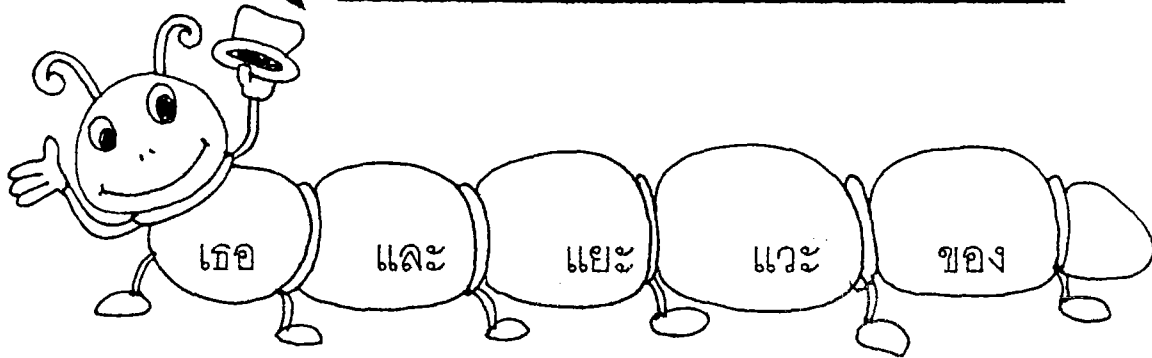
๓. เขียนว่า
 ย_แ_ะ
 ุ ุ

๔. เขียนว่า
 จ_แ_ะ
 ุ ุ

๕. เขียนว่า
 ข_อ_ง
 ุ ุ

นำคำที่กำหนดให้เติมลงใน
ประโยคให้ได้ใจความ

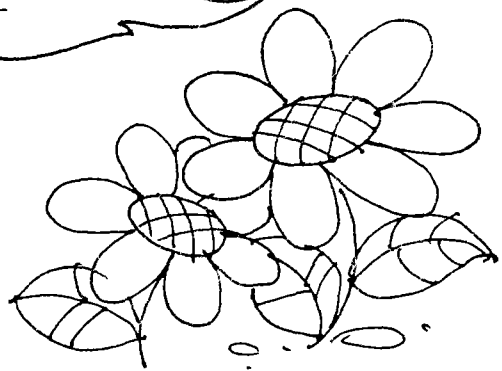
๑. กล้าพาจอมไปดูแม่ไก่ _____ ลูกไก่

๒. จอม _____ มาหากล้าที่บ้าน

๓. จอมว่า _____ มีลูกไก่แยะ

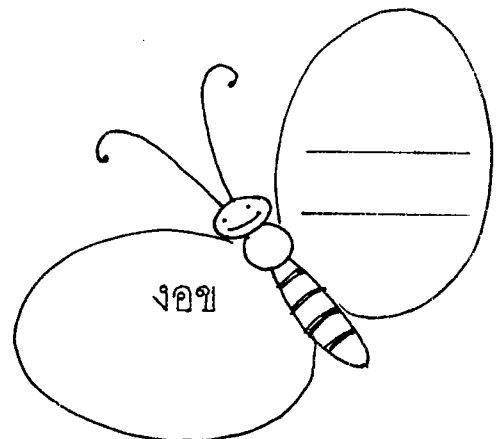
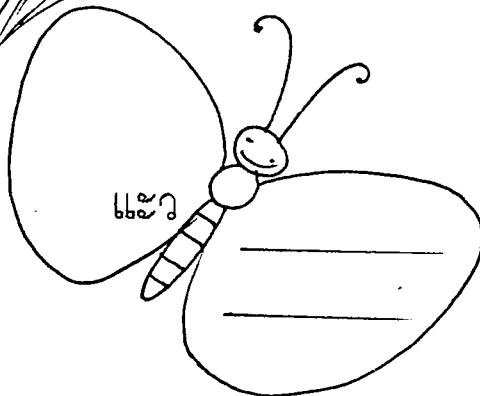
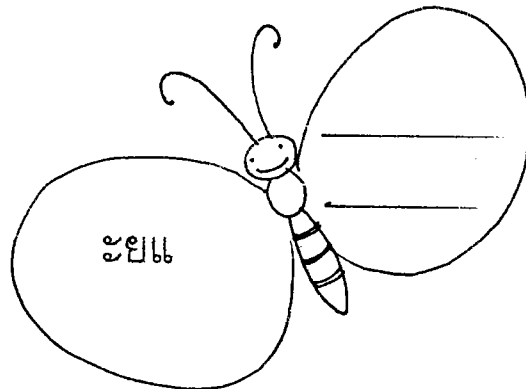
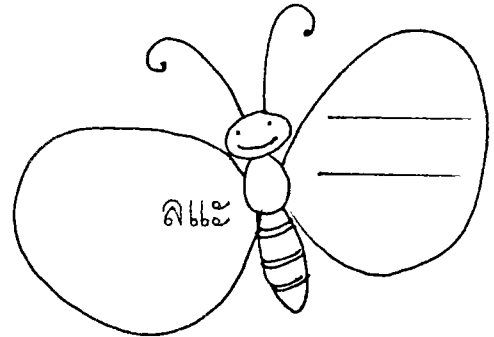
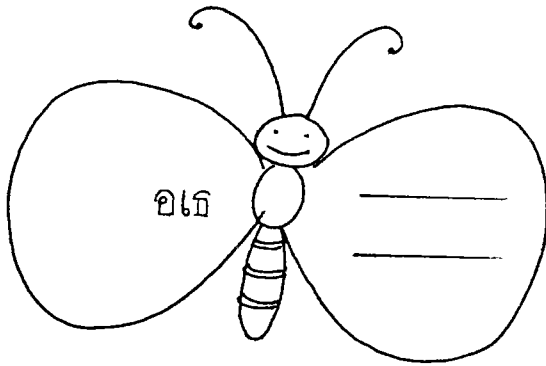
๔. กล้าว่าฉันมี _____ เล่น

๕. กล้ามีลูกไก่ _____

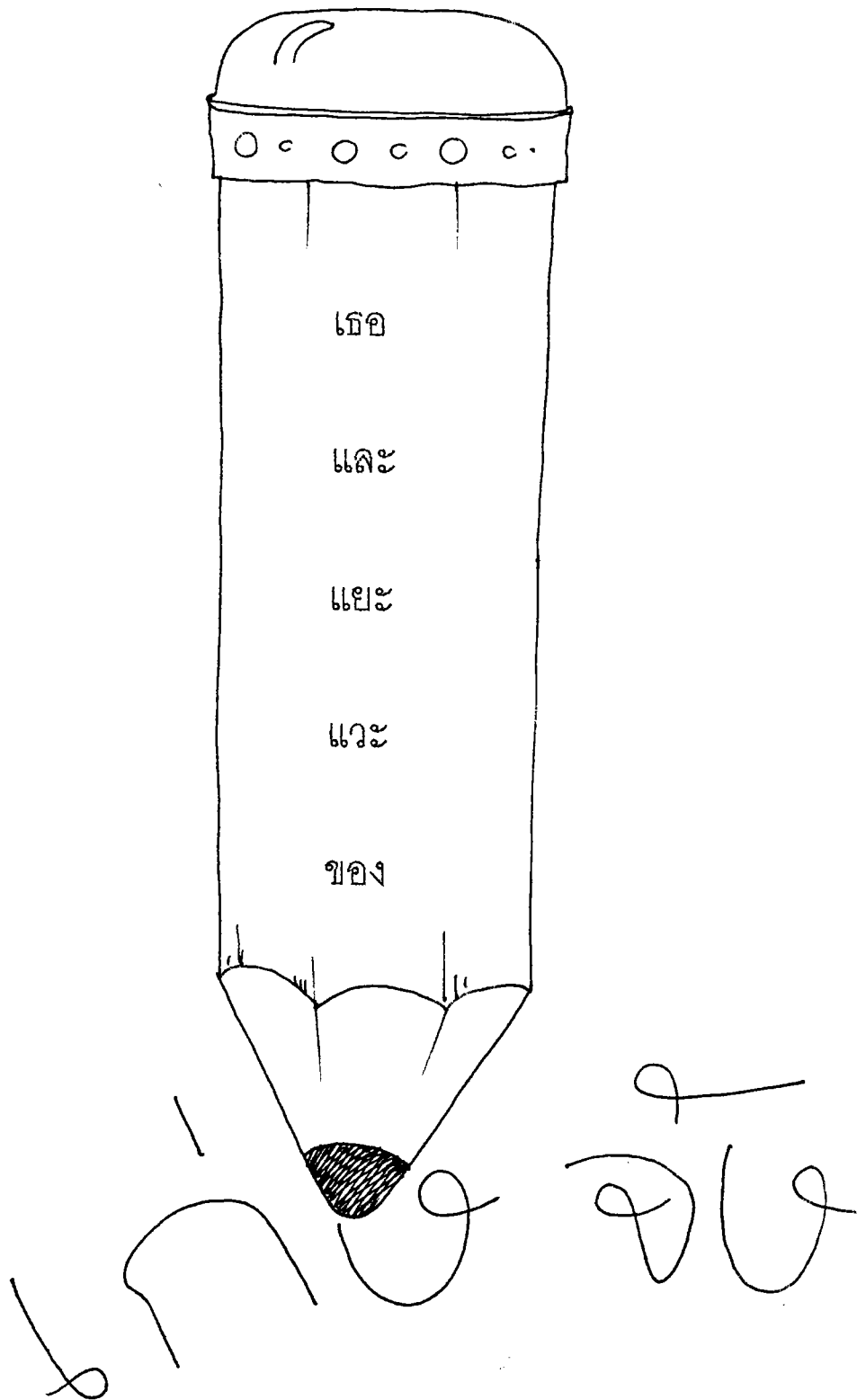

๕.

เรียงคำใหม่ลงในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ ๒

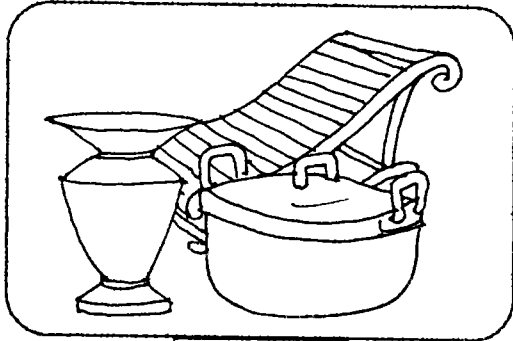

แบบฝึกหัดการเขียนพยางค์ คำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๓
๑

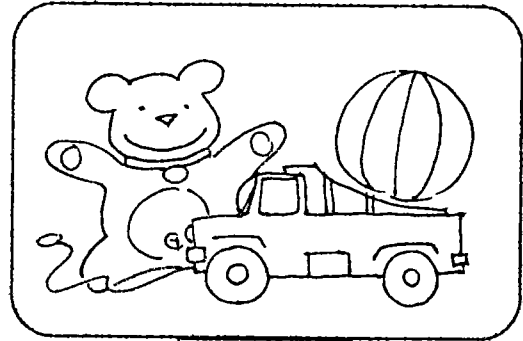
จงเติมพยัญชนะที่หายไปลงในคำให้มีความหมายตรงกับภาพ

๑.

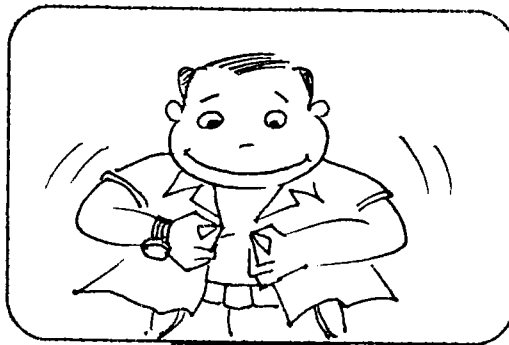
_ อ ง

๒.

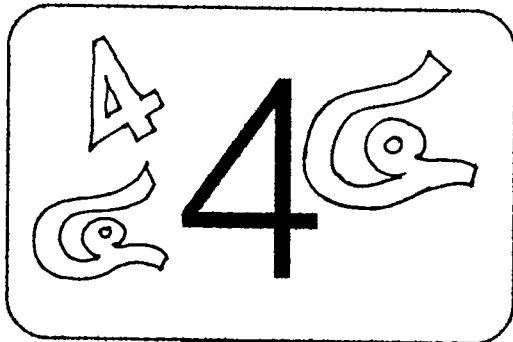
ข อ ง เ น

๓.

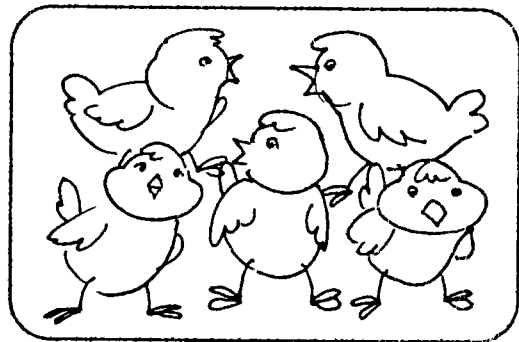
ก ู

๔.

_ ๔

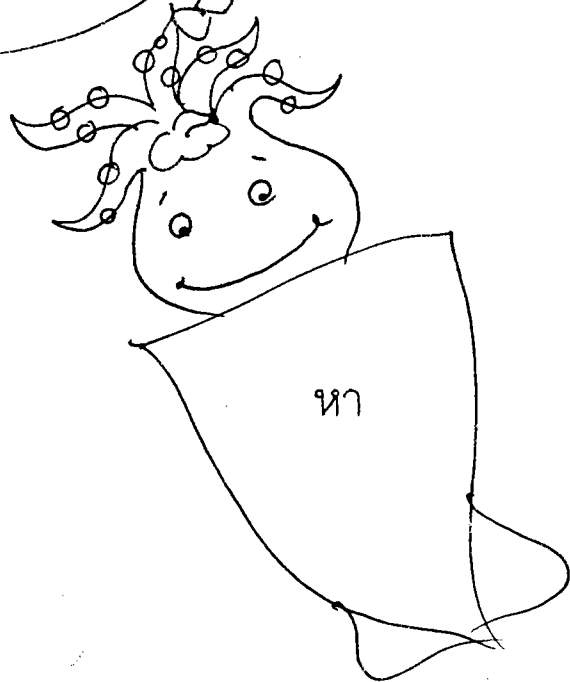
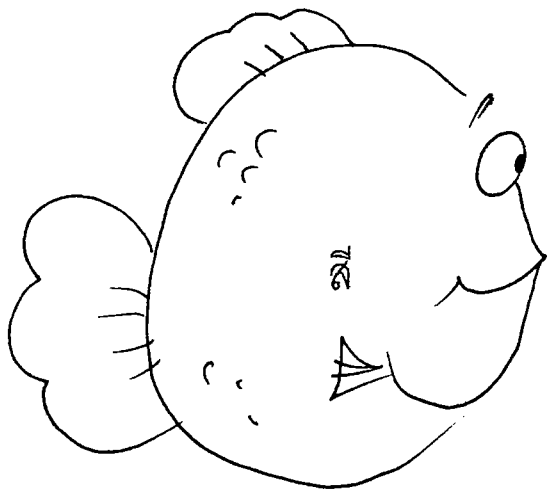
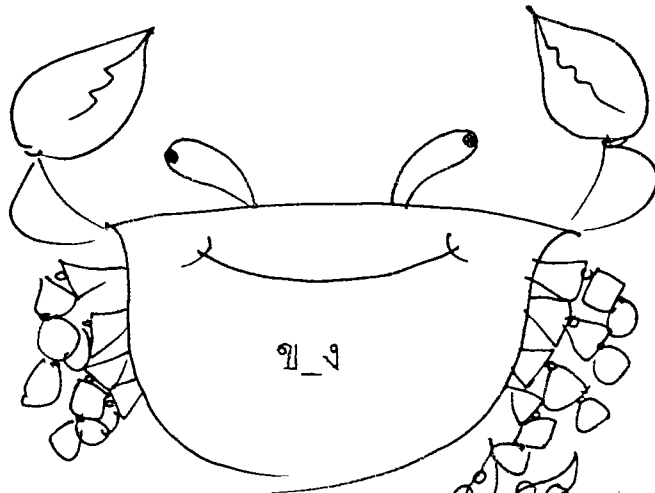
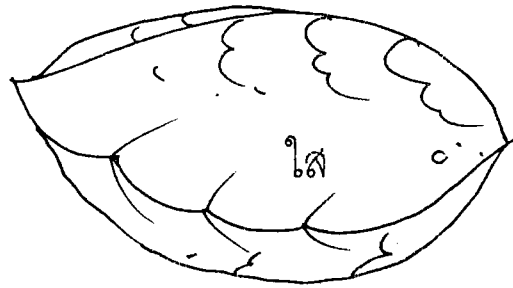
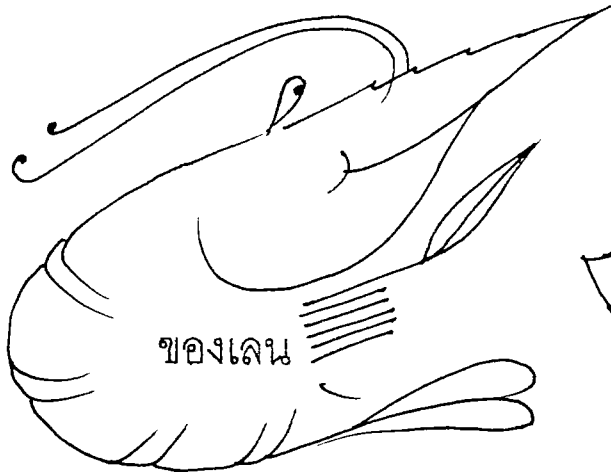
๕.

๕ ๖

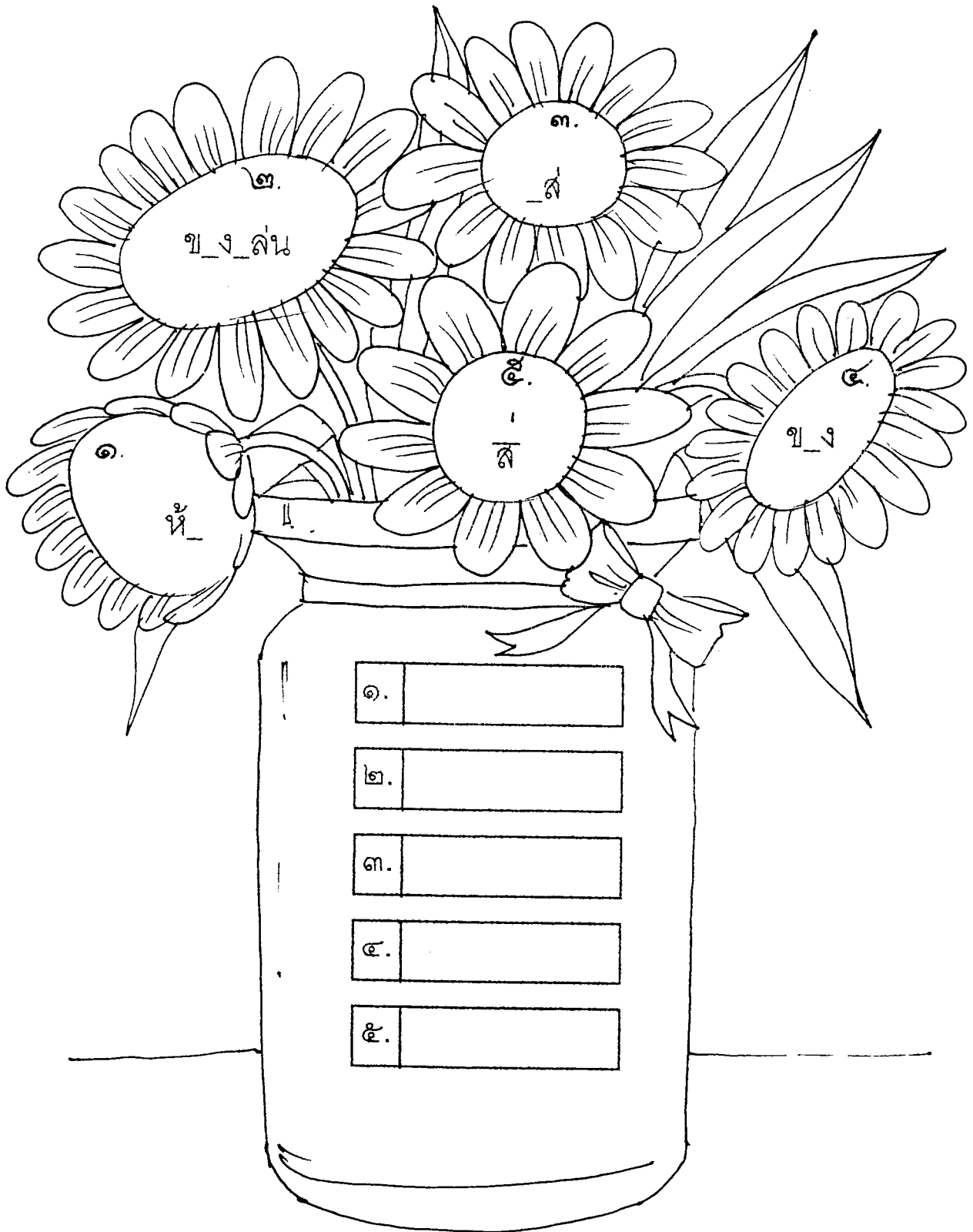

เติมสระและวรรณยุกต์ที่หายไป
ให้เป็นคำที่มีความหมาย

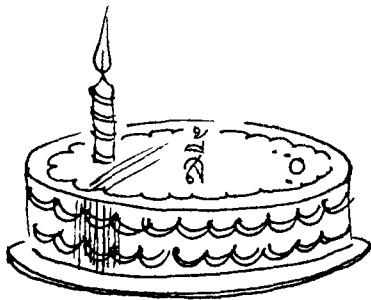
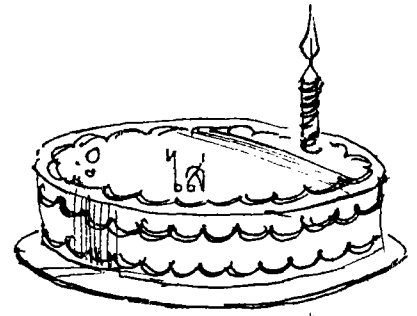
๓.

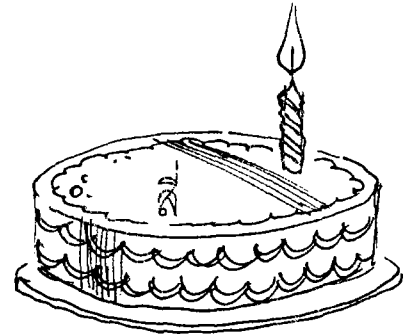
เติมสระในคำที่หายไป แล้วนำคำนั้นมาเขียนลงในภาพ
ด้านล่างให้ตรงหมายเลข

๕. เลือกคำที่ถูกต้องมาเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้

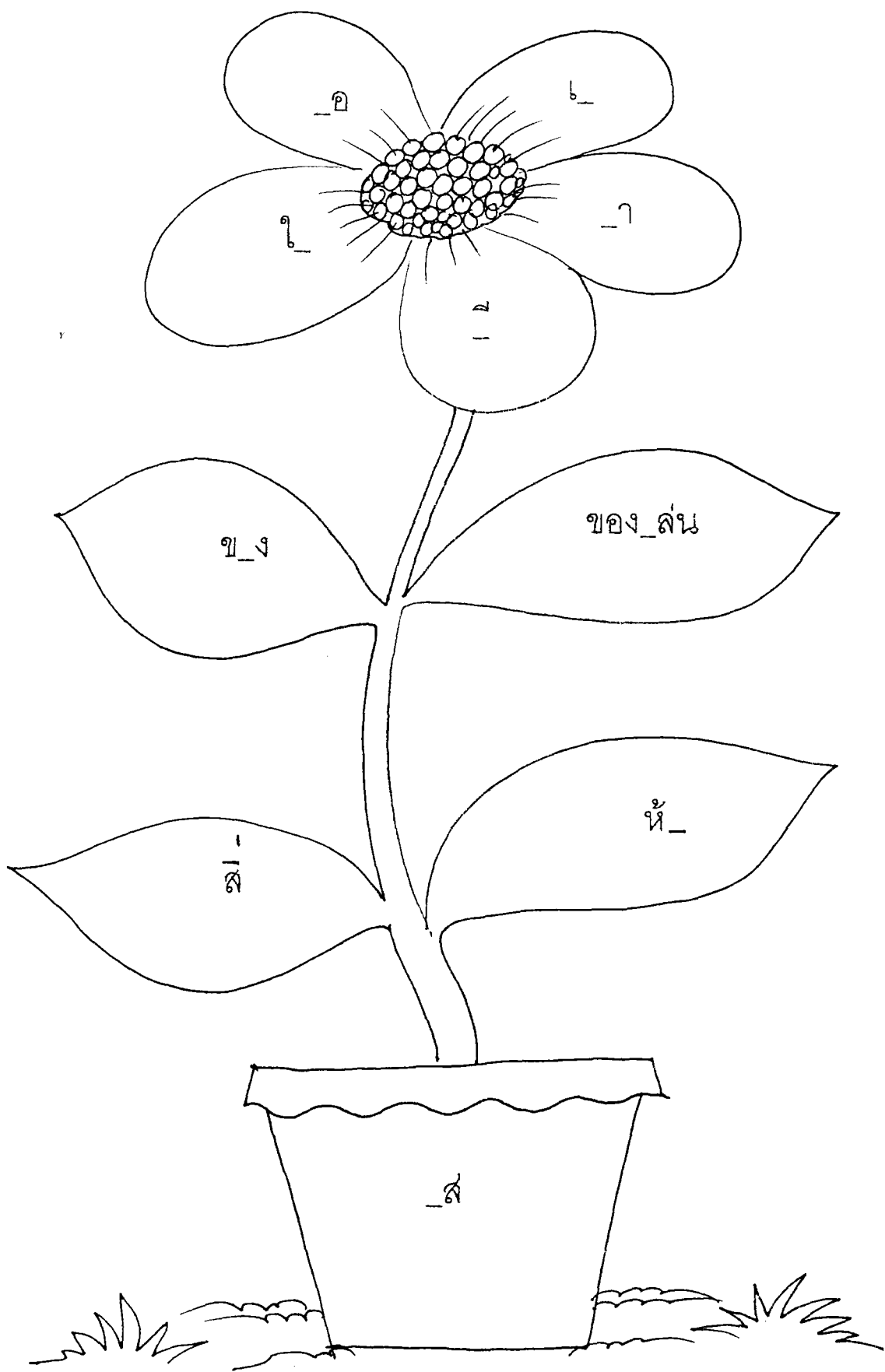

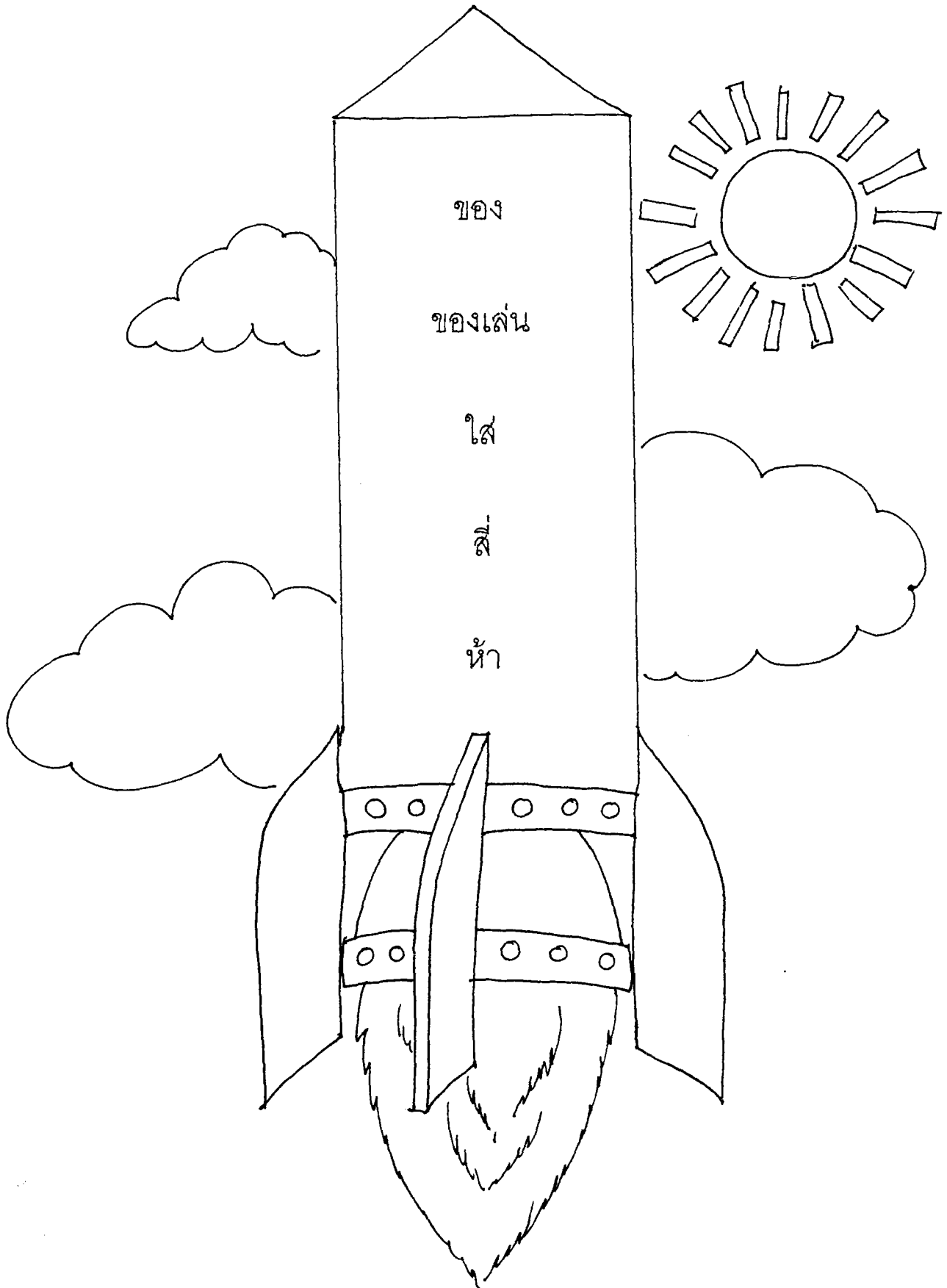

๕. นำสระที่กำหนดให้เติมลงในคำให้ได้ความหมาย

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ ๓

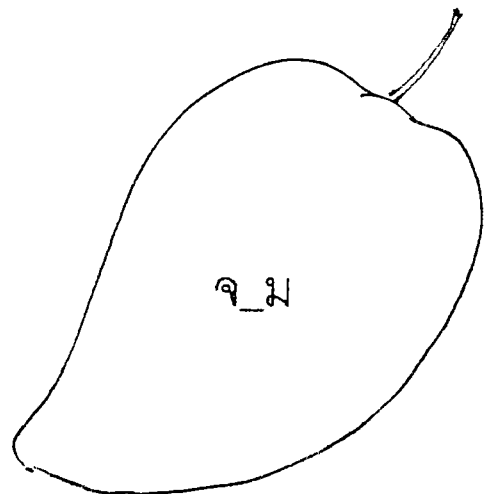
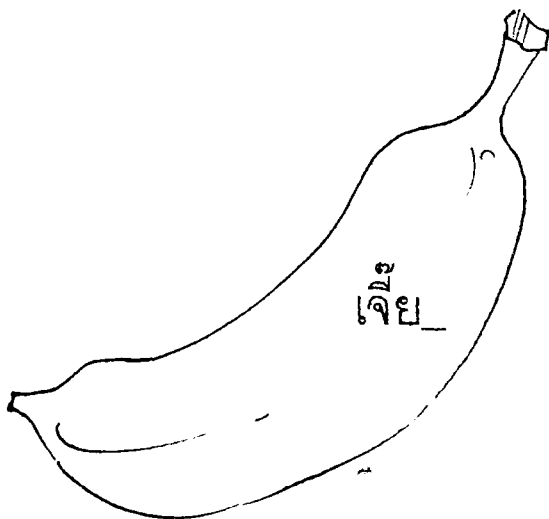
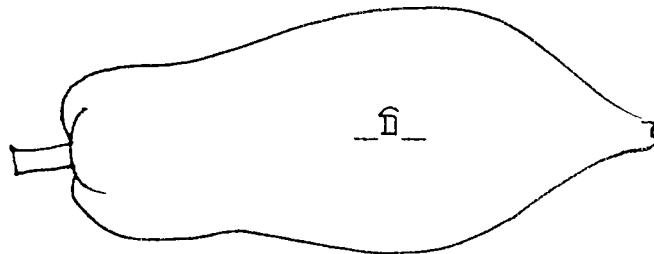
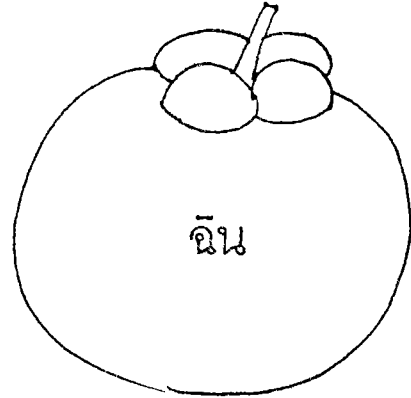
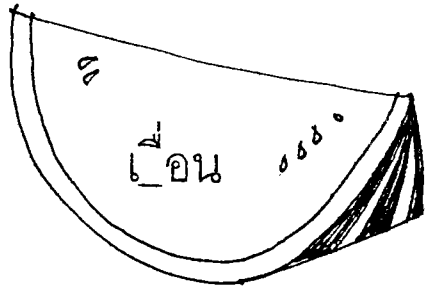
แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย

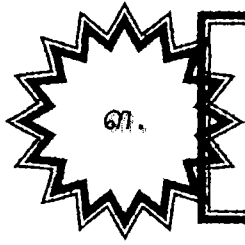
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๔

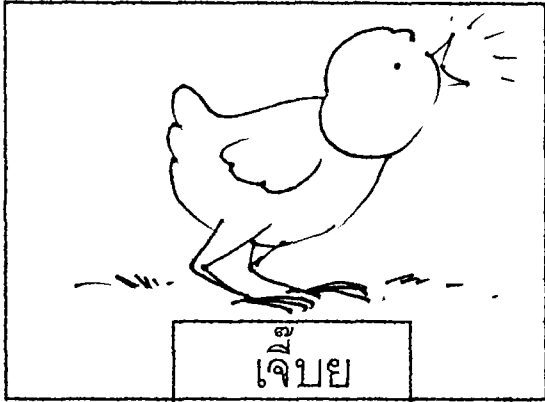
๒.

เติมพยัญชนะและสระที่หายไปลงในคำที่ให้มา
ให้ถูกต้อง

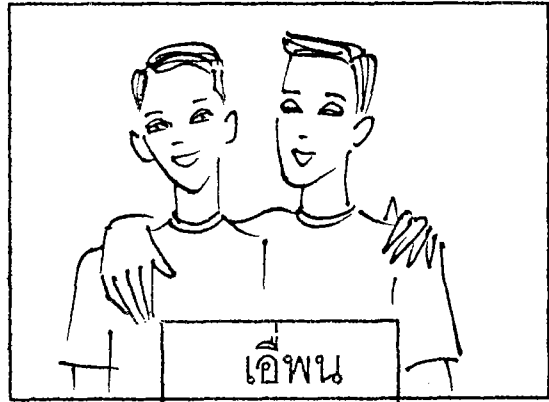

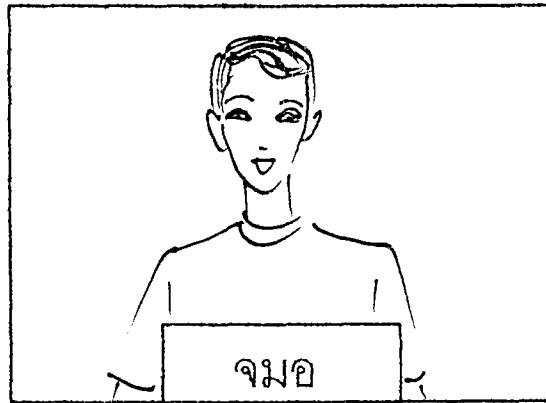
เรียงคำให้เป็นคำที่มีความหมายตรงตามภาพ
ลงในช่องว่าง

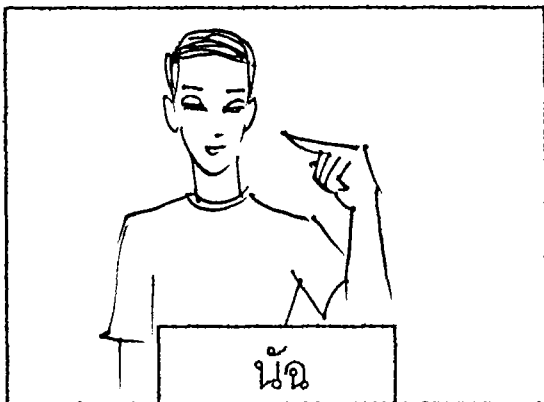
เจ๊บาย

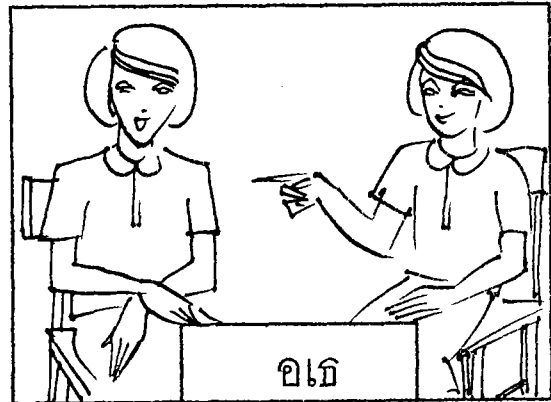
เค๊พน

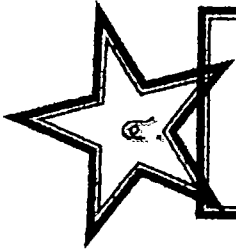
จมอ

นั๊ด

อเถ

สังเกตภาพ นำพยัญชนะที่แทนภาพมาเขียนเรียง
ให้เป็นคำลงในช่องว่าง

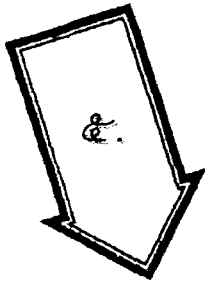
	<hr/> <hr/>
--	-------------

	<hr/> <hr/>
--	-------------

	<hr/> <hr/>
--	-------------

	<hr/> <hr/>
--	-------------

	<hr/> <hr/>
--	-------------

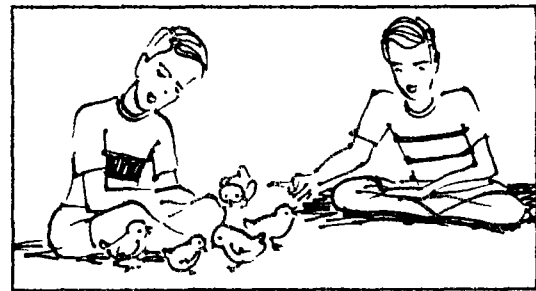

อ่านและขีด / ลงใน หน้าประโยค
ที่มีความหมายตรงตามภาพ

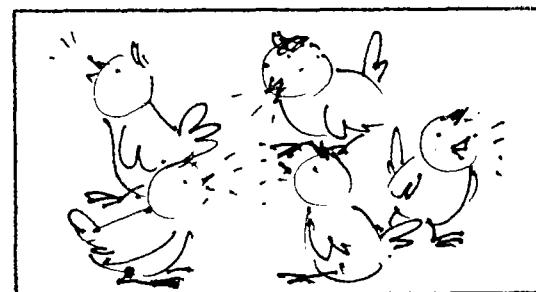
- ลูกไก่สีตัววิ่งไล่ก๊าก
- ก๊ากว่าฉันมีอะไรจะให้ดู
- ก๊ากมีของเล่นเป็นรถกระบะ

- จอมว่าเธอมีลูกไก่แยะ
- ตาทำรถกระบะให้ฉัน
- แม่ไก่ไล่ตามรถกระบะ

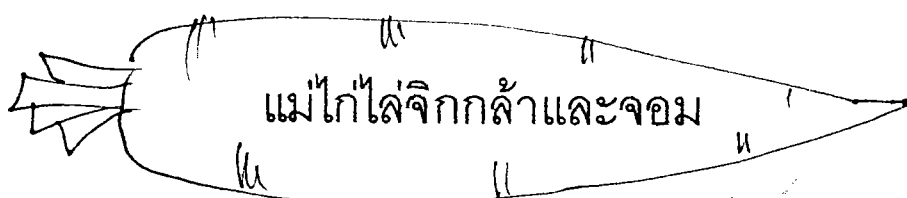
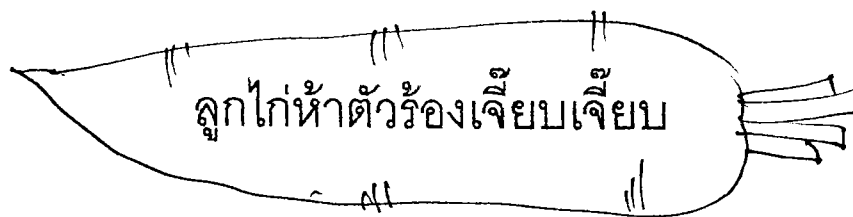
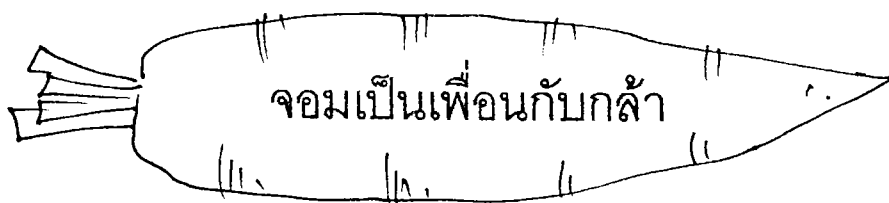
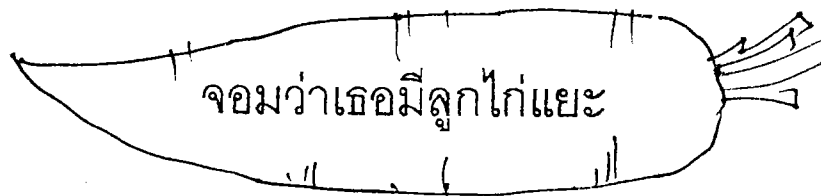
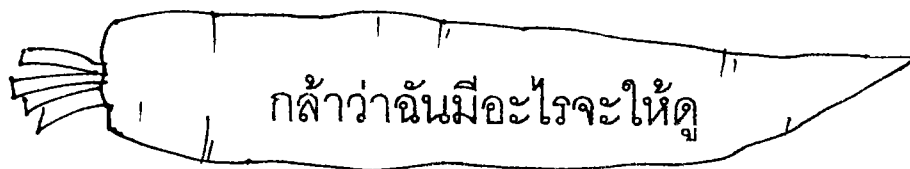
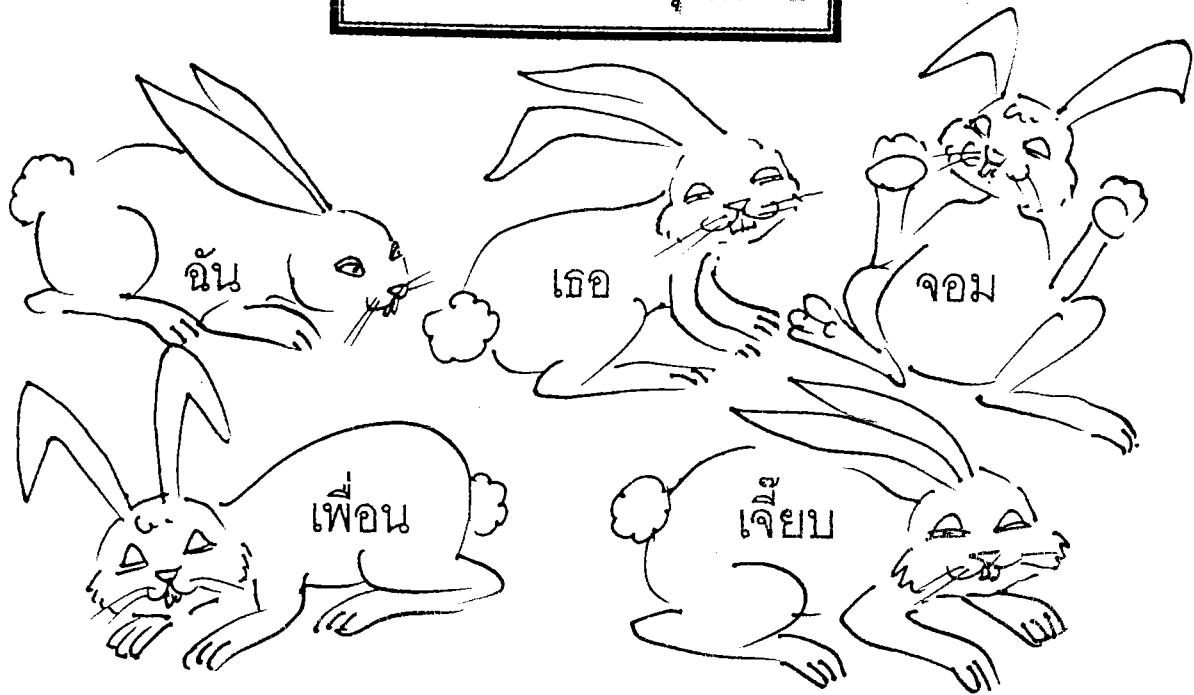
- ลูกไก่มีห้าตัว
- ตาทำของเล่นให้เด็กเด็ก
- จอมเป็นเพื่อนกับก๊าก

- ลูกไก่ห้าตัวร้องเจี๊ยะเจี๊ยะ
- จอมจะเล่นกับก๊าก
- ก๊ากว่าฉันมีของเล่น

- ลูกไก่มีสี่ตัว
- แม่ไก่ไล่จิกก๊ากและจอม
- จอมและก๊ากเอาลูกไก่ใส่รถกระบะ

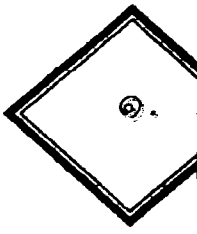
เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ ๔

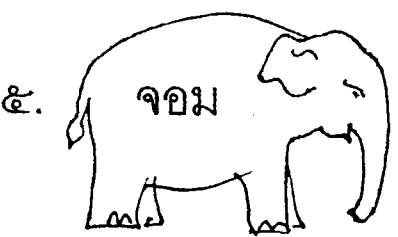
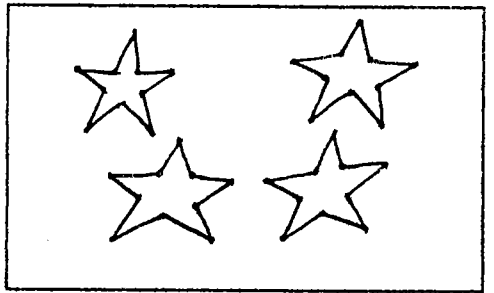
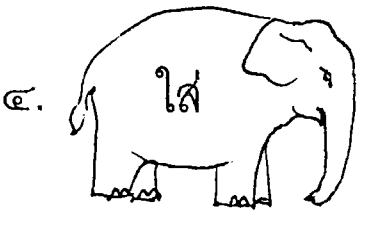
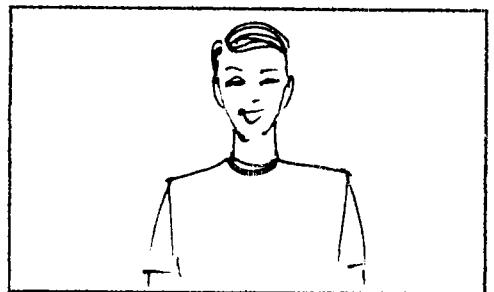
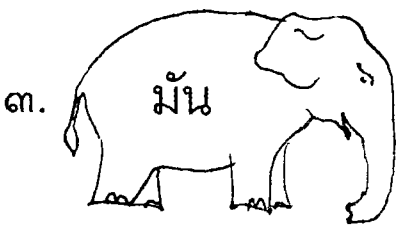
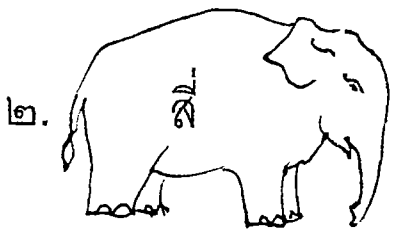
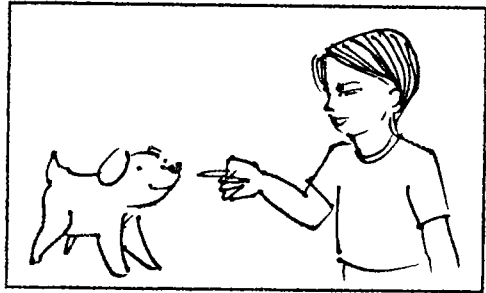
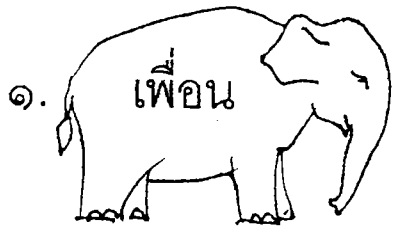
แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๕

จงขีดเส้นโยงคำที่มีความหมายตรงตามรูปภาพ

๒. นำสระและตัวสะกดที่กำหนดให้
เติมลงในคำที่อยู่ในภาพด้านล่าง

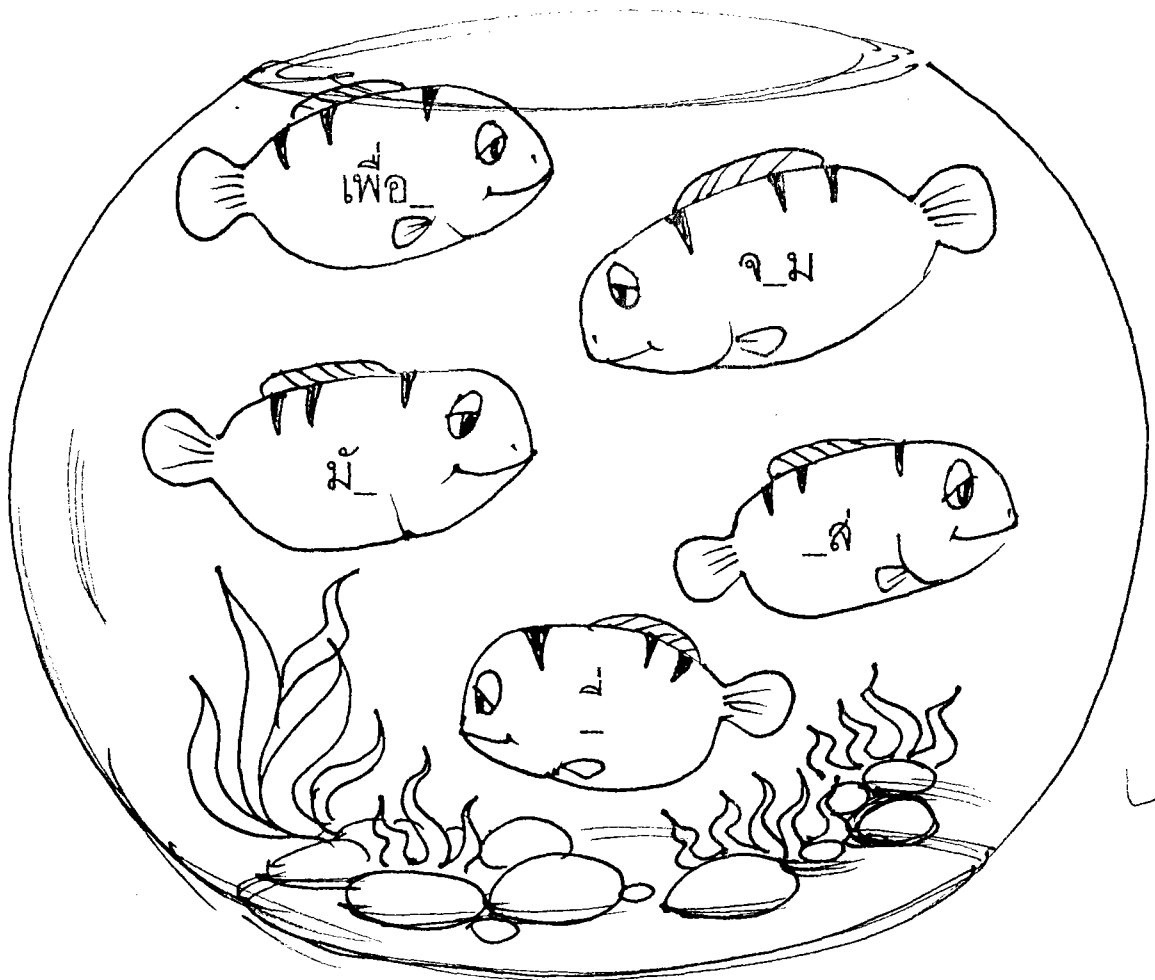
ส

น

อ

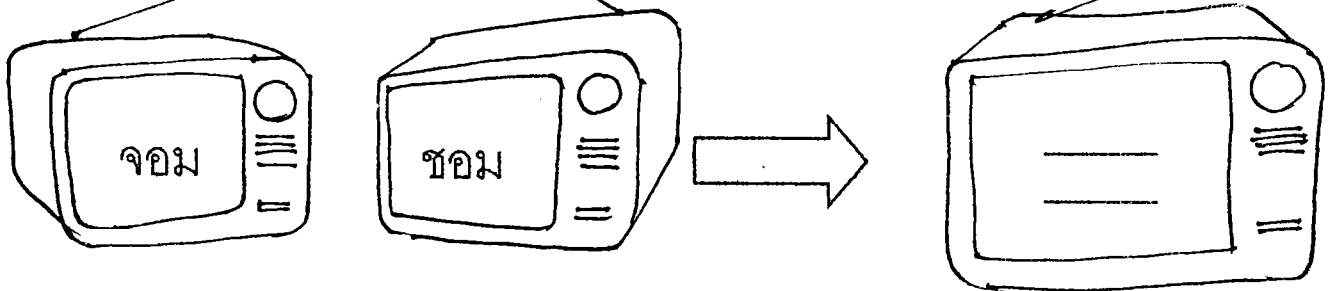
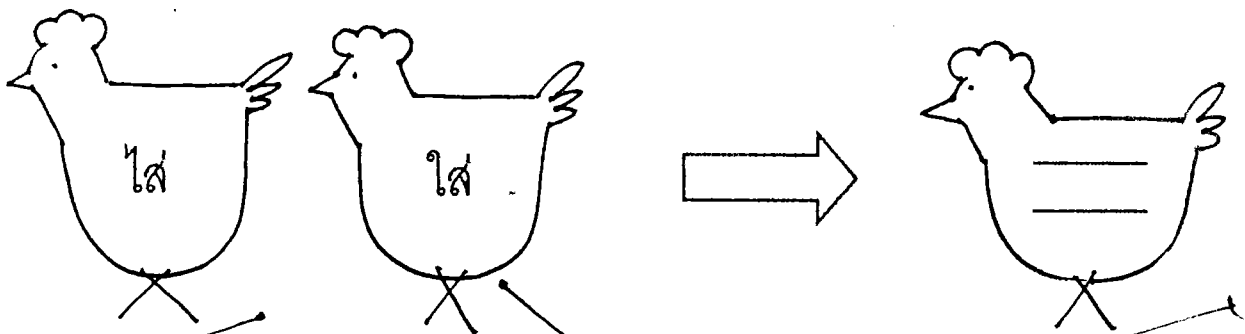
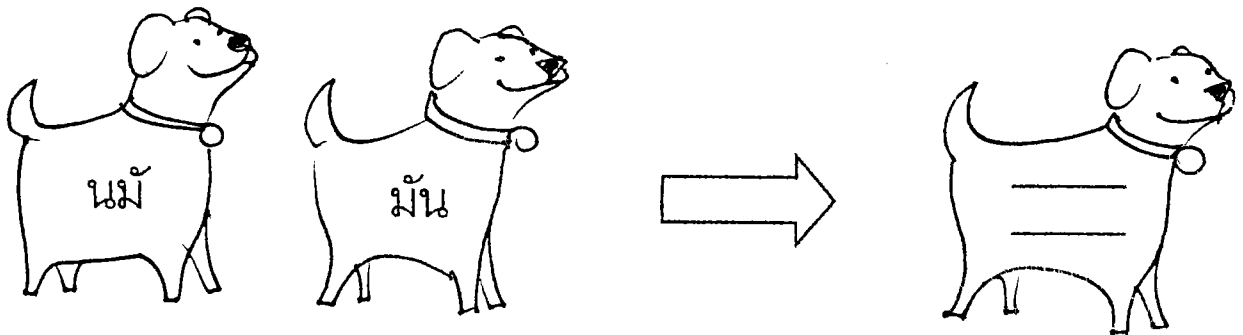
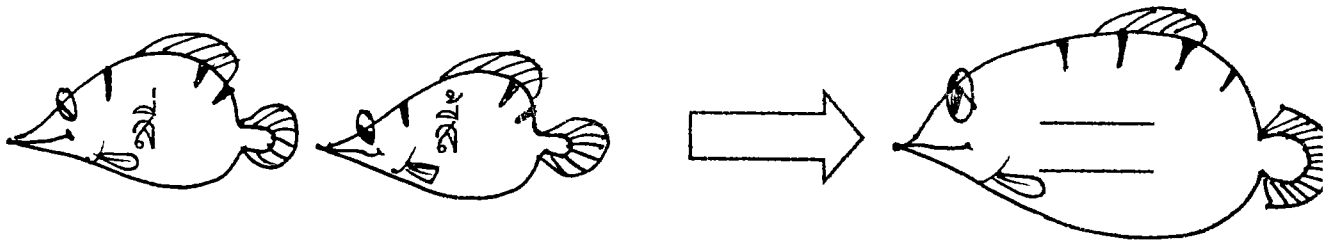
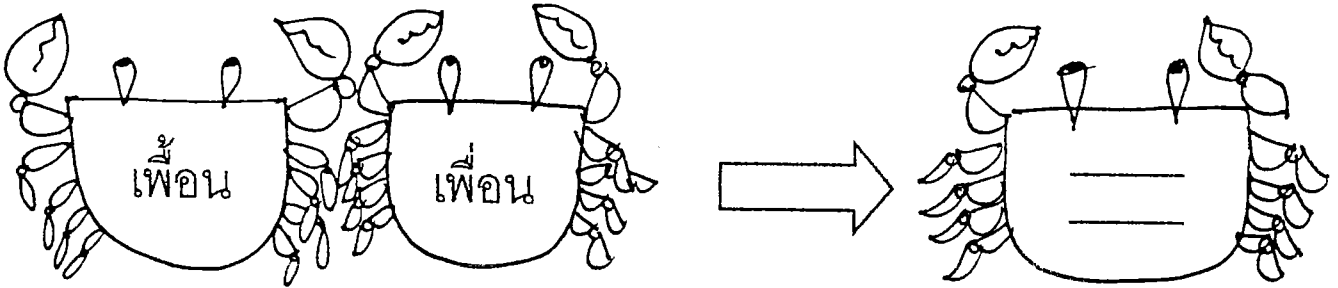
ใ

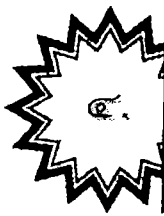
น

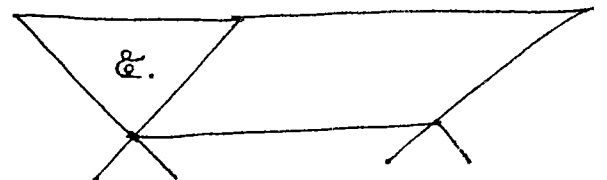
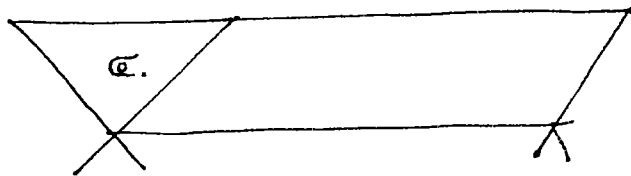
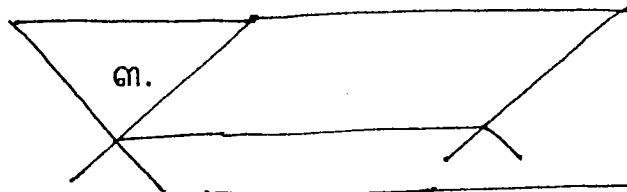
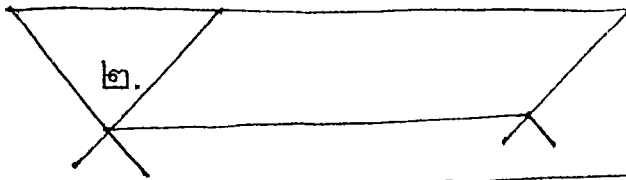
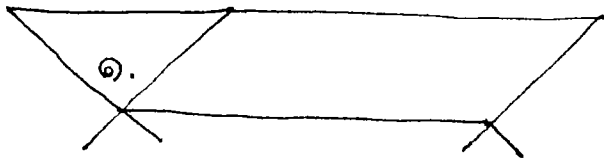
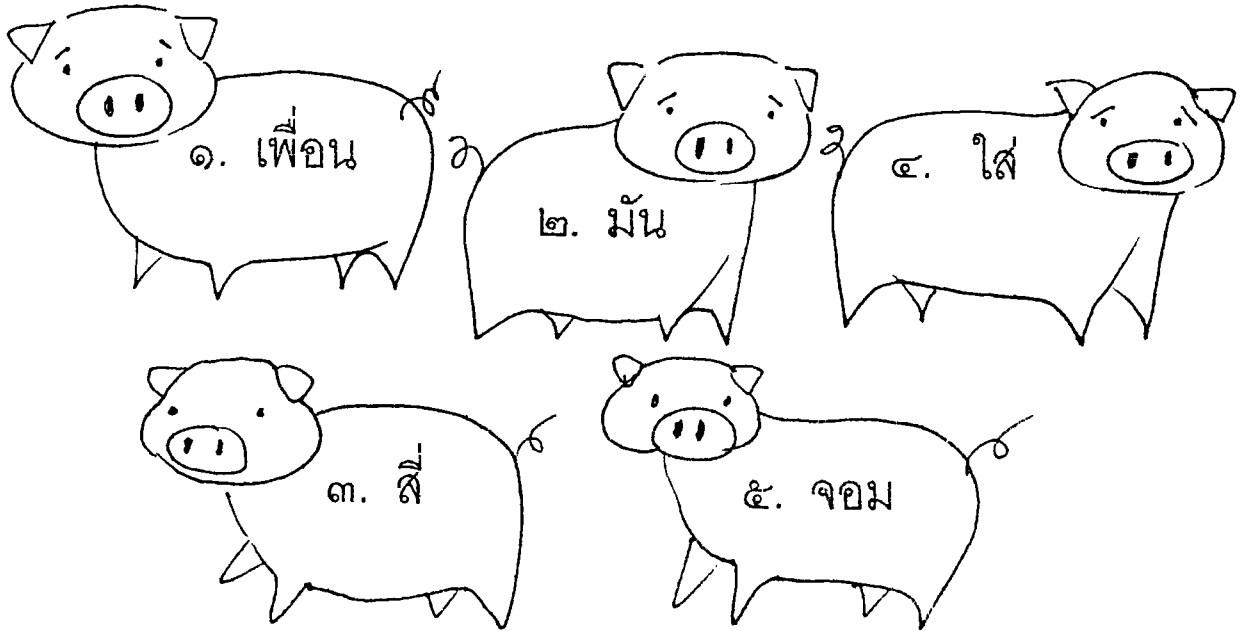
๓.

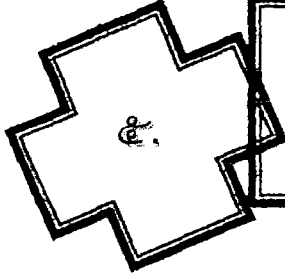
เลือกคำที่เขียนถูกต้องมาเขียนลงในช่องว่าง
ด้านขวามือ

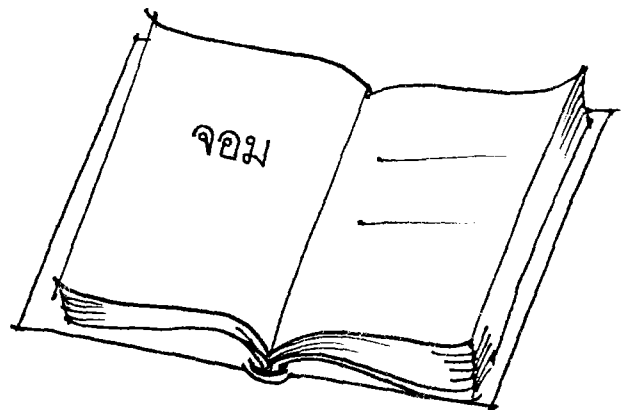
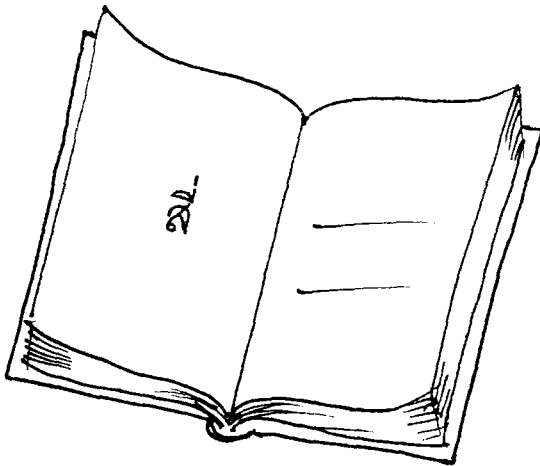
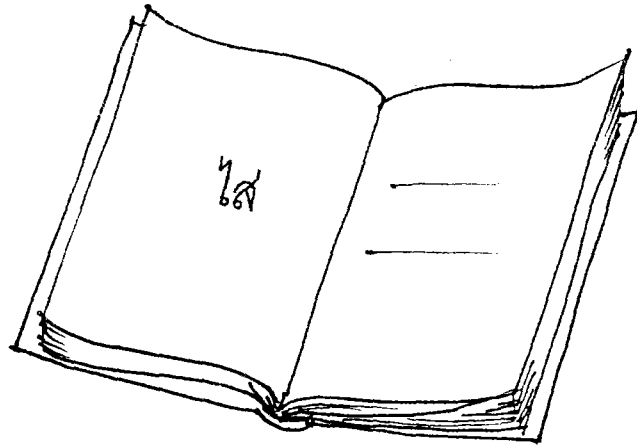
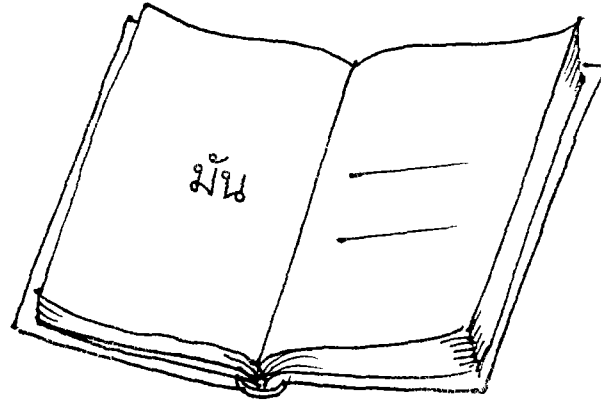
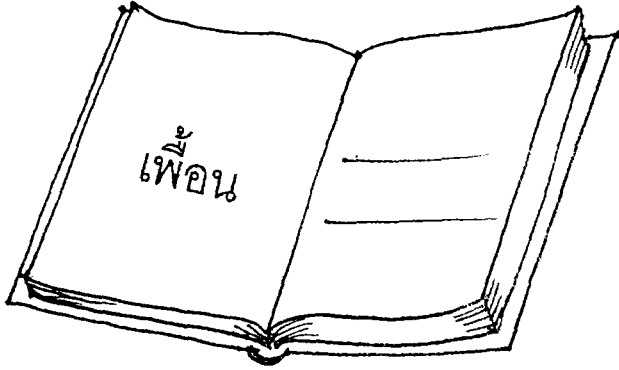

เขียนคำที่กำหนดให้ลงในช่องว่างด้านล่าง
ให้ถูกต้องตามหมายเลข

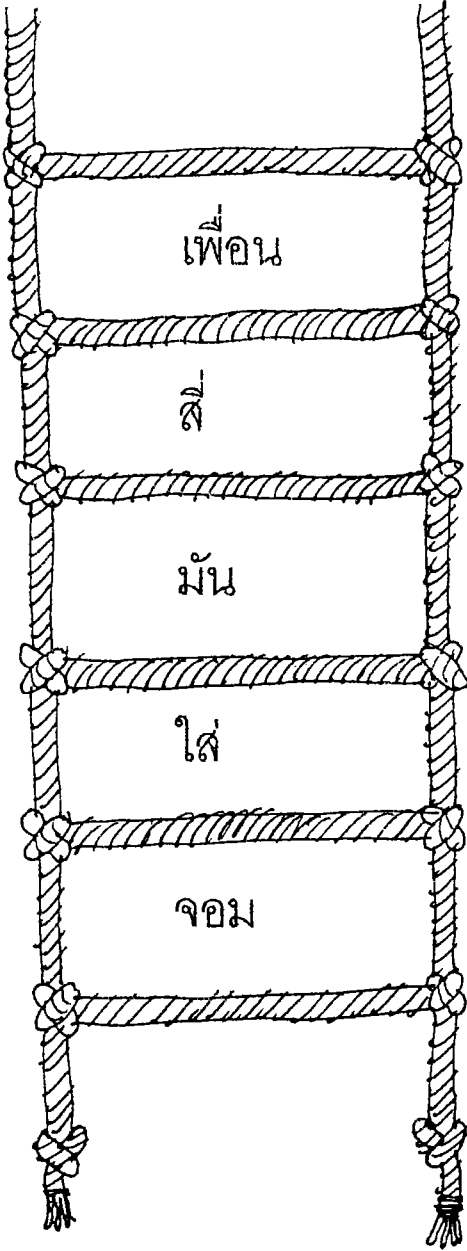

แก้คำที่เขียนผิดลงในช่องว่าง คำใดเขียนถูก
ให้กาเครื่องหมาย (/)

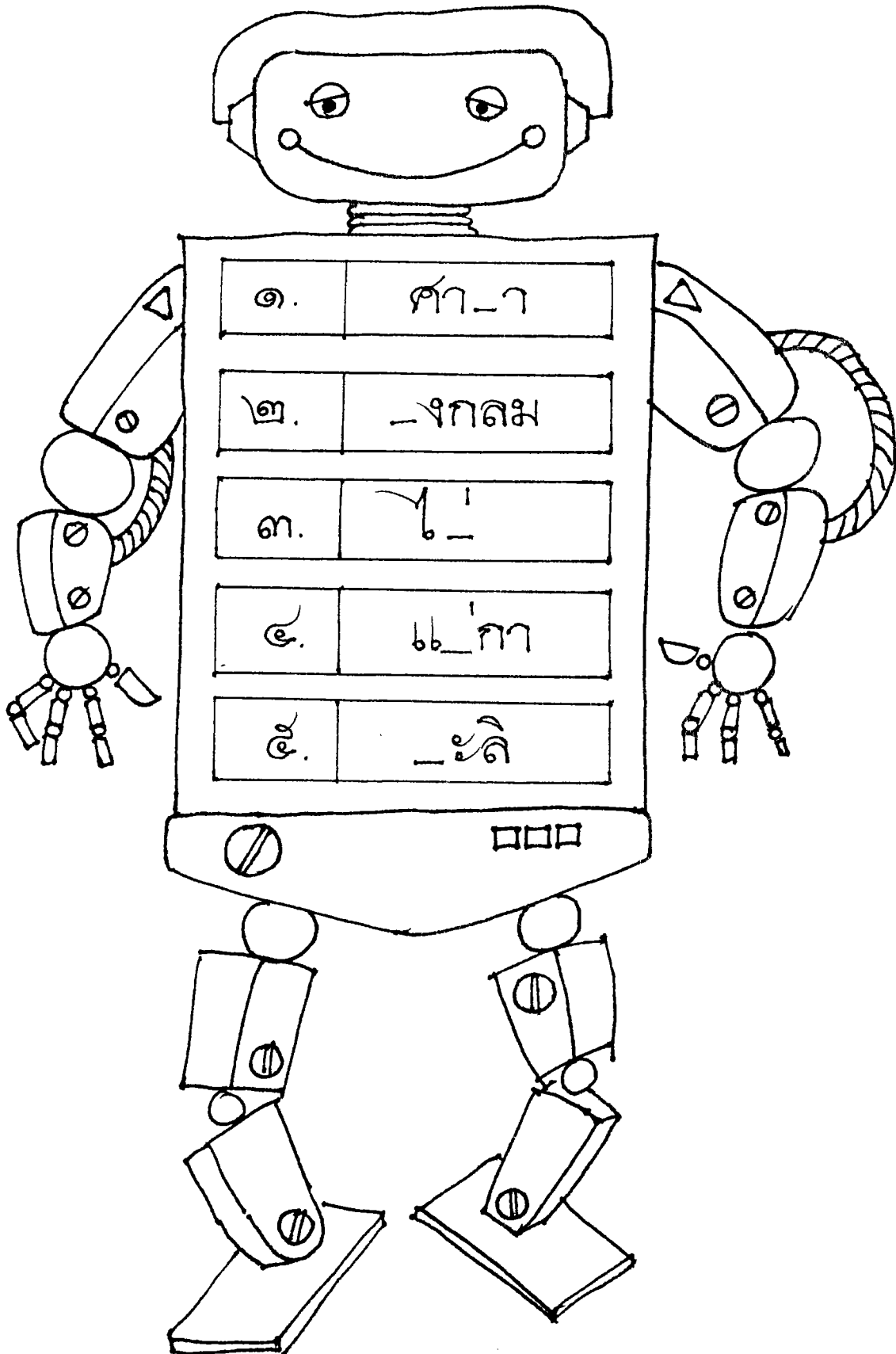

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ ๕

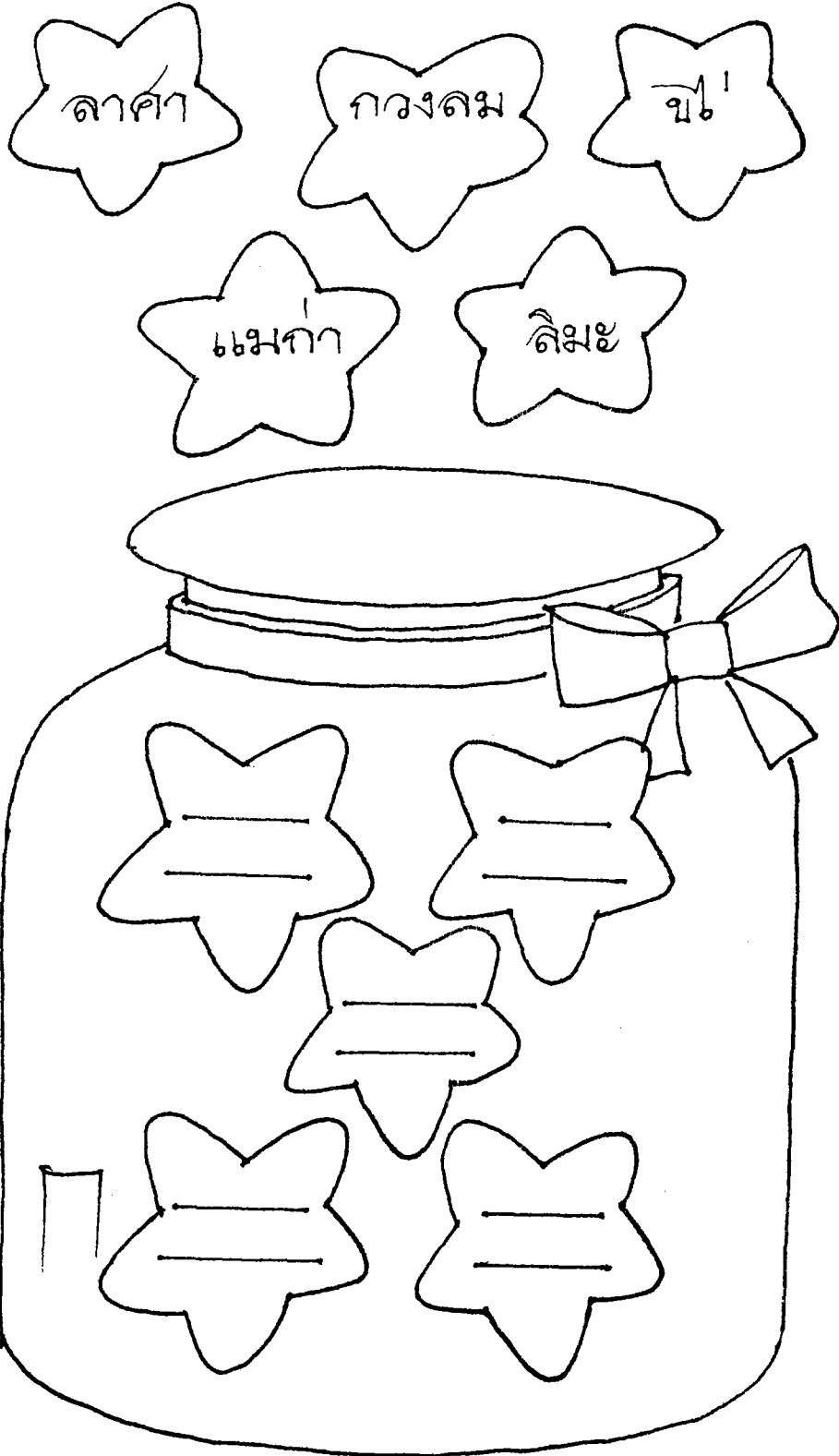

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๑

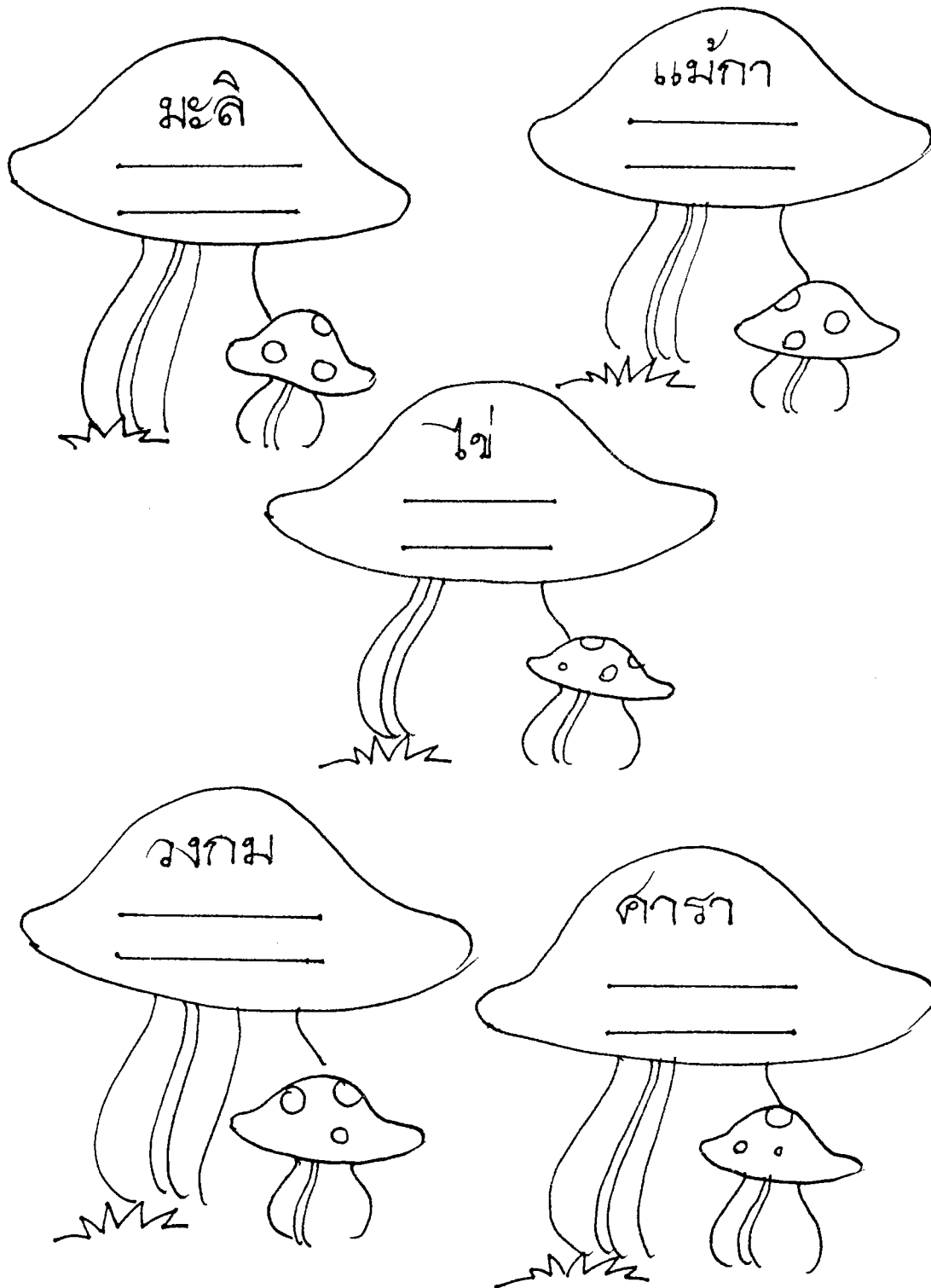
๑. เกมพยัญชนะที่หายไป ลงในช่องว่าง
ให้เป็นคำที่มีความหมาย

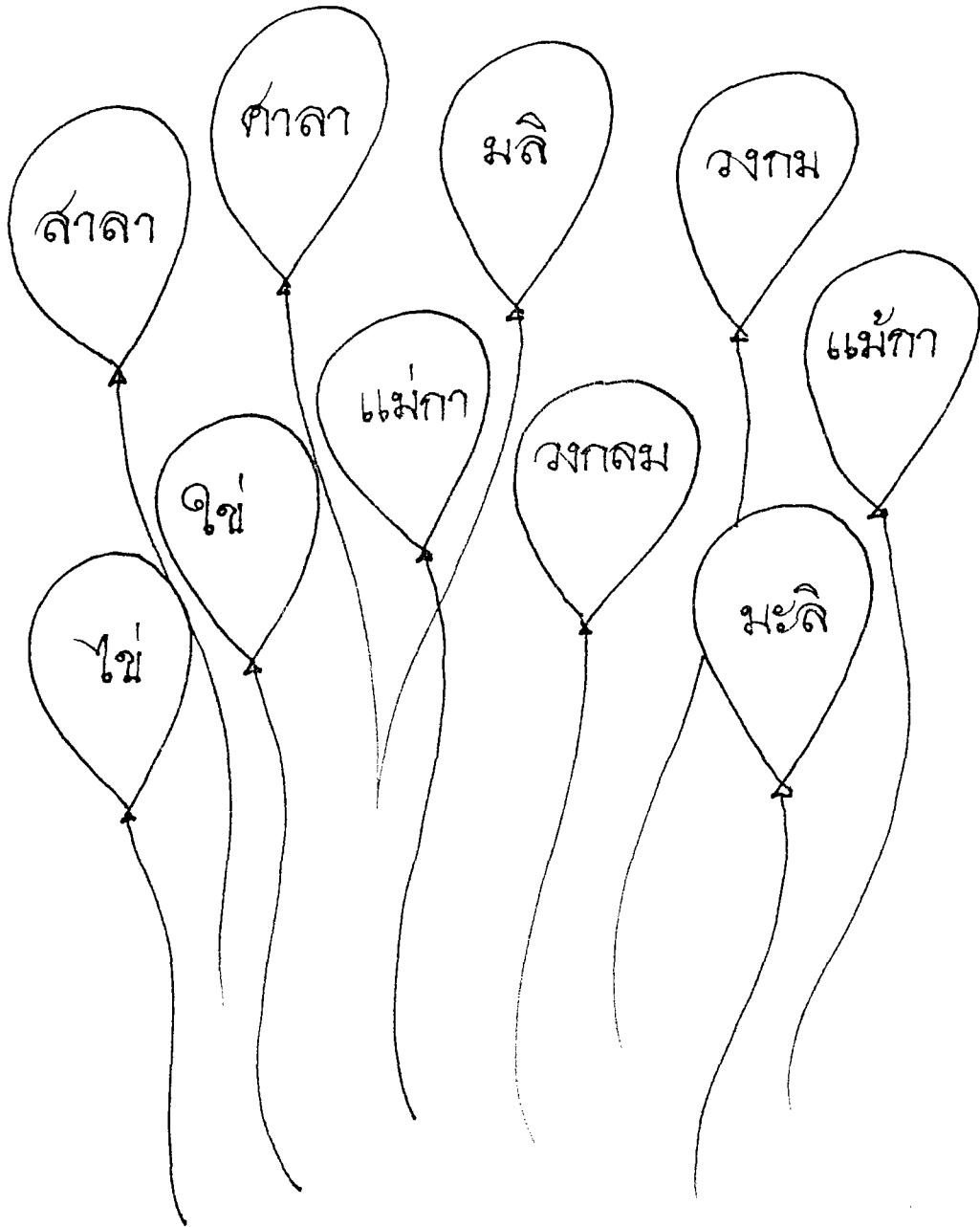
๒. นำคำที่กำหนดให้จากภาพ มาเขียนเรียง
เป็นคำให้ถูกต้อง

๓. แกะคำผิดลงในช่องว่างใต้ภาพ คัดเอา
เขียนชื่อกำที่เหลือในเครื่องหมาย (✓)

๕. ให้ระบายสี ลูกโป่ง คำที่เขียนถูก

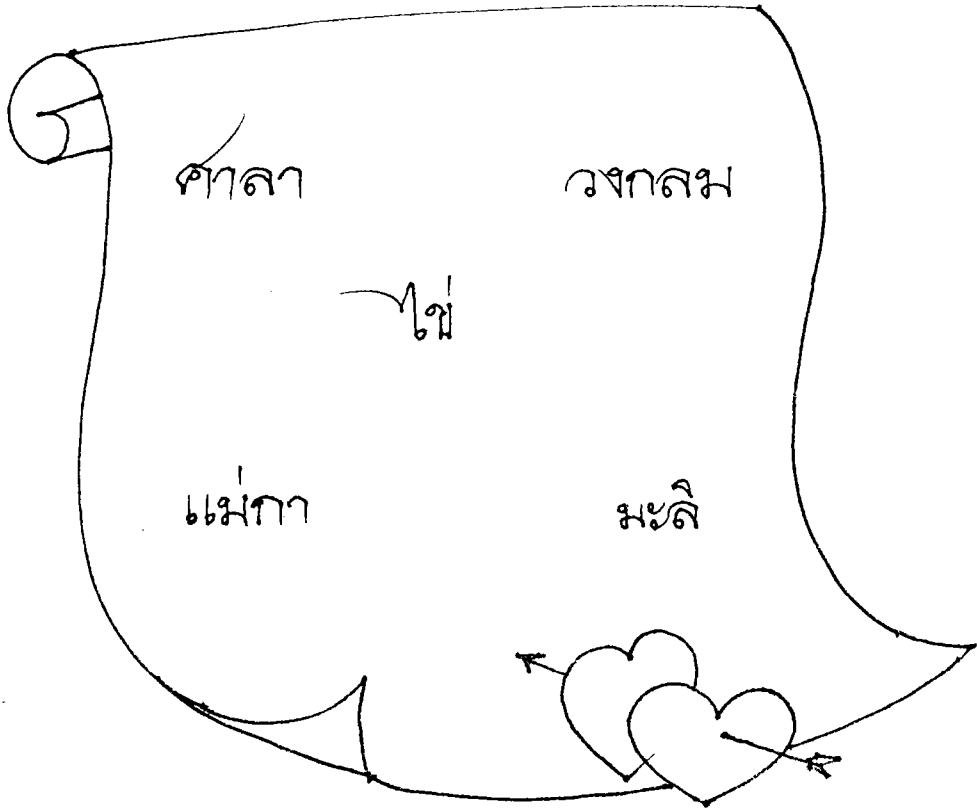

๕. นำคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ได้ข้อความ

มะลิ	แม่กา	ไข	งกลม	ศาลา
------	-------	----	------	------

๑. กล้าไขไมใน _____
๒. กล้า แก้ว จอม และ มะลิไปหาศาลาที่ _____
๓. _____ เป็นเพื่อนของแก้ว
๔. จอมเป็น _____ พักอยู่ในงกลม
๕. มะลิจะไปเอา _____ แม่กา

เล่นแบบฝึกหัด ชุดที่ ๑

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๗

๑. เลือกคำในวงเล็บ เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

๑. มขลิจจะไปเอาไข่ _____ จอมไม่ให้ (แม่ ตา)

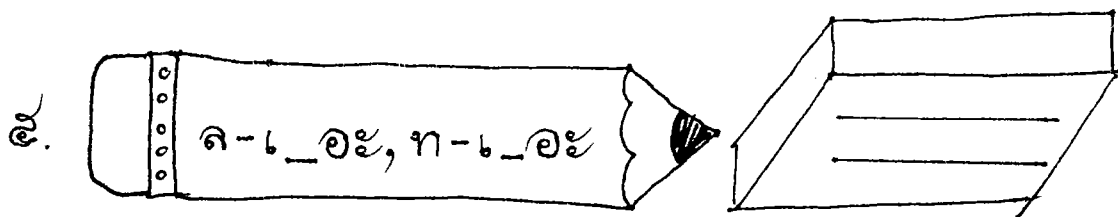
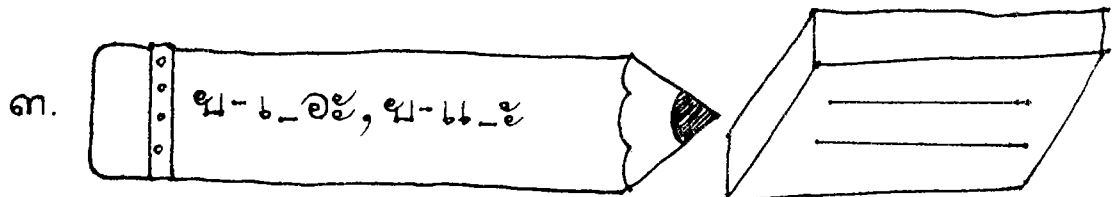
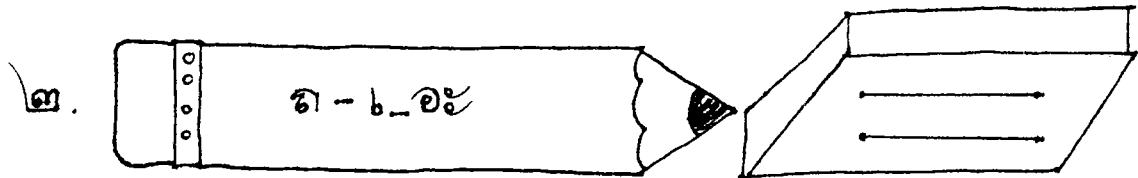
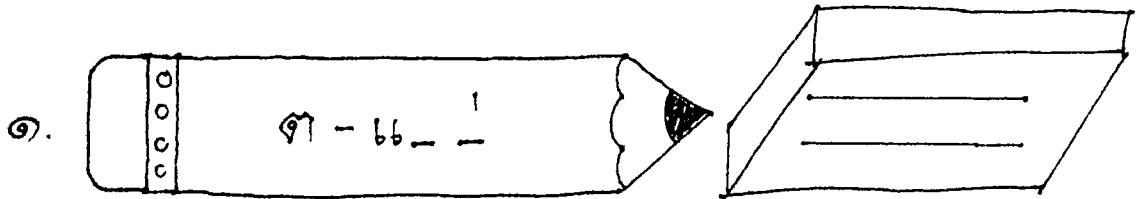
๒. จอมว่าธามาเล่นกัน _____ (ไข่ กะดะ)

๓. แม่กามีไข่ _____ (เขอะเขอะ คาลา)

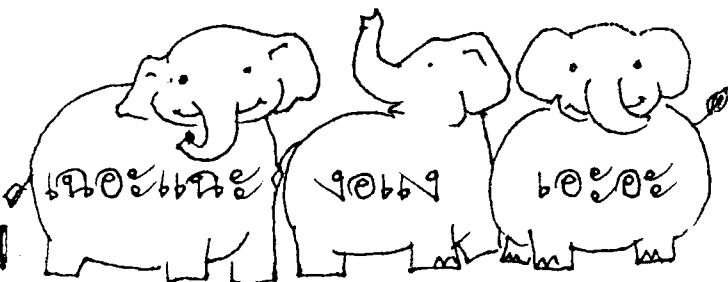
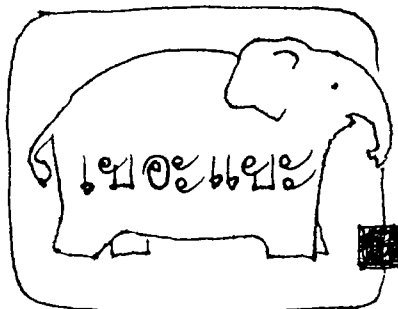
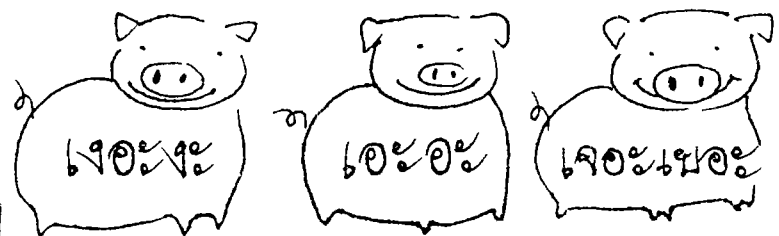
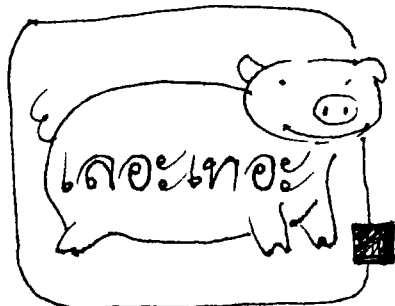
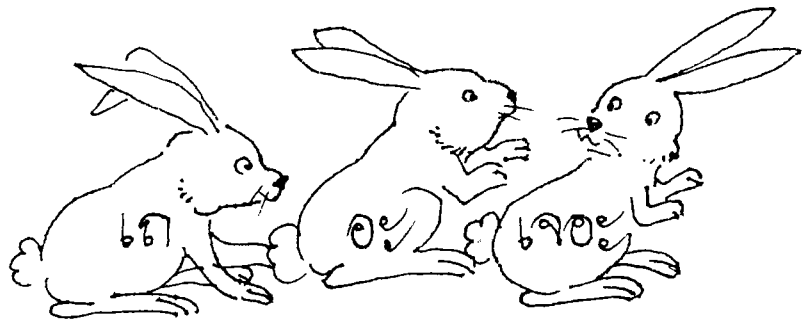
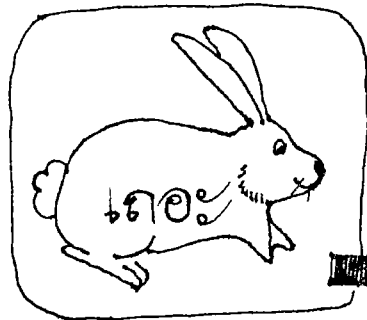
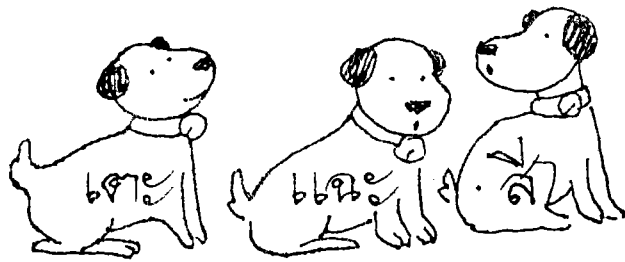
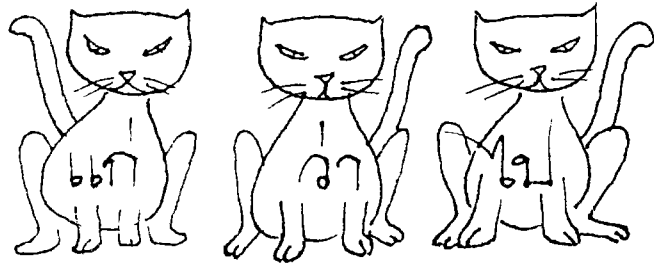
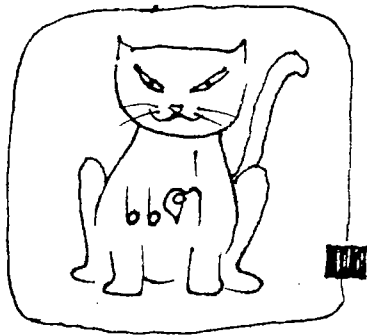
๔. จอม _____ ซากล้า (เขอะ เขอะ)

๕. จ้าทำวงกลม _____ (เลดฆากอเขะ เขอะเขอะ)

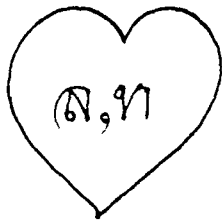
๒. สลักคำและเขียนคำที่ถูกต้องลงในช่องว่าง
 ด้านขวามือ

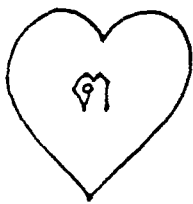
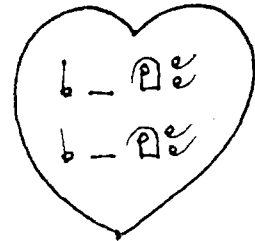

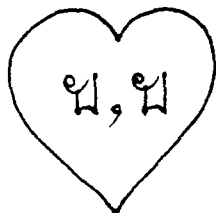
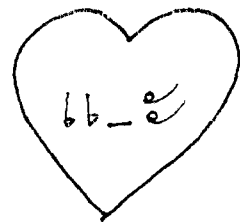
๓. ขีดเส้นใต้คำที่ประสมสระ เหมือน กับคำหน้า

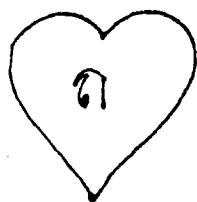
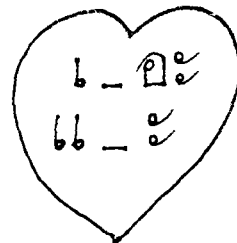

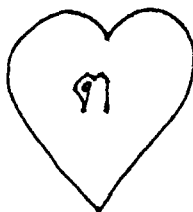
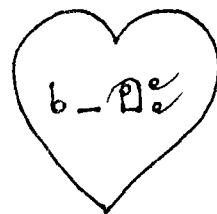
๕. นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้
ประสมกันให้เป็นคำ แล้วเขียนลงในช่องว่าง

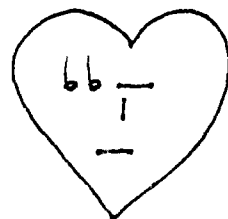

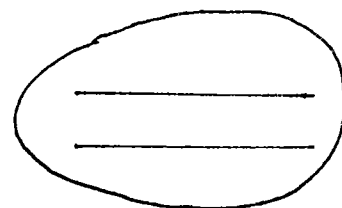
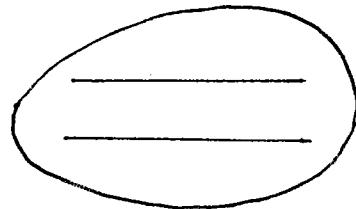
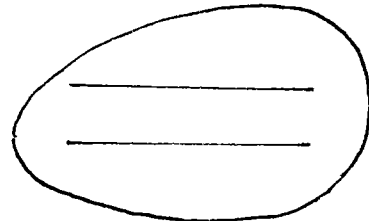
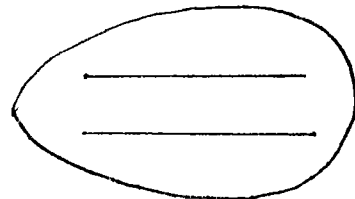
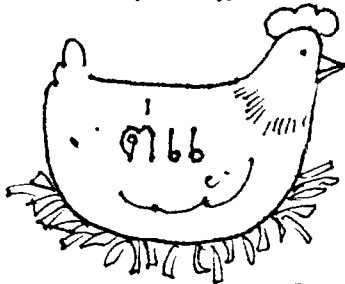
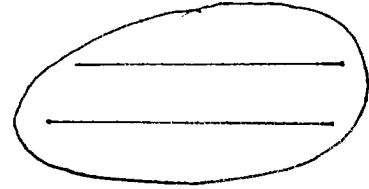
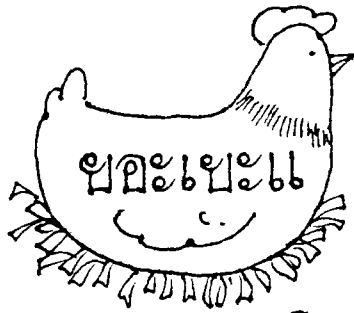

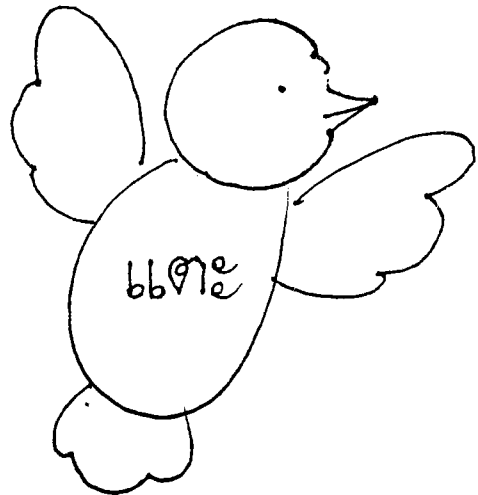
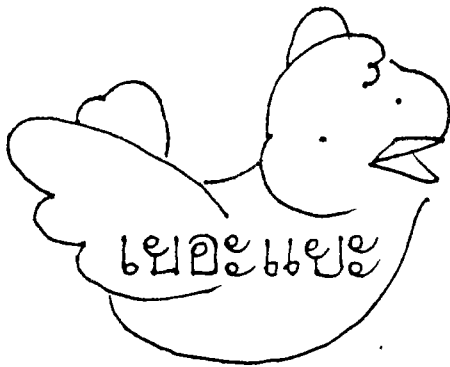
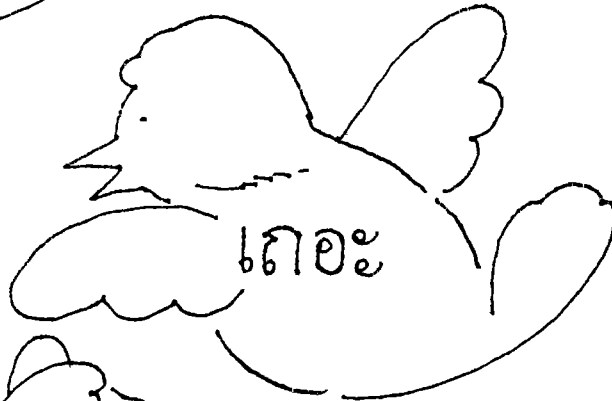
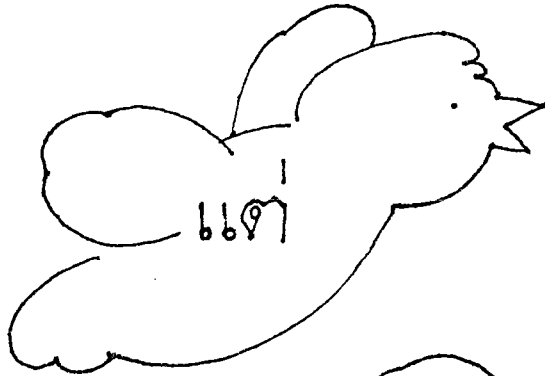
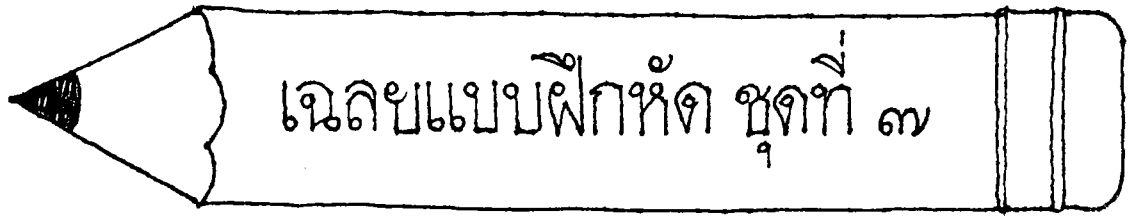

๕. นำคำที่กำหนดให้ในภาพด้านซ้าย มาเขียน
ให้เป็นคำที่มีความหมาย ลงในช่องว่างในภาพ
ด้านขวา

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๘

๑. เลือกคำที่กำหนดให้ในวงเล็บ เติมลงในช่องว่าง
ให้เข้าใจความ

๑. เด็กชอบเล่น _____ (กอล์ฟกอล์ฟ , วิ่งไล่จับ)

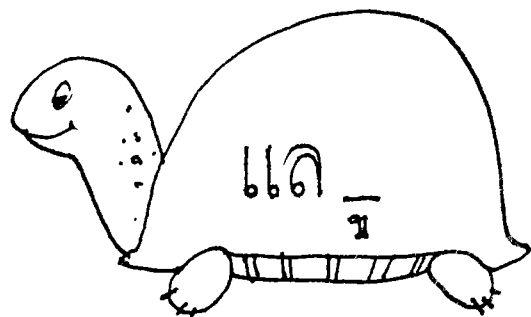
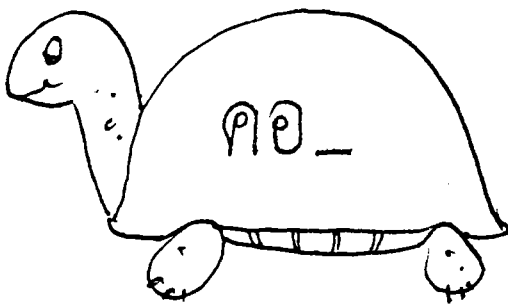
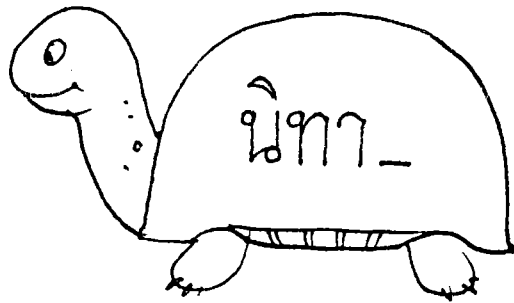
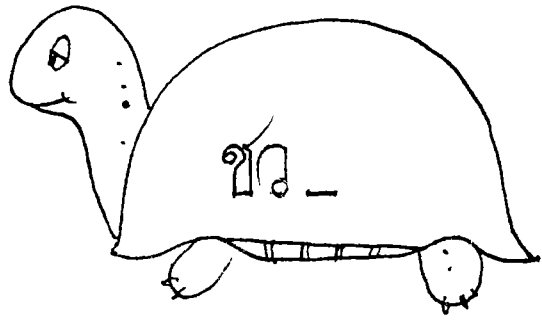
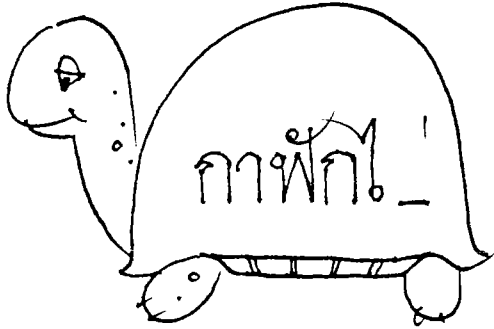
๒. กล้า _____ เพื่อนไปเล่น (ทำ , ชวน)

๓. ตาเล่า _____ (นิทาน , คำสา)

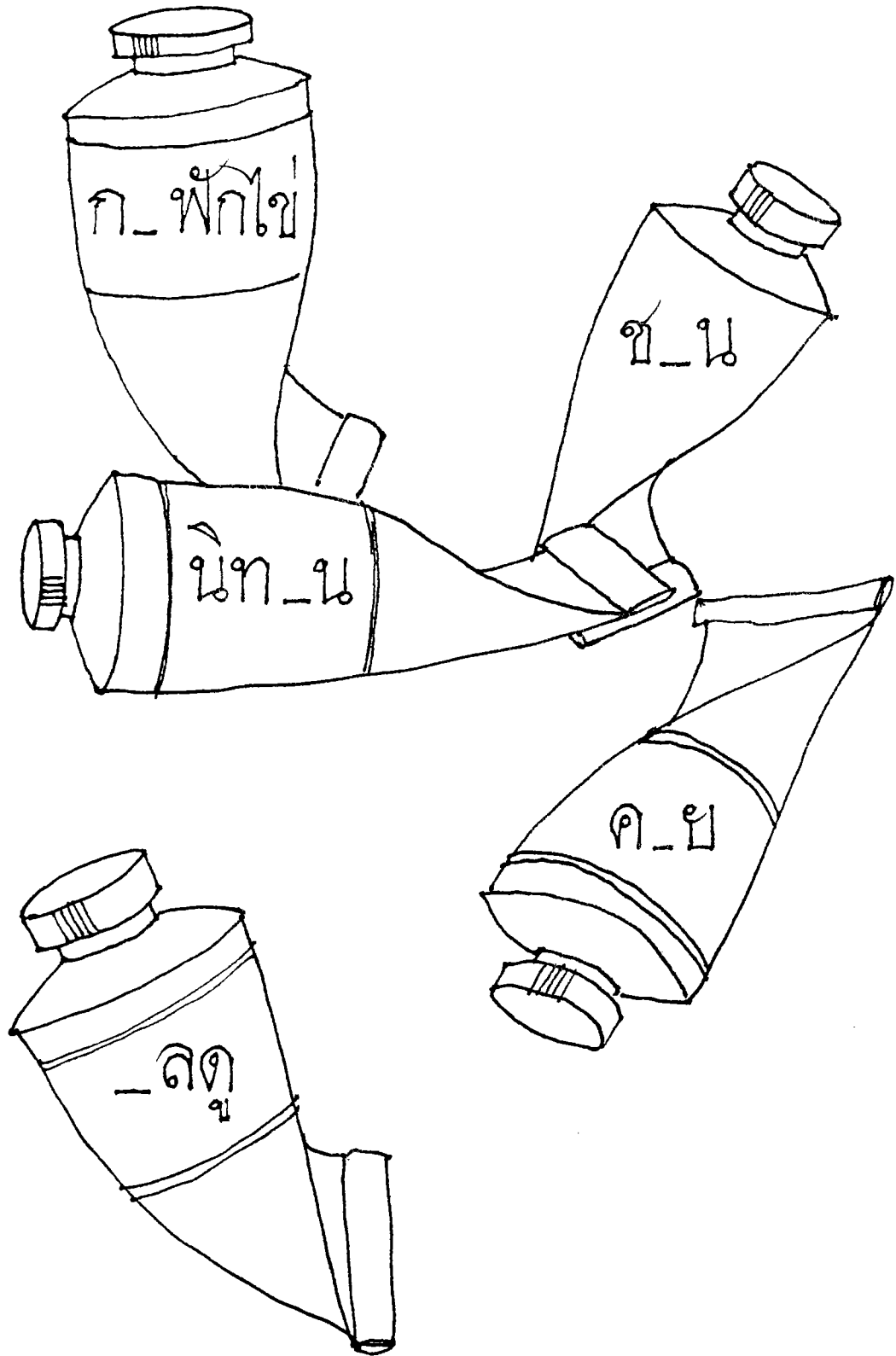
๔. แม่กา _____ ฟ้าใหม่ (คอย , หา)

๕. ตา _____ กล้าเป็นแม่กา (ไป , แลดู)

๒. ได้มพบสมชนะ ที่หาขไปให้ไดคำที่มีความหมาย

๓. เติมสระลงในคำให้ได้คำที่มีความหมาย

๔. โยงคำให้ตรงกับภาพ

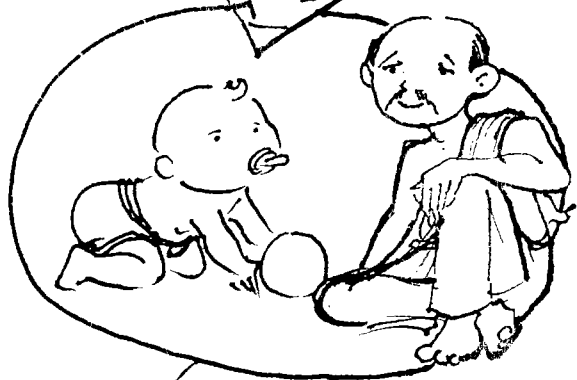
เล่มดู

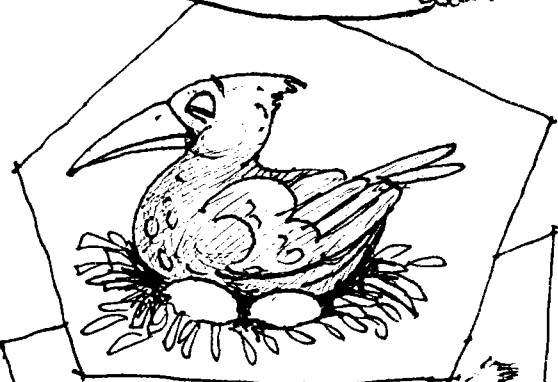
คอบ

น้ทาน

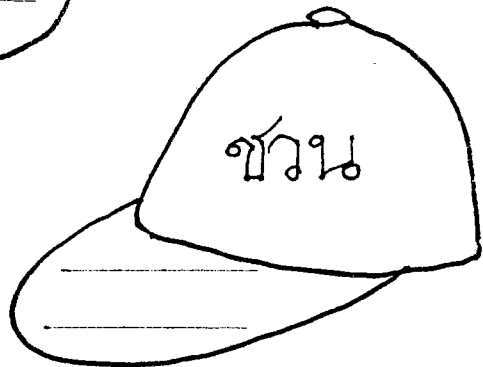
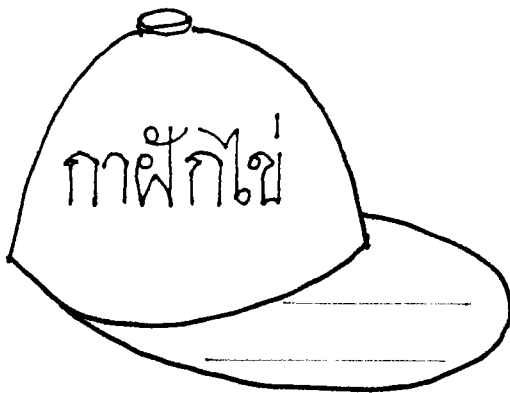
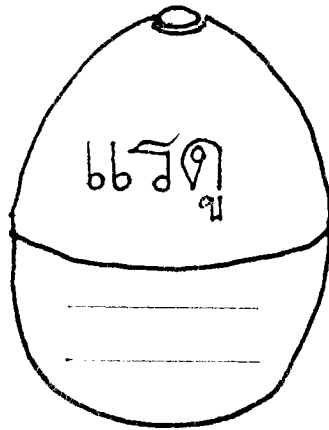
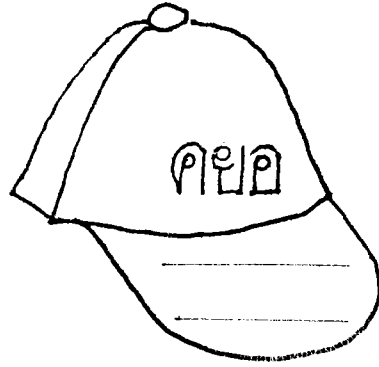
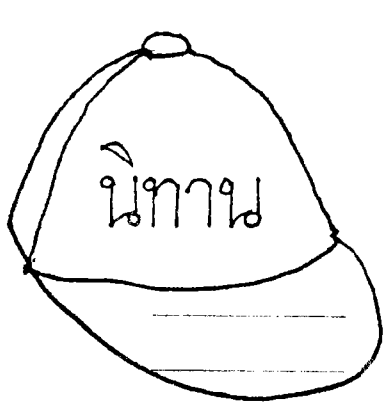
ชวน

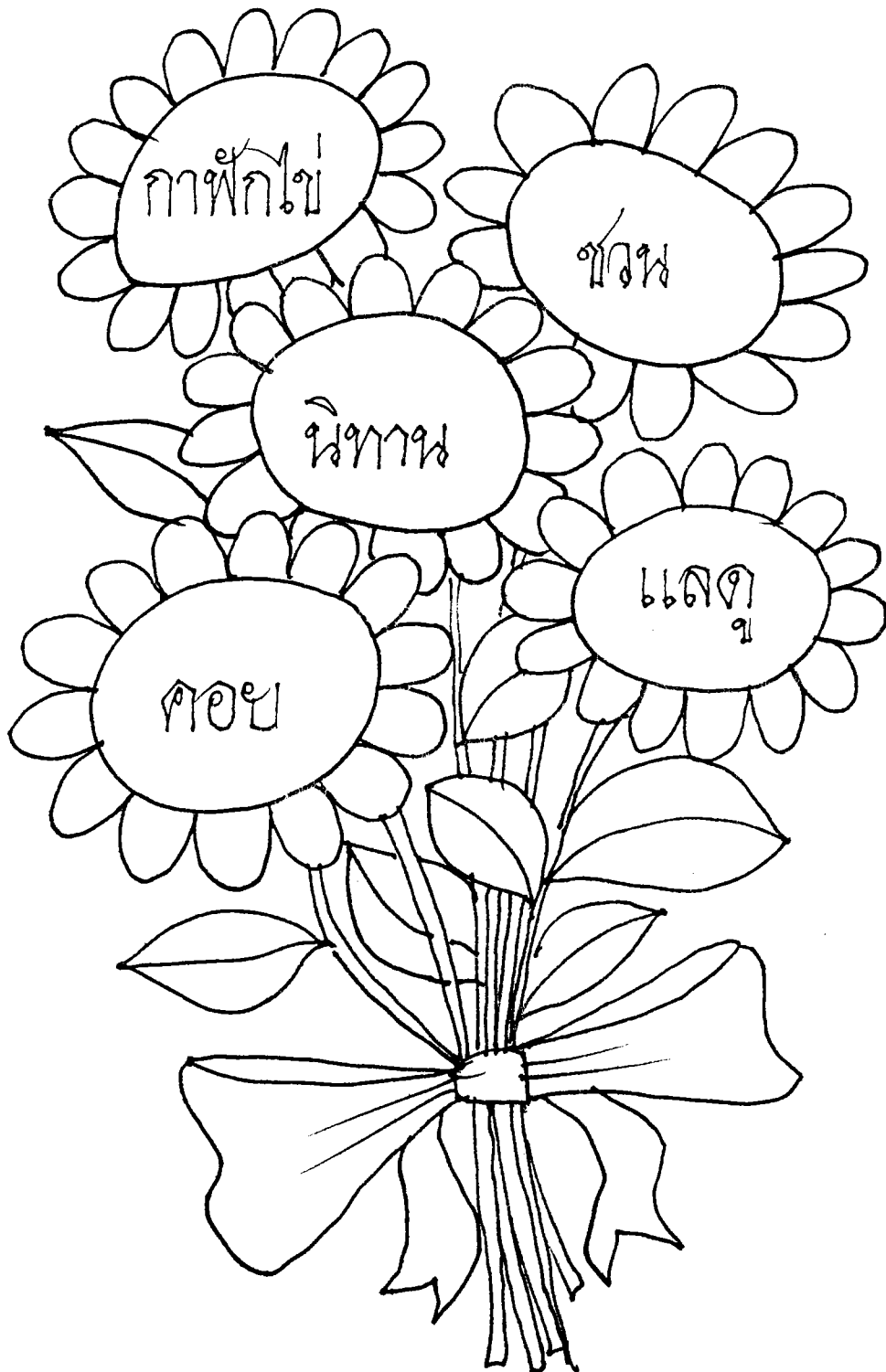
กาฟักไข่

๕. แกะคำที่เขียนผิดพลาดลงในช่องว่าง คำใดเขียนถูกต้อง
ให้ทำเครื่องหมายมาขถูก (✓)

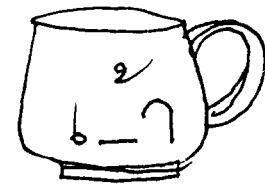
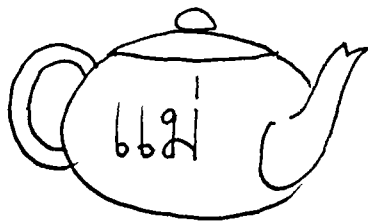
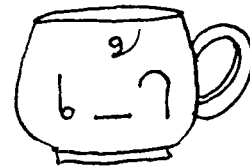
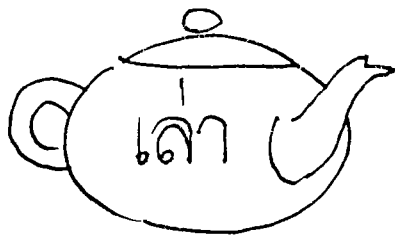
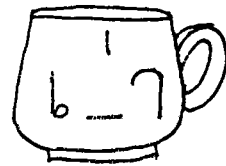
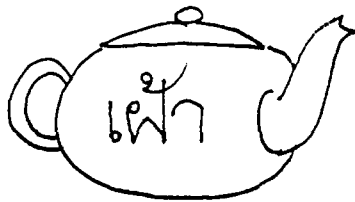
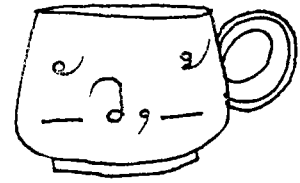
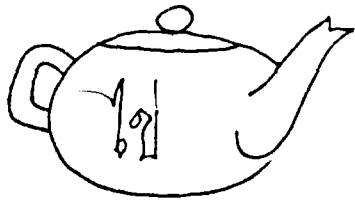

เฉลยแบบฝึกหัด ชุดที่ ๘

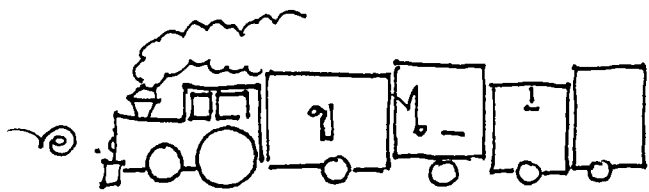
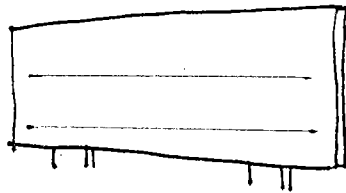
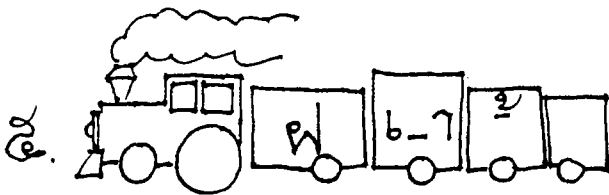
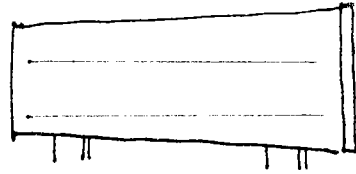
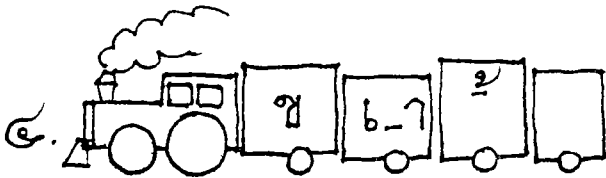
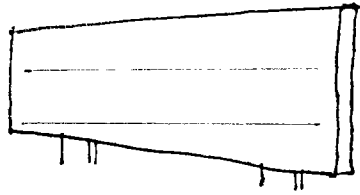
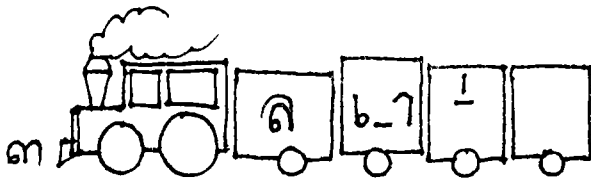
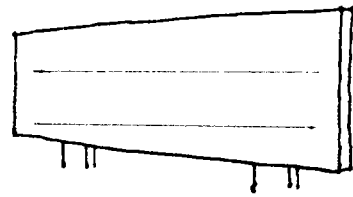
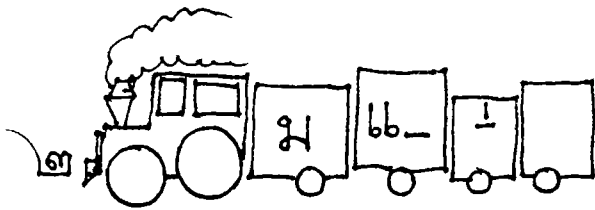
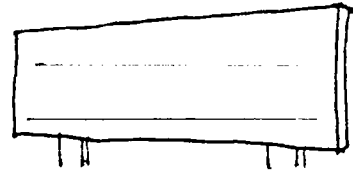
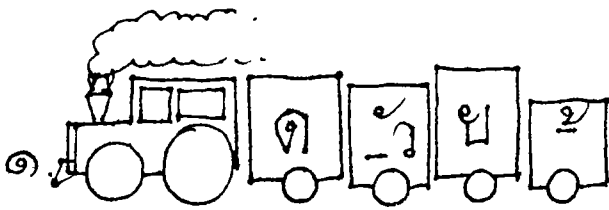

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๓

๑. ขีดเส้นโยงคำให้ตรงกับสระ และวรรณยุกต์

๒. นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ มาเรียงใหม่ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

๓. เลือกคำที่กำหนดให้ในวงเล็บ เติมลงในประโยค
ให้ได้ใจความ 204

๑. อีกาจะกิน_____ (ไข่, ไข่, ไข่)

๒. แม่กาคอย_____ไข่ (เฟ่า, เฟ่า, เฟ่า)

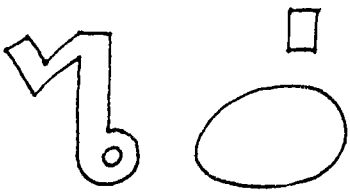
๓. ดำจะ_____ไปในวงกลม (เขา, เขา, เขา)

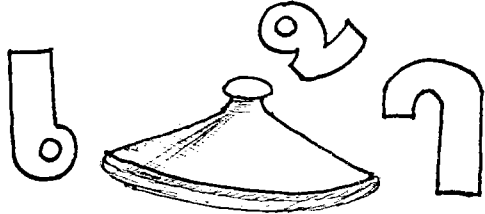
๔. ตา_____นิทาน (เล่า, เล่า, เล่า)

๕. _____กาตัวสีดำ (แมม, แมม, แมม)

๖. จอมกับมะลิมาเล่น_____กัน (ช่วย, ช่วย, ช่วย)

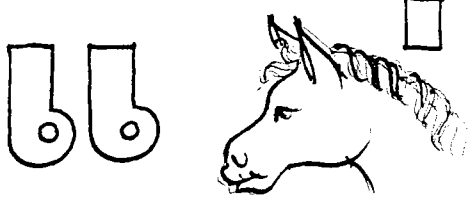
๔. สังเกตภาพ นำพยัญชนะ ที่แทนภาพมาเขียน
เรียงให้เป็นคำลงในช่องว่าง

	<hr/> <hr/>
---	-------------

	<hr/> <hr/>
---	-------------

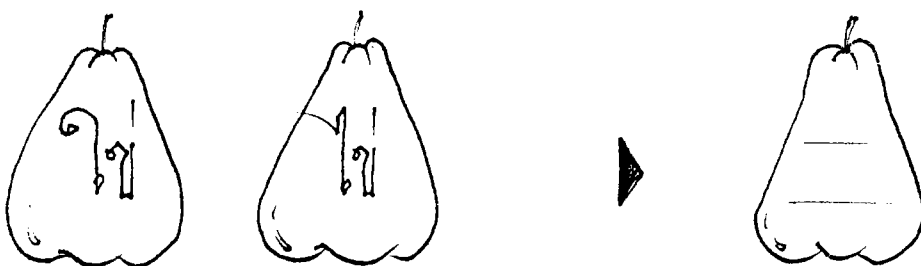
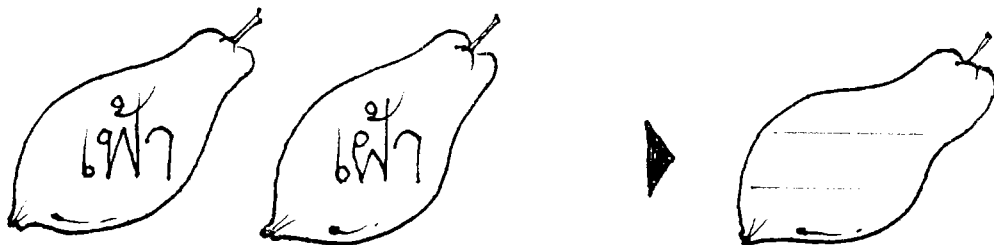
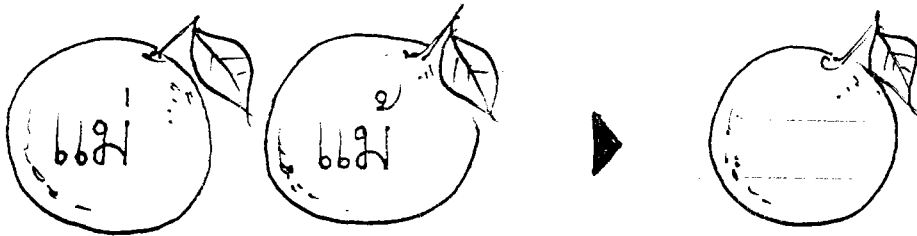
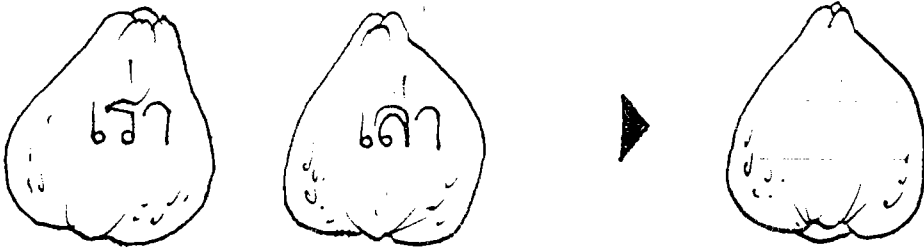
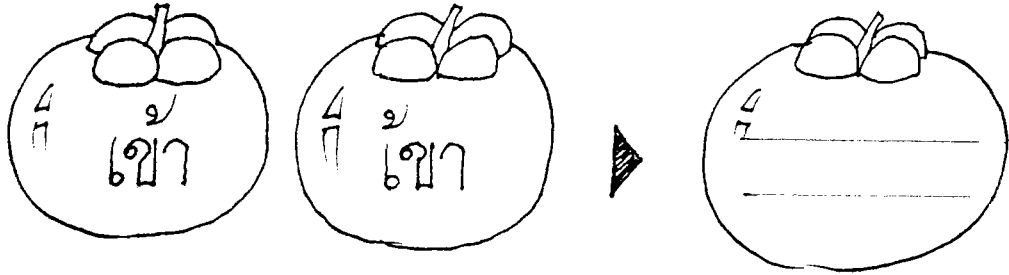
	<hr/> <hr/>
--	-------------

	<hr/> <hr/>
---	-------------

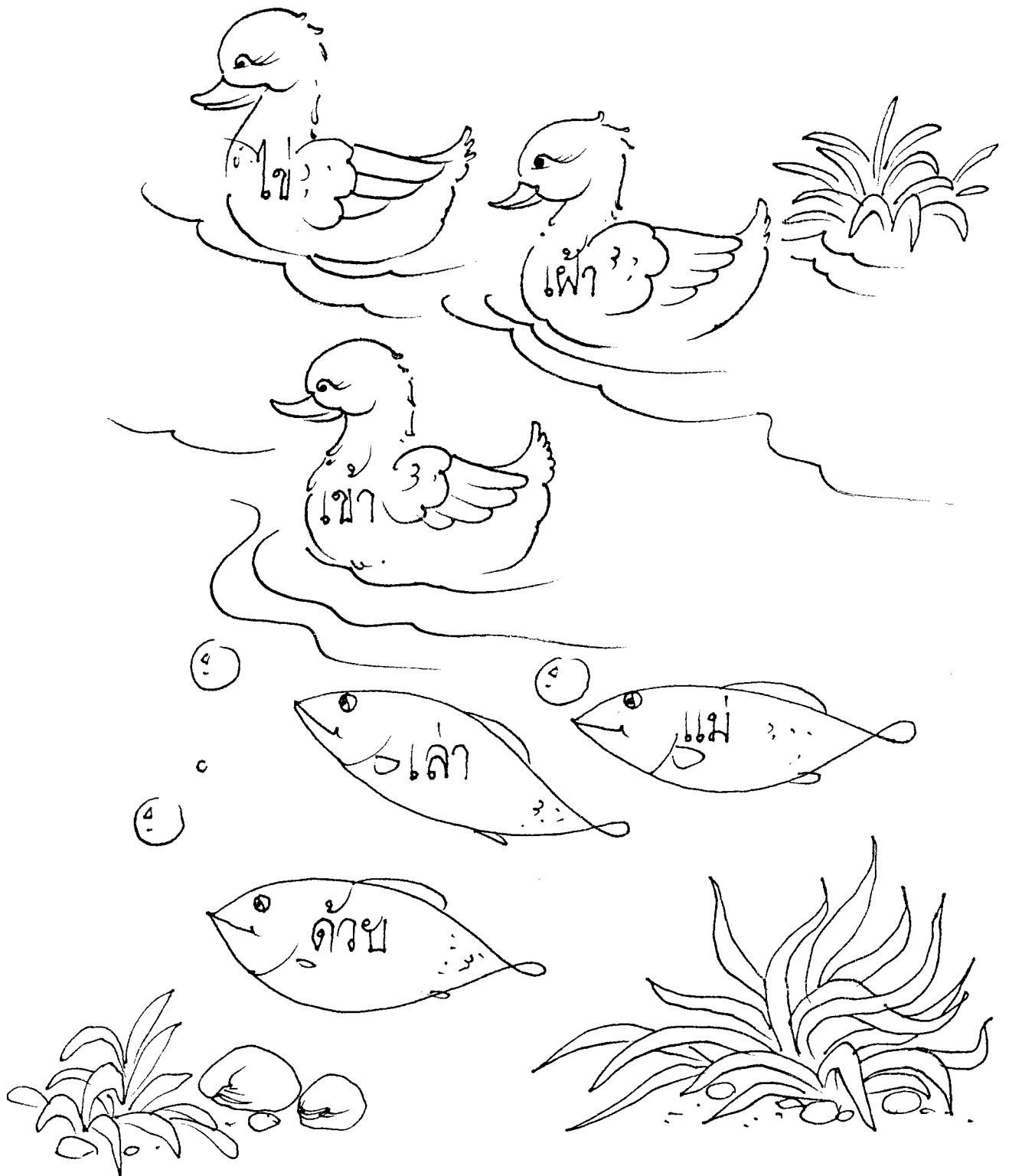
	<hr/> <hr/>
---	-------------

	<hr/> <hr/>
---	-------------

๕. เลือกคำที่ถูกมาเขียนลงในช่องว่างด้านขวา

เฉลยแบบฝึกหัด ชุดที่ ๓

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๑๐

๑. นำคำที่กำหนดให้เติมลงในประโยคให้ใต้ใจความ

พอก พัก กั้น เถอะ วงกลม

๑. กล้า จอม และ มะลิ มาเล่นตัวข _____

๒. จอมว่าเราเล่นเกมพักไว้กัน _____

๓. แม่กา _____ ไข่ ในวงกลม

๔. กล้าเข้าไปใน _____

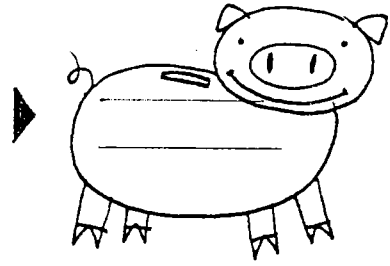
๕. กล้า แก้ว และ มะลิ อยู่ _____ วงกลม

๒. วงกลมรอบคำที่ใช้สระ เหมือนคำหน้า

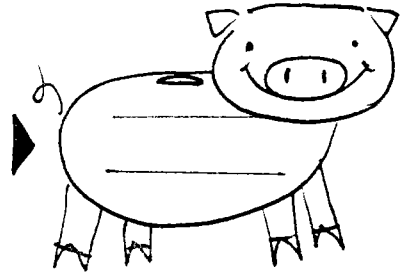
วงกลม	วง	ลุง	ลม
เกาะ	เขะ	เขอะ	เกาะ
กิน	ขึ้น	นก	กิน
พัก	พัก	พัก	แจก
นอก	บอก	โกน	อก

๓. ตัดกระดาษแล้วเขียนคำลงในช่องว่างด้านขวา

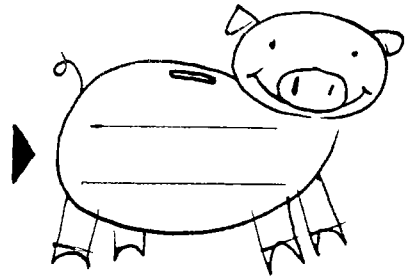
๑. น อ ก

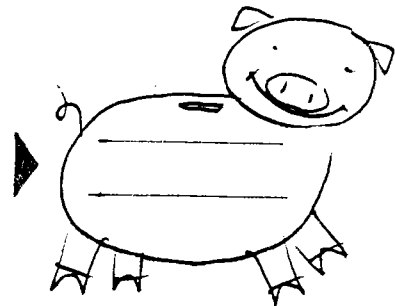
๒. ฟ อ ก

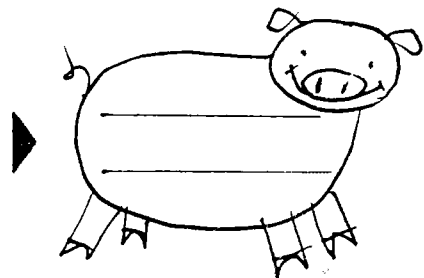
๓. ก อ น

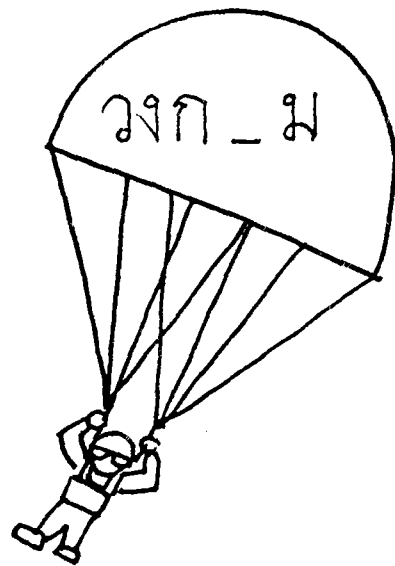
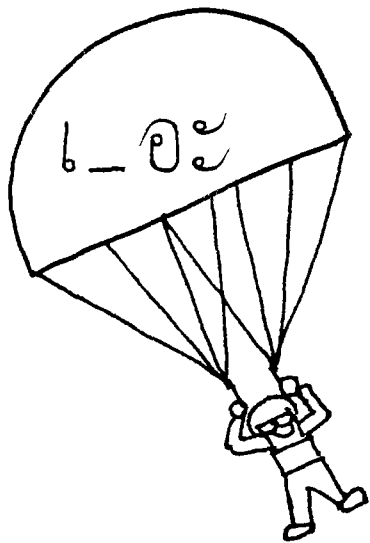
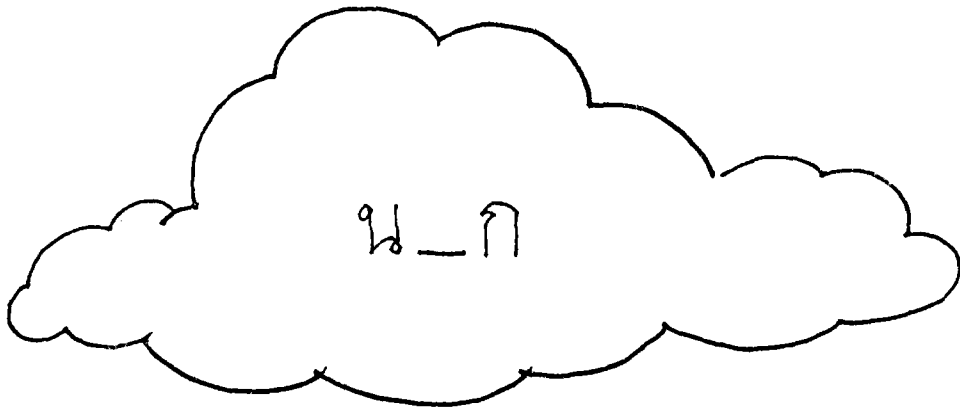
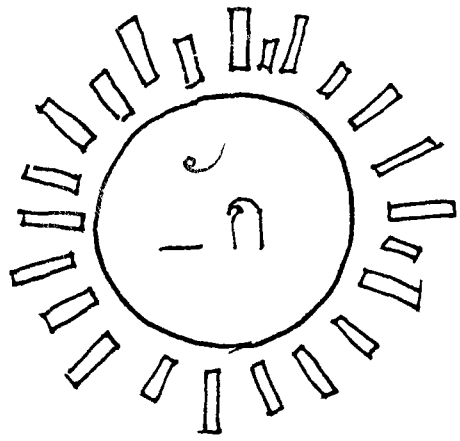
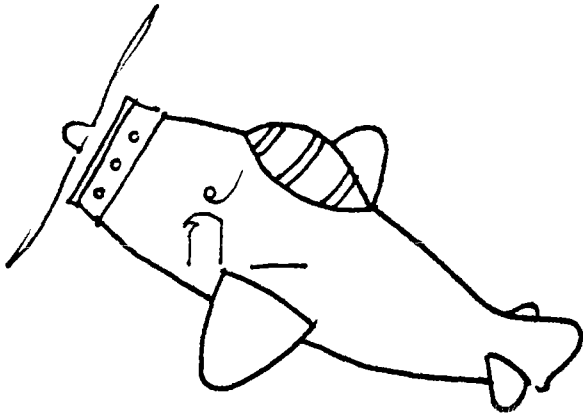
๔. ต ะ-ตะ

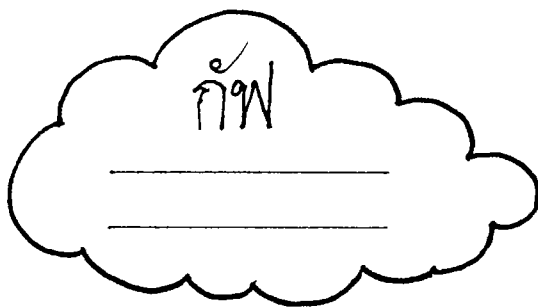
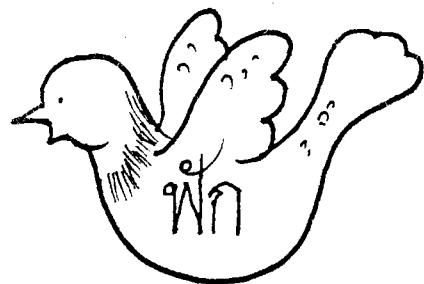
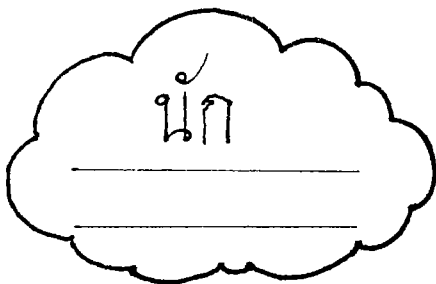
๕. อ ะ-ตะ ก ะ-ตะ ม

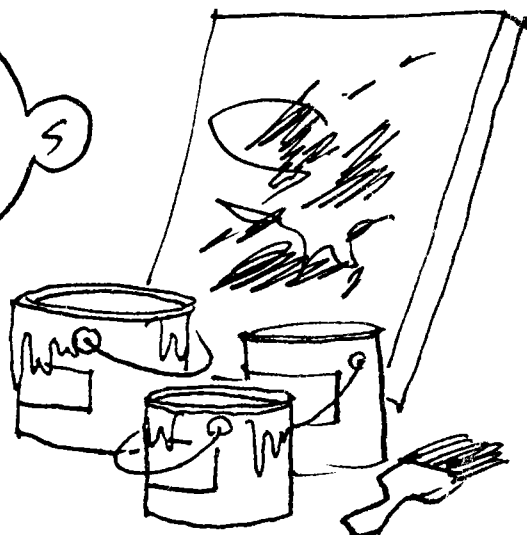
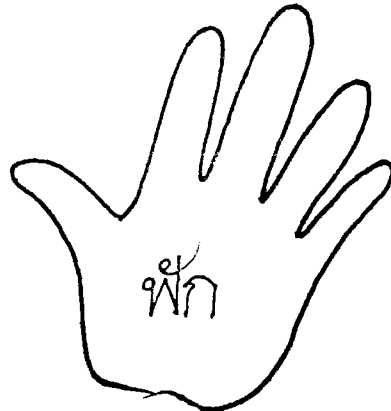
๔. เติมพยัญชนะ สระ และตัวสะกด ที่หายไป
ลงในคำให้ได้ความหมาย

๕. ประสมคำทำงานห้าขมื่อ ลงในช่องว่างด้านล่าง
คำที่ประสมแล้ว เหมือนคำทำงานขอให้ขีดเส้นโยง

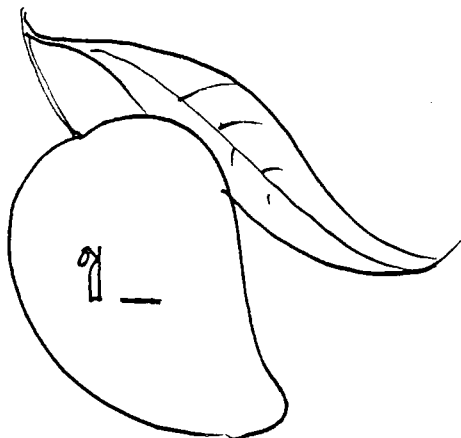
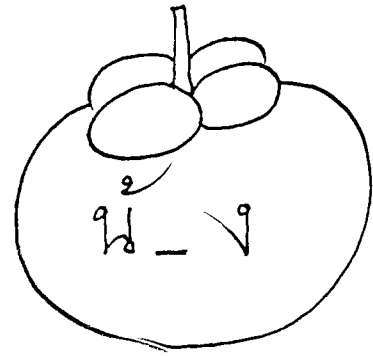
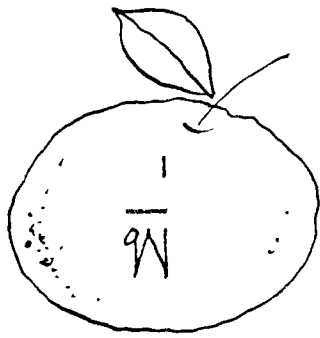

লেখแบบฝึกหัด ชุดที่ ๑๐

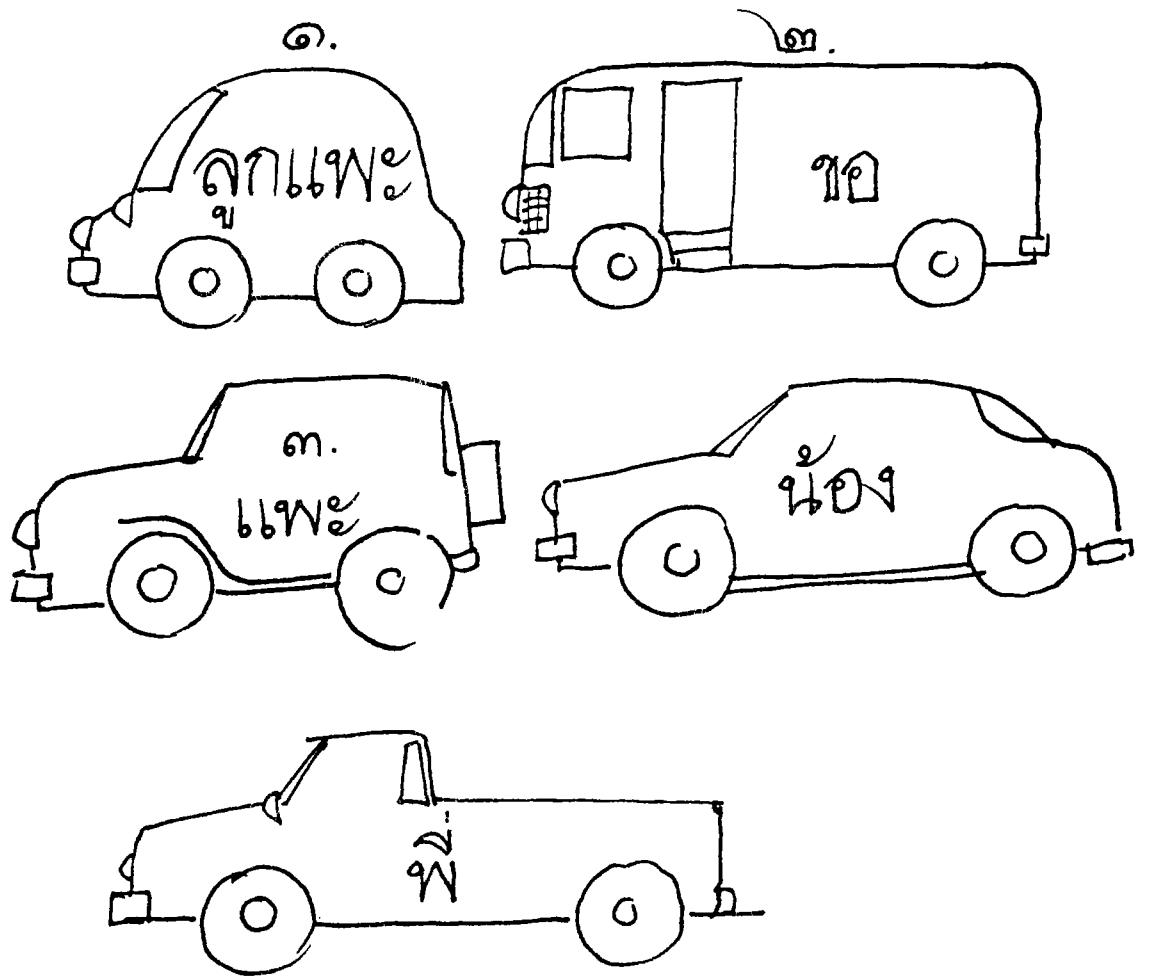

· แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๑๑

๑. เติมสระที่หายไป ลงในคำให้ได้ความหมาย

๒. เขียนคำที่กำหนดให้ ลงในช่องว่างด้านล่าง
ให้ถูกต้องตามหมายเลข

๑. _____

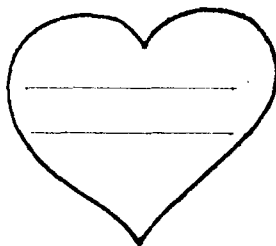
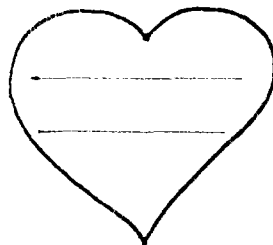
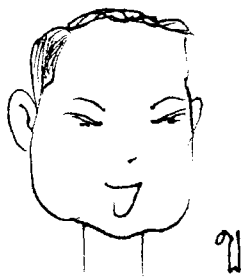
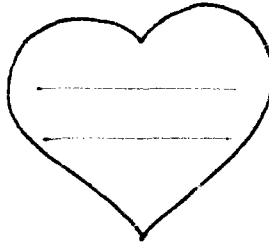
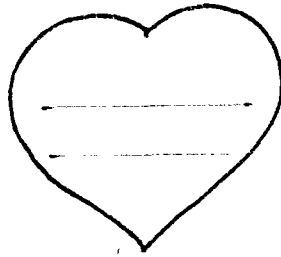
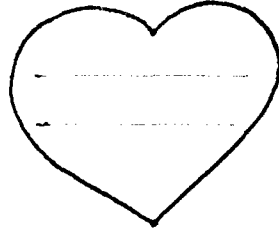
๒. _____

๓. _____

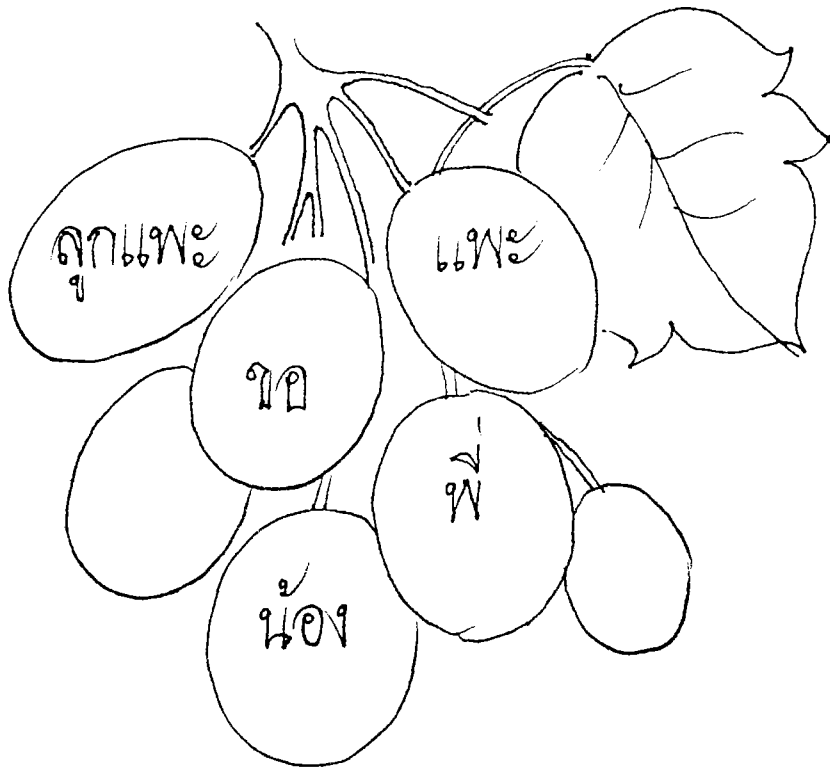
๔. _____

๕. _____

๓. นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้
ประสมกันให้เป็นคำแล้วเขียนลงในช่องว่าง

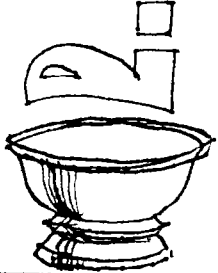

๔. นำคำที่กำหนดให้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

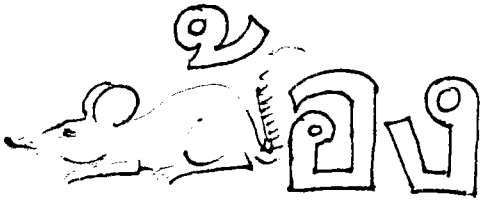

๑. กล้า _____ ให้ตาเล่านิทาน
๒. ตาเล่านิทานเรื่องแม่แพะกับ _____
๓. _____ พดากับน้องว่า บ้านของเราเลอะเทอะ
๔. แพะตัว _____ เข้าไปเก็บขมิ้นในป่า
๕. _____ ร้องดัง แม่ะ แม่ะ

๕. สังเกตภาพ นำพยัญชนะที่แทนภาพมาเขียน
 เรียงใหม่ ให้เป็นคำลงในช่องว่าง

	<hr/> <hr/>
---	-------------

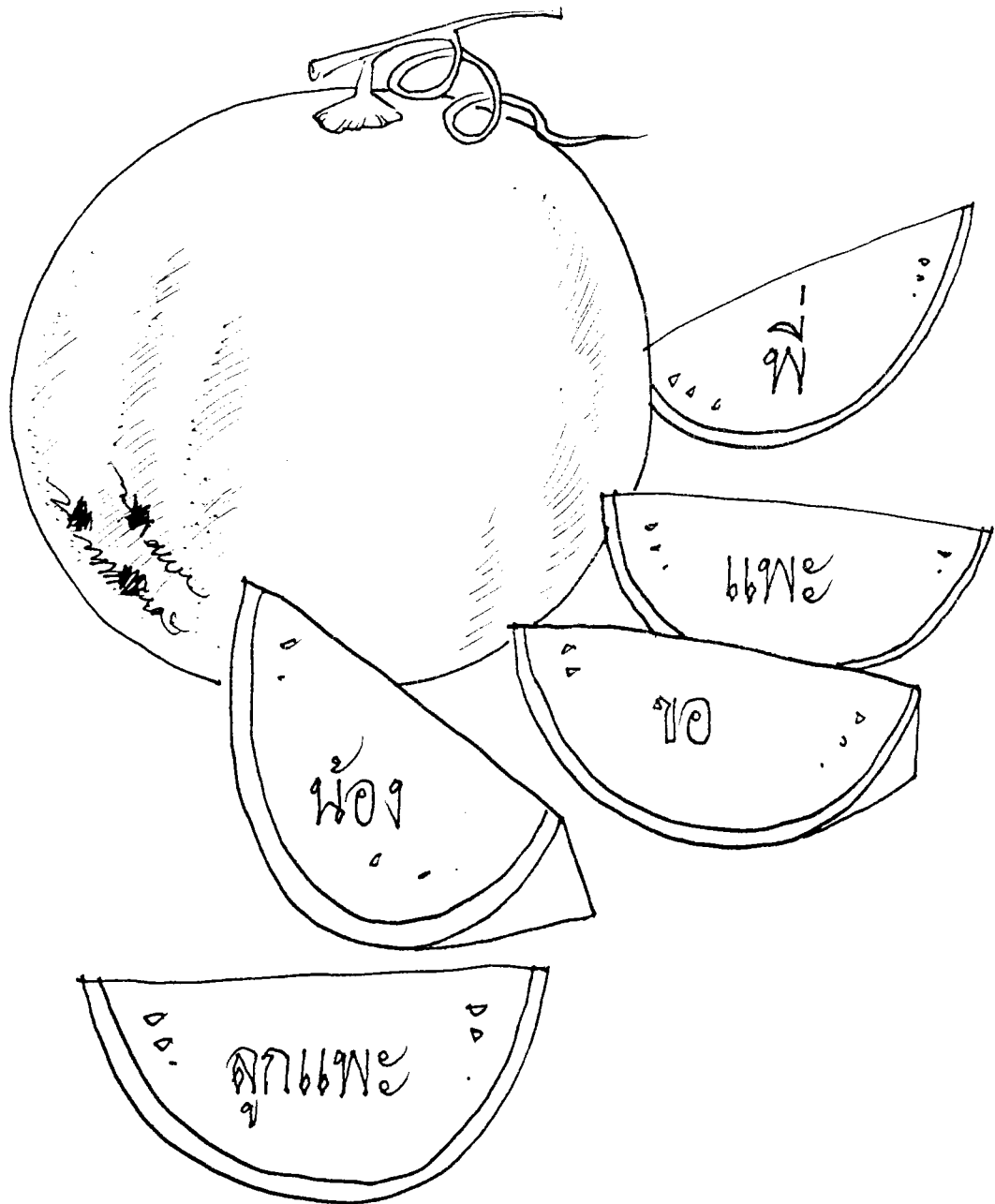
	<hr/> <hr/>
---	-------------

	<hr/> <hr/>
---	-------------

	<hr/> <hr/>
---	-------------

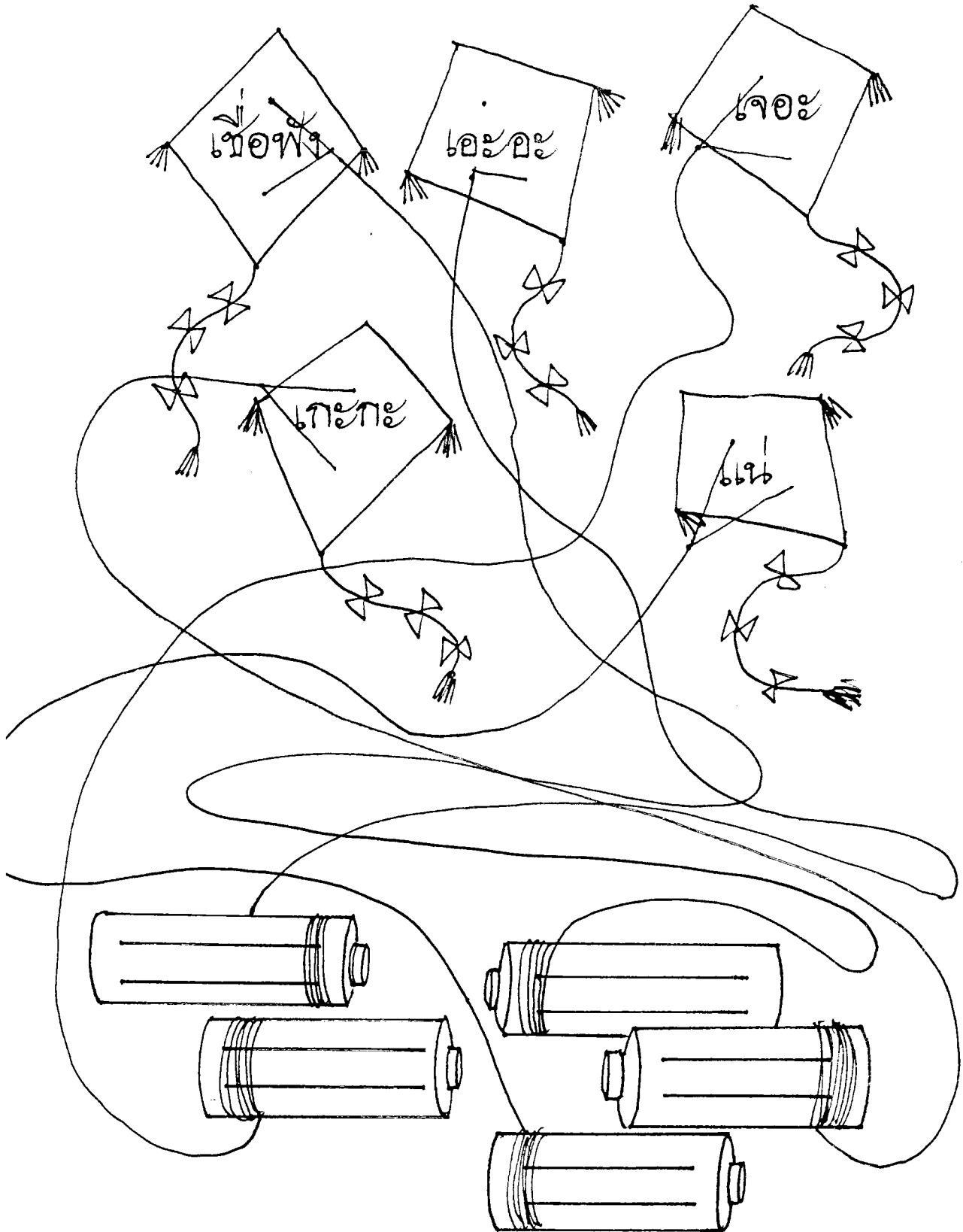
	<hr/> <hr/>
---	-------------

เคลือบแบบฟีกหัด ชุดที่ ๑๑

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๑๓

๑. นำคำที่กำหนดให้เขียนลงในช่องว่างตรงภาพด้านล่าง
ให้ถูกต้อง ตามเส้นที่โยง

๒. ข้อเสียของคำให้ตรงกับความหมาย

๑. เชื้อพั้ง

♥ ปฏิบัติตาม

๒. เอะอะ

♥ ไม่เป็นระเบียบ

๓. แห่

♥ ดึงเส้นขึง

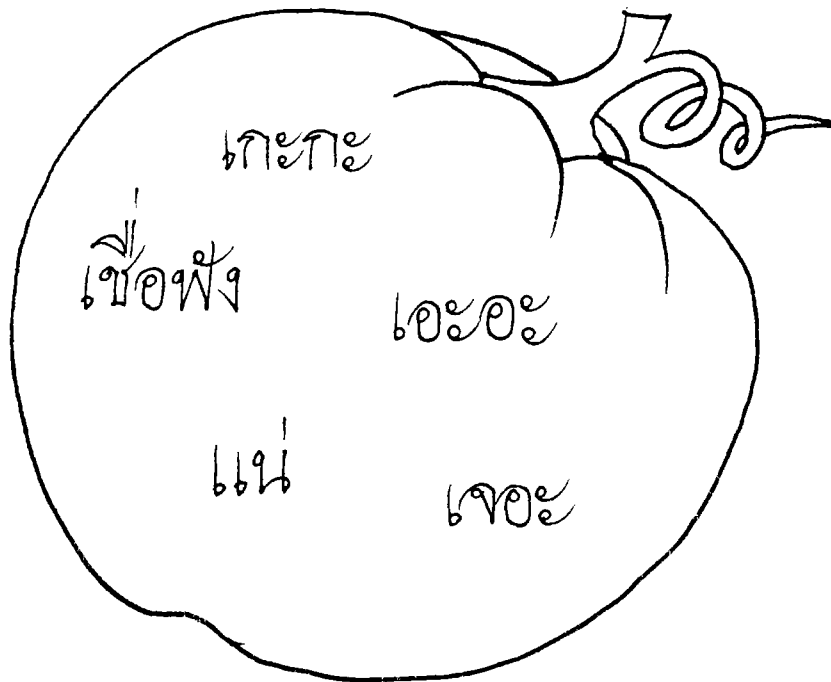
๔. เกะกะ

♥ พบกัน

๕. หอะ

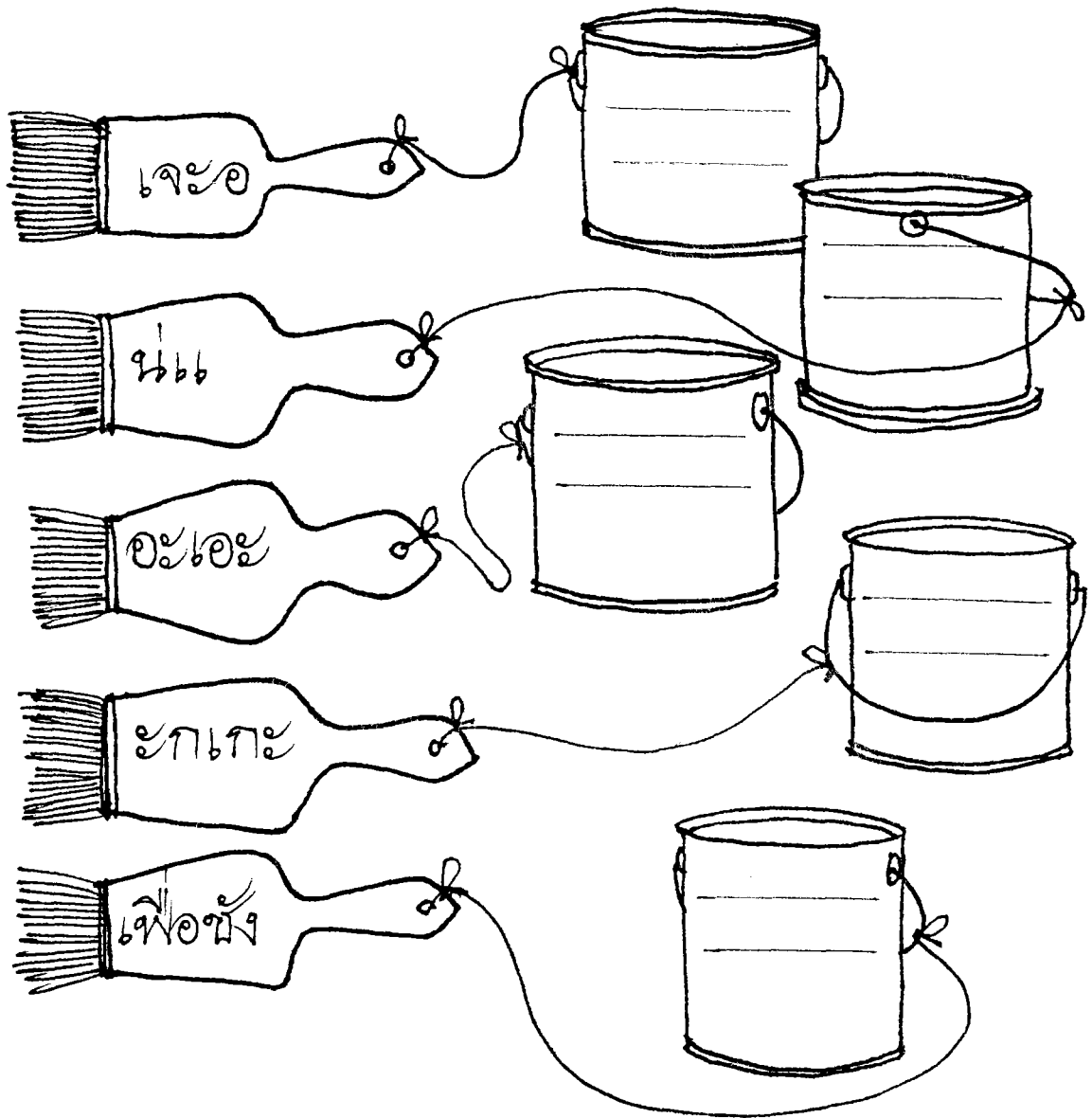
♥ สิ่งที่ต้องเกิดขึ้น

๓. คำคำที่กำหนดให้ในภาพ เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ

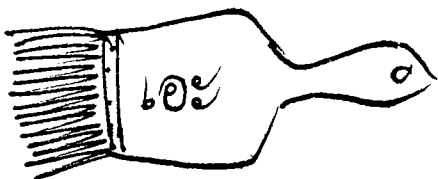
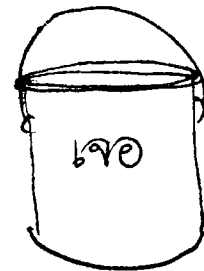
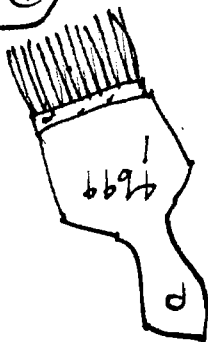
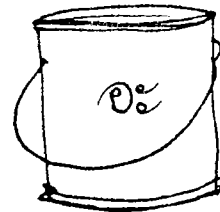
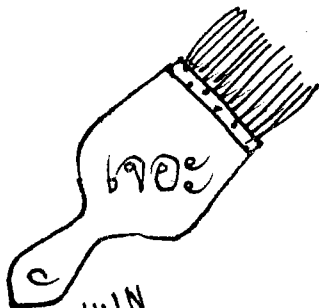
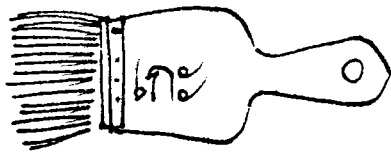
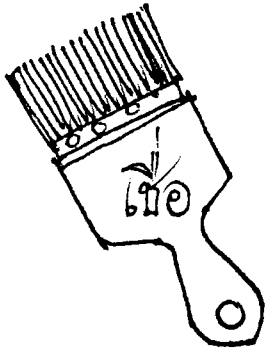

๑. เด็ก ดีก ไม่ควรวางของเล่น _____
๒. นักเรียนต้อง _____ พ่อแม่
๓. ลูกแพะร้อง _____
๔. แพะตัวน้อย _____ หมาป่า
๕. ถ้าแม่แพะไม่มา หมาป่ากินลูกแพะ _____

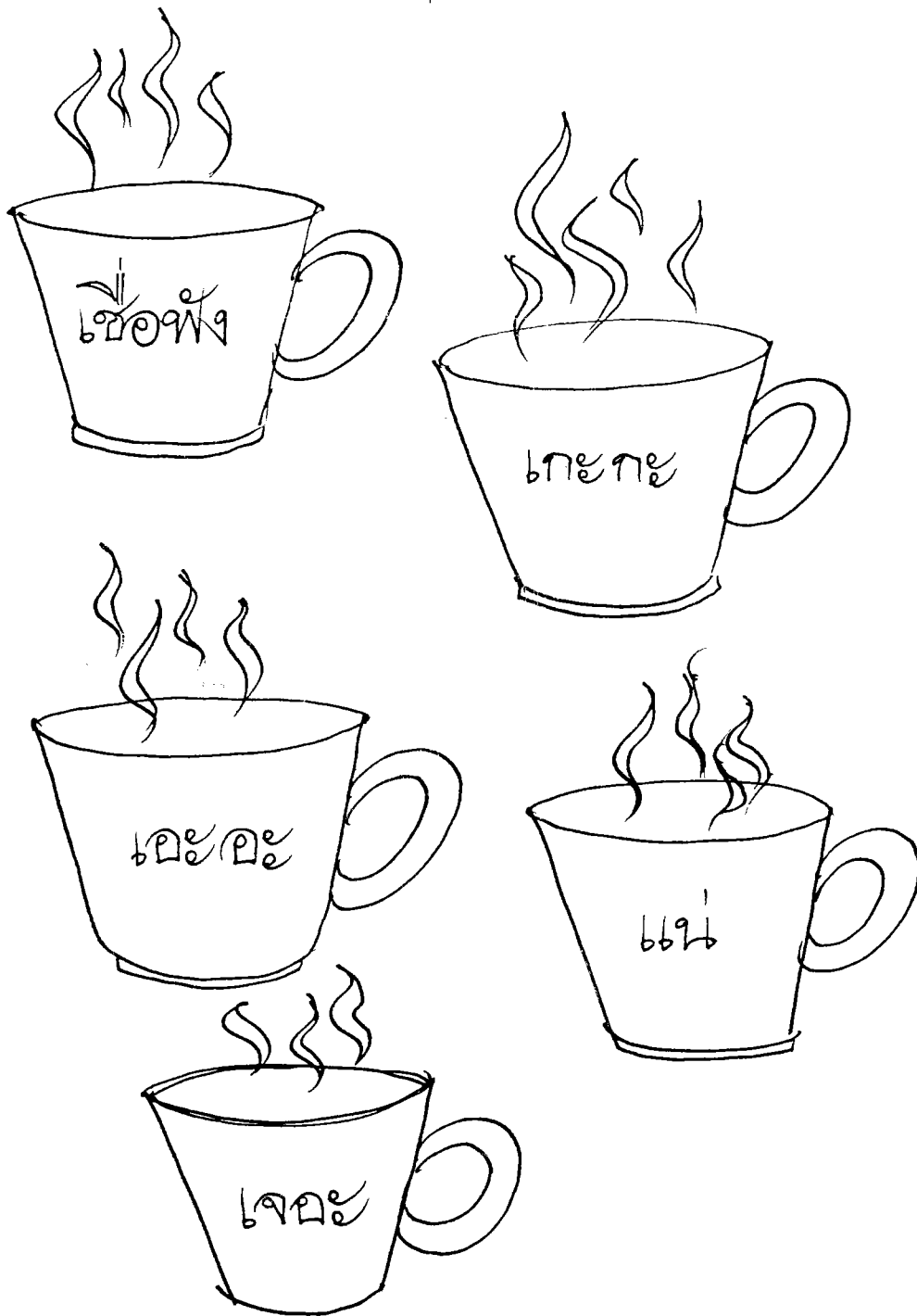
๕. นำพวงมโหรี สระ และ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้ มาเขียนเรียงให้เป็นที่คิกที่มีคความหมาย

๕. วัสดุสิ้นเปลืองค่าที่มีควมสัมพันธ์กัน

เฉลยแบบฝึกหัด ชุดที่ ๑๓

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

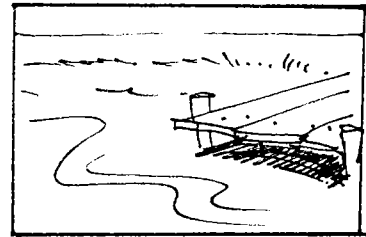
ชุดที่ ๑๓
๑

๑. ขีดเส้นโยงคำให้ตรงกับรูปภาพ

ใบหญ้า

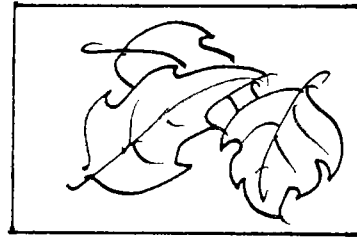
แม่น้ำ

กังหัน

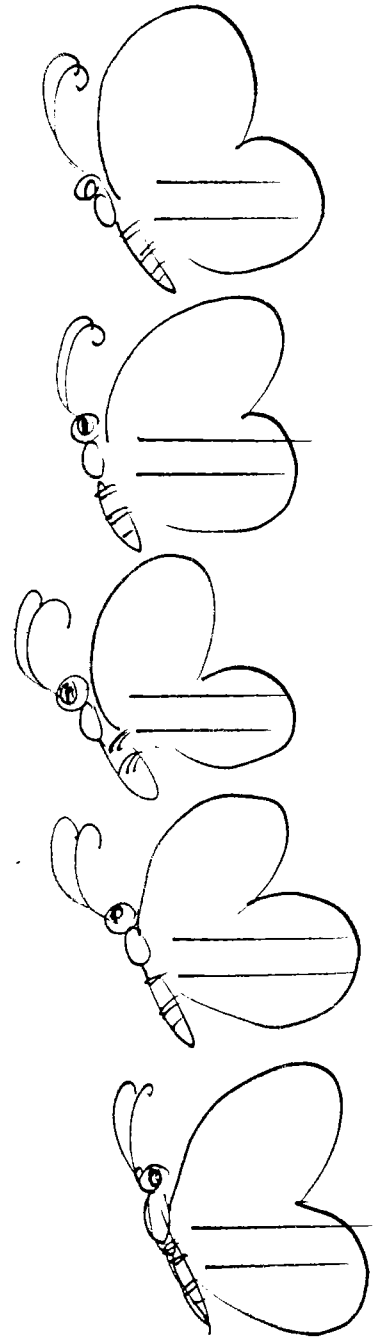
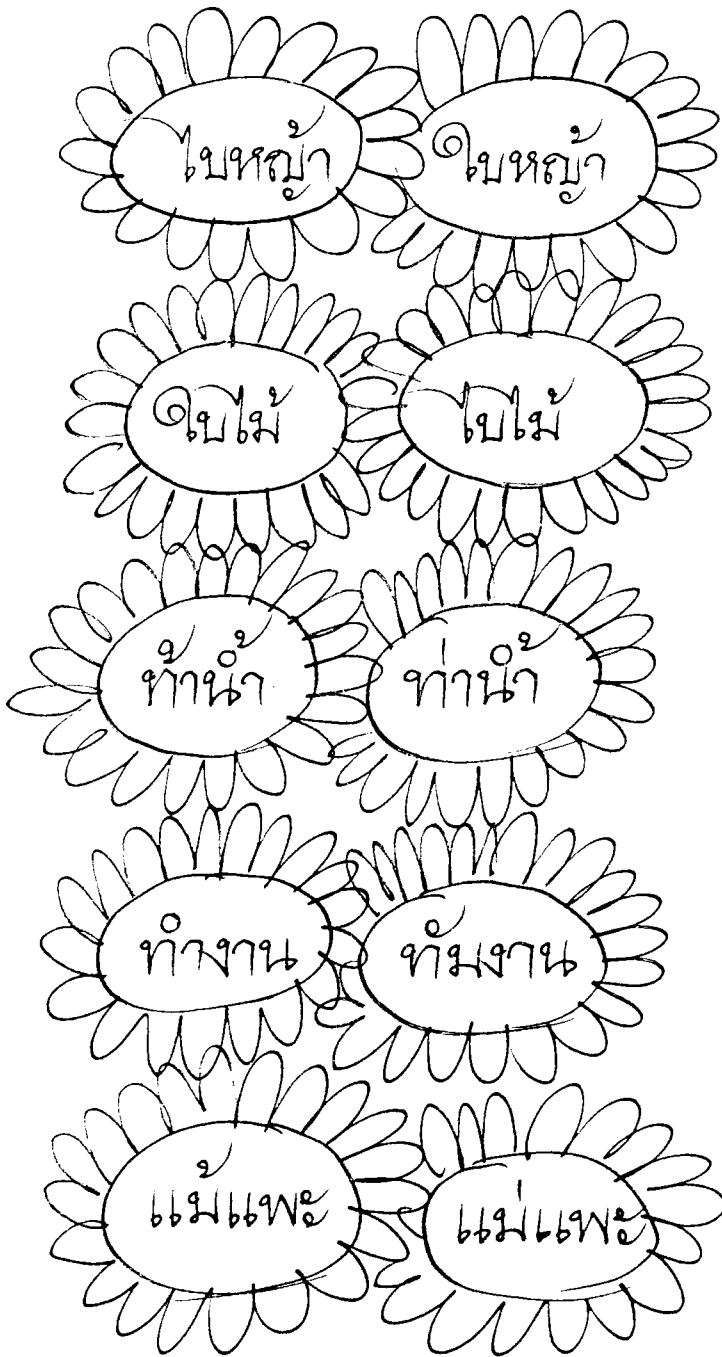
ทำน้ำ

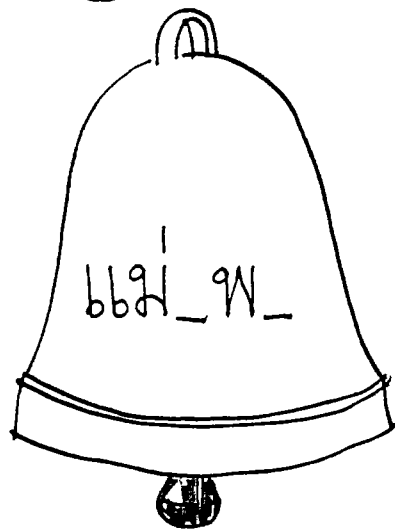
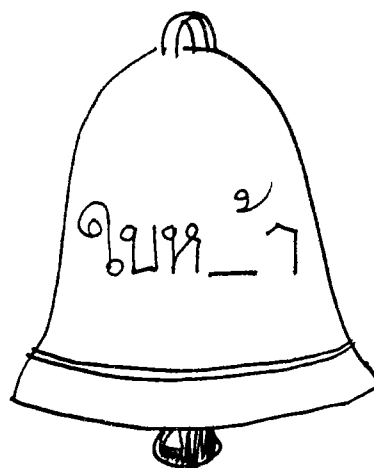
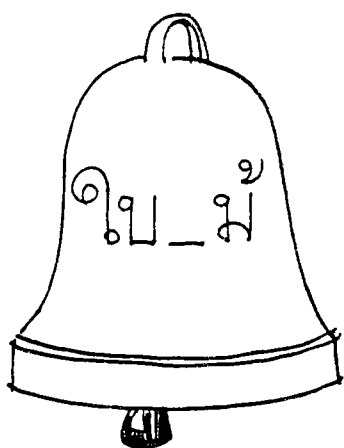
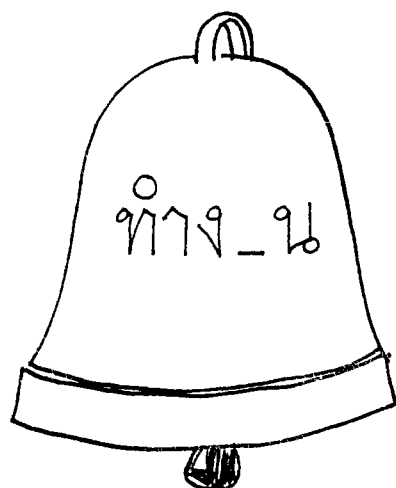
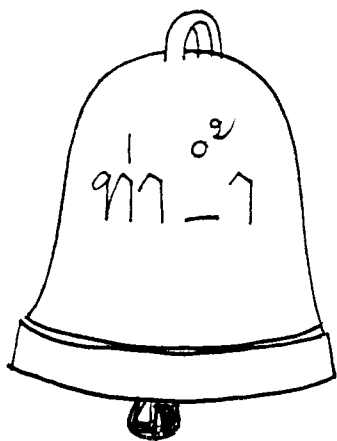
แม่แพะ

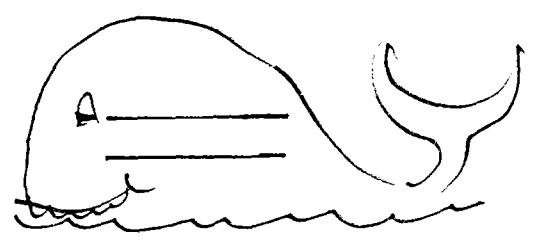
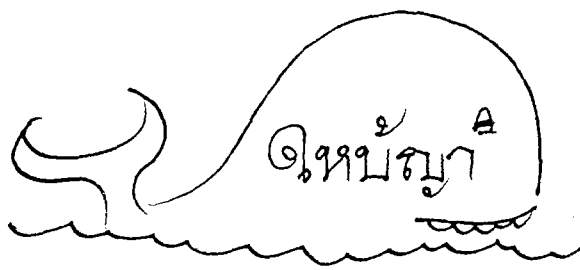
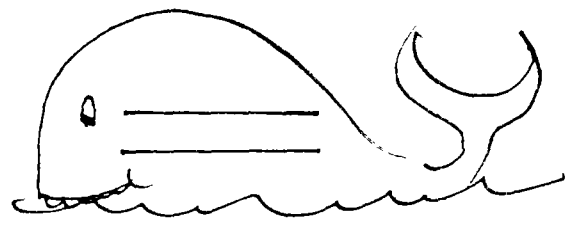
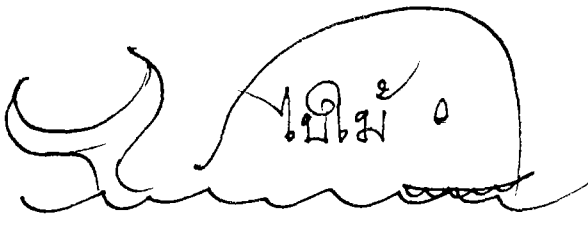
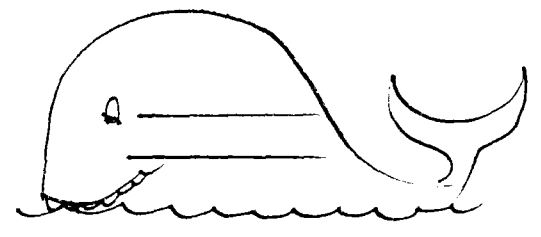
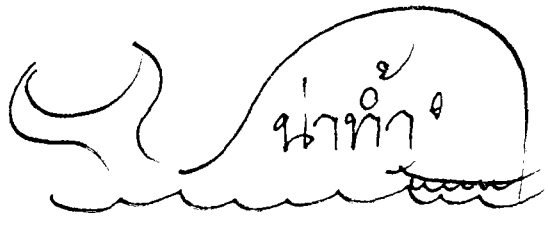
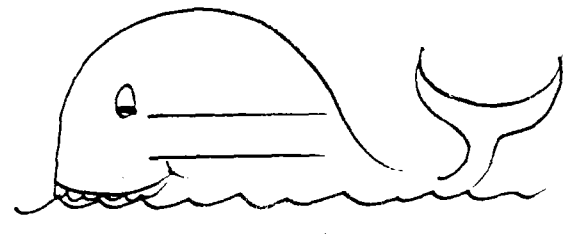
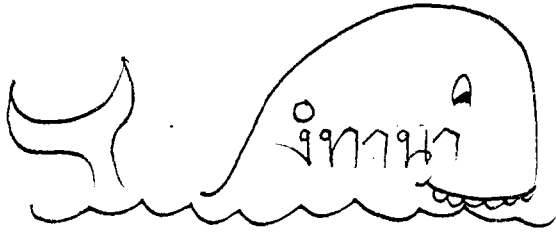
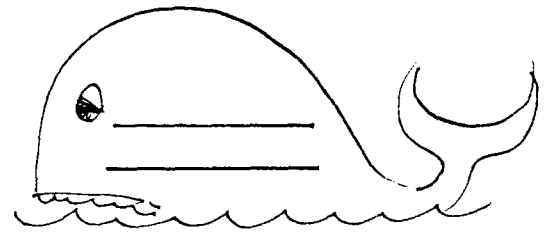
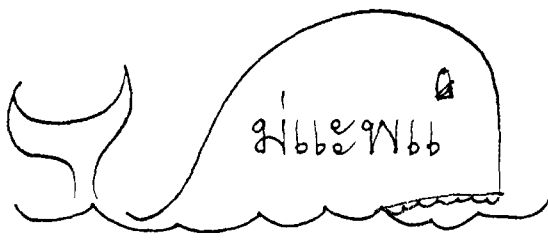
๒. เลือกคำที่ถูกต้องมา เขียนลงในช่องว่างด้านขวามือ

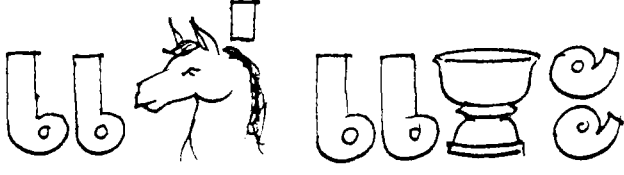
๓. เติมพจน์สระและสระที่หายไปลงในคำให้ได้
ความหมาย

๔. เขียนคำให้ถูกต้อง แล้วเขียนลงในช่องว่าง

๕. สังเกตภาพ นำพยัญชนะ ที่แทนภาพมาเขียน
เครื่องหมาย ให้เป็นคำลงในช่องว่าง

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

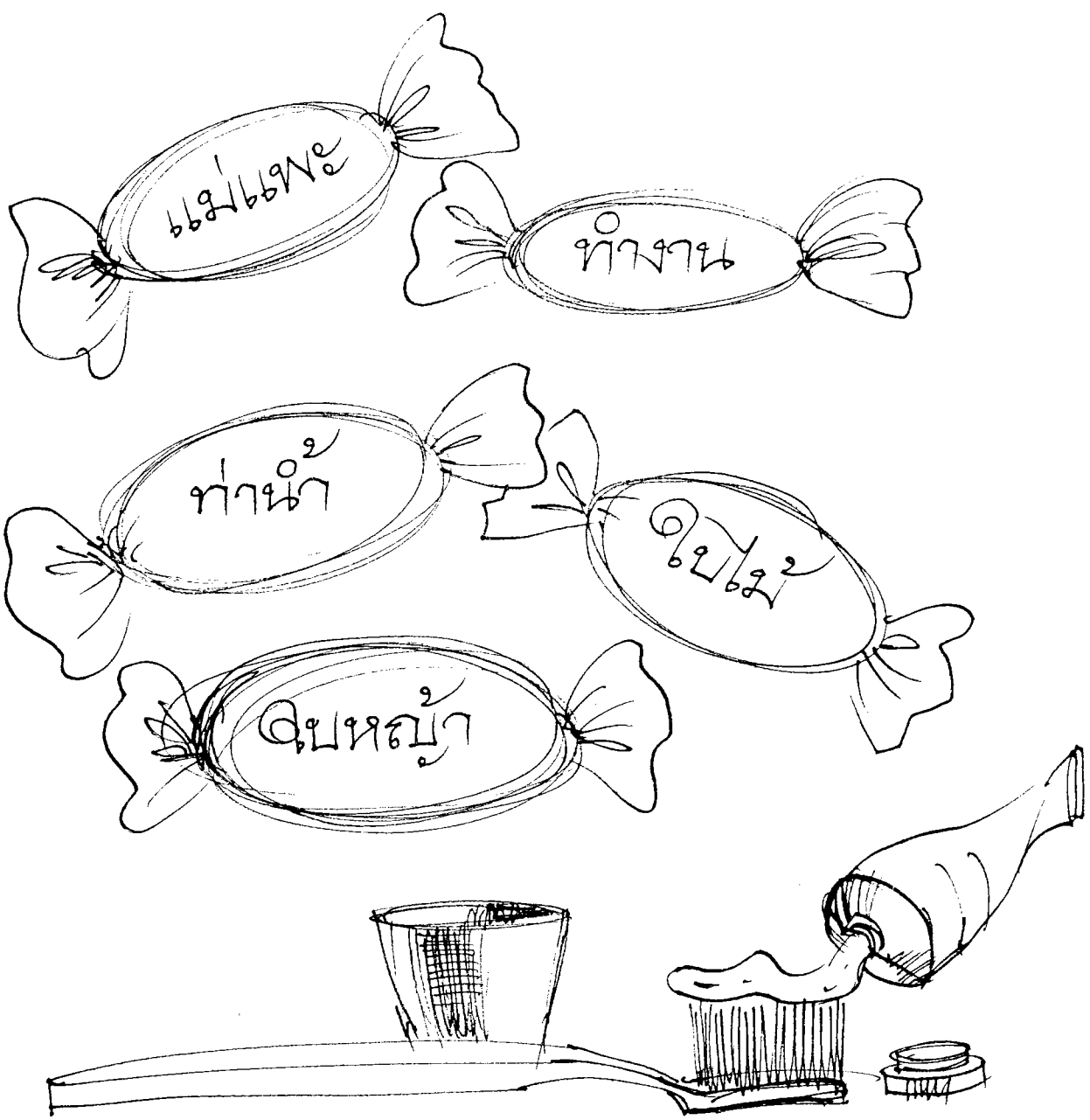
	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

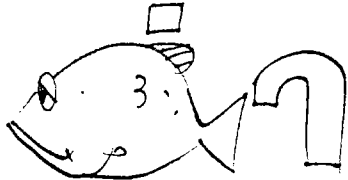
	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

เคลือบแบบพีกัด ชุดที่ ๑๓

แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
ชุดที่ ๑๔
๑

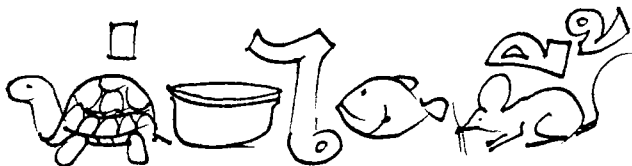
๒. สังเกตภาพ นำพยัญชนะ ที่แทนภาพมาเขียน
เรียงให้ถูกต้อง ลงในช่องว่าง

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

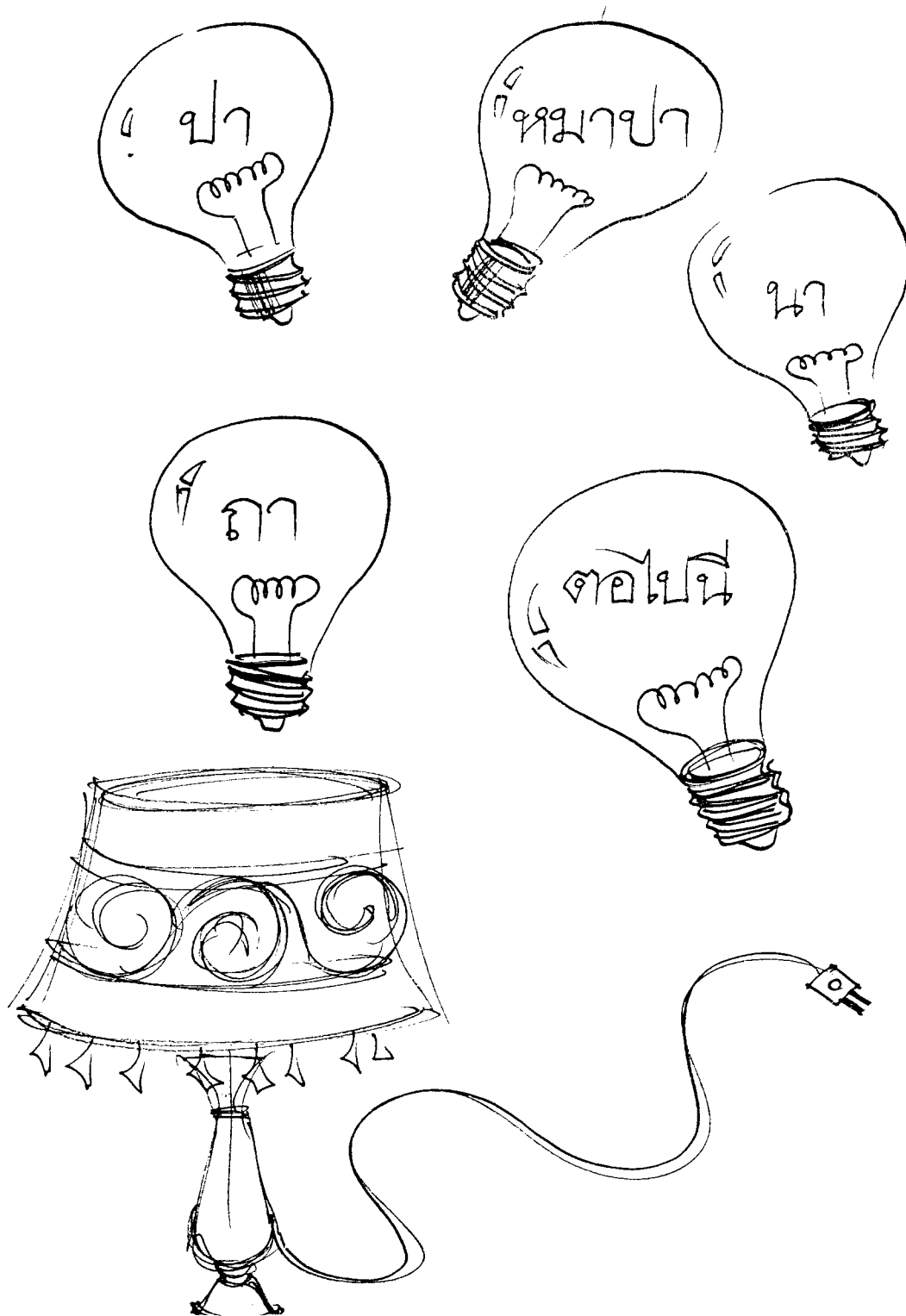
	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

	<table border="1"> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> <tr><td> </td></tr> </table>			

๓. ได้สมรรถนะจากที่หายไปให้เป็นที่
ที่มีความหมาย

๕. จงเติม พยัญชนะ และสระ ที่หายไป
ลงในคำให้มีความหมาย

๕. นำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่กำหนดให้
 ประสมกันให้เป็นคำ แล้วเขียนลงในช่องว่าง

ป - ำ
 ห, ม, ป - ำ, ำ
 ห - ำ
 ติ - ำ
 ตอ, ป, ฬ - ำ, ำ

เฉลยแบบฝึกหัด ชุดที่ ๑๔

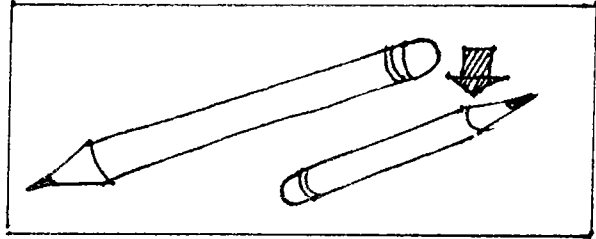
แบบฝึกหัดเขียนสะกดคำ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

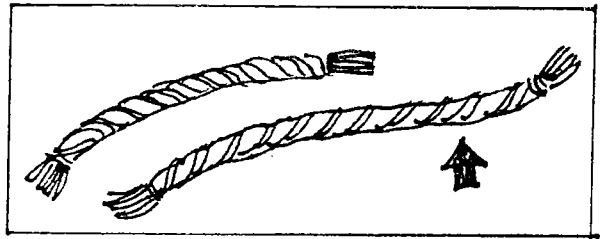
ชุดที่ ๑๕

๑. ฝึกเส้นโยงคำให้ตรงกับ ภาพ

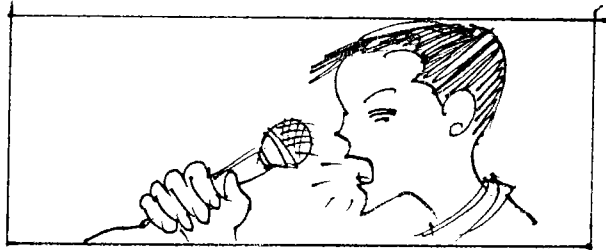
ดิน

ผ้า

ฟัง

พูด

ลูก

๒. ระนาบสี่ หน้าคำที่เขียนถูกต้อง

๑.	♡ สิ้น	♡ สิ้น	♡ สิ้น
----	--------	--------	--------

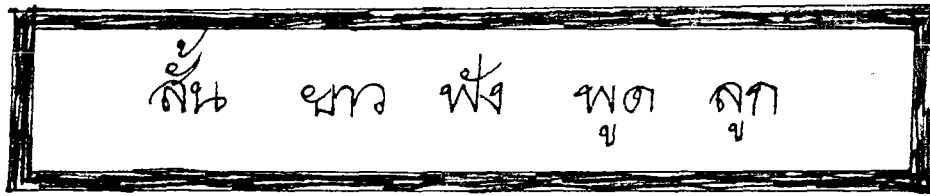
๒.	♡ ฆราว	♡ ขาว	♡ ขวา
----	--------	-------	-------

๓.	♡ ฟัง	♡ ค้าง	♡ ฟัง
----	-------	--------	-------

๔.	♡ พุด	♡ พุด	♡ พุด
----	-------	-------	-------

๕.	♡ รุก	♡ ลุก	♡ ลุก
----	-------	-------	-------

๓. นำคำที่กำหนดให้ เติมลงในประโยคให้ได้
ข้อความ

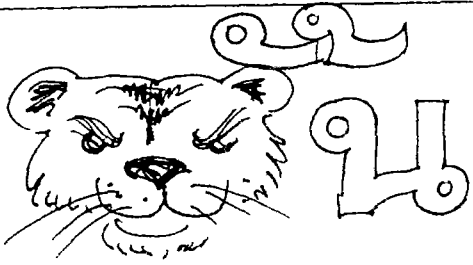

๑. นักเรียนต้องเป็น _____ ที่ดีของพ่อแม่
๒. เด็กผู้หญิงชอบวิ่ง _____
๓. นักเรียนชาย _____
๔. มะลิชอบ _____ เพลง
๕. สามีใจ _____ ไพร่

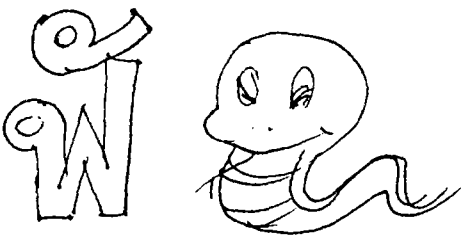
๔. เมื่อกลมล้อมรอบคำที่ประสมสระ
มีตัวสะกดที่ออกเสียงเหมือนคำหน้า

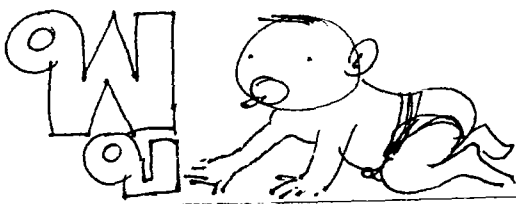
ลก ๑	ฟก ๑	ขก	ตาก
พูด ๑	ดาบ	รูต ๑	พาด
ฟ้ง	น้ง	ต้ง	ข้ง
ขาว	ข้าว	ราว	ปาว
ต้ง	น้ต	ป้ง	น้ง

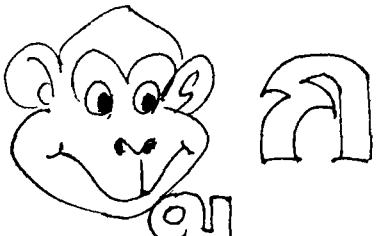
๕. สังเกตภาพ นำพยัญชนะที่เห็นภาพ มาเขียนเรียงให้เป็นคำลงในช่องว่าง.

	
---	--------------

	
--	--------------

	
---	--------------

	
---	--------------

	
---	--------------

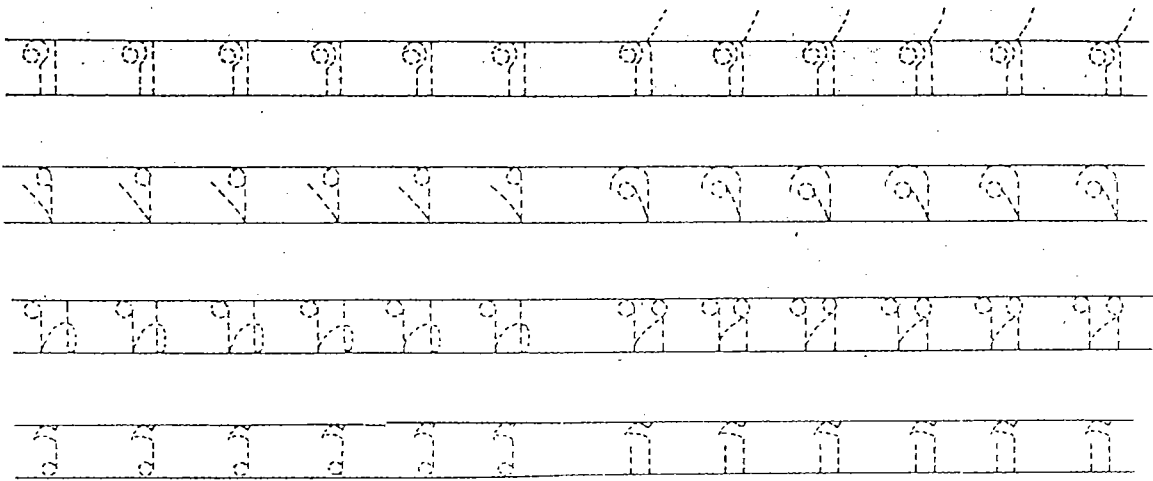
เฉลยแบบฝึกหัด ชุดที่ ๑๕

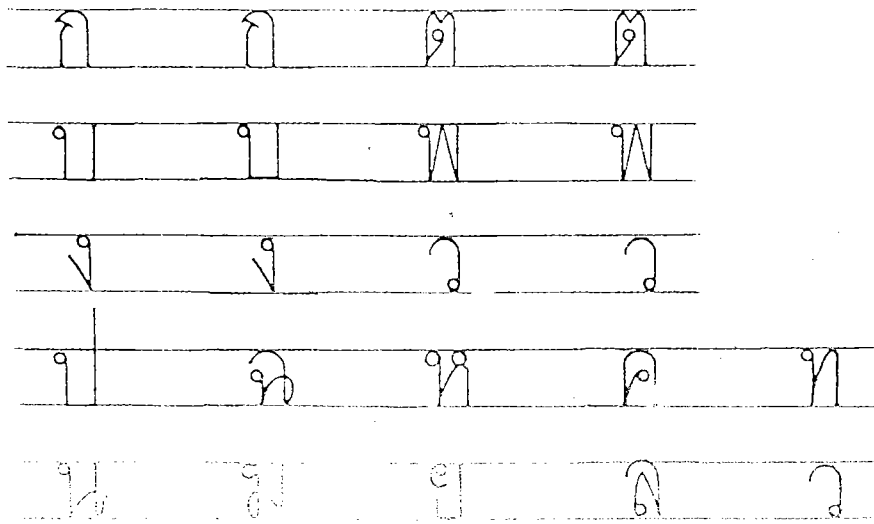
ภาคผนวก จ.
แบบฝึกหัดภาษาไทยของกรมวิชาการ

แบบฝึกหัดที่ ๑๑

๑. เขียนพยัญชนะแล้วอ่าน

๒. เต็มสระ แ-ะ แล้วอ่าน

๓. เต็มสระ ี แล้วอ่าน

๔. เติมสระ -อ แล้วอ่าน

ก ู จ อ

๕. โยงข้อความกับภาพ

จอมเป็นเพื่อนกับกล้า

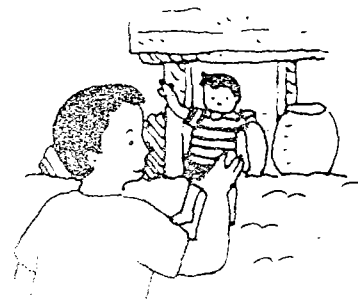
ลูกไก่ห้าตัวร้องเจี๊ยะ เจี๊ยะ

จอมแวะมาหากกล้าที่บ้าน

กล้ามีของเล่น

๖. อ่านเรื่อง เพื่อนของกล้า แล้วตอบคำถาม

๑) จอม แวะ ไป หา กล้า ที่ไหน

.....

๒) กล้า ให้ จอม ดู อะไร

๓) กล้า มี ลูกไก่ กี่ ตัว

๔) กล้า มี ของเล่น เป็น อะไร

๕) กล้า เอา อะไร ใส่ รถกระบะ

๖) แม่ไก่ ไต่ ตาม อะไร

๗. คัดและอ่าน

ลูก ของเล่น จอม ฝึก เลี้ยง

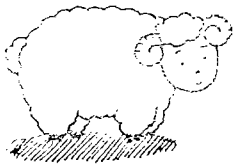
ไก่ ไต่ เพื่อน สัก แป๊ะ

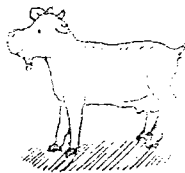
และ ไต่ และ สัก ไต่ ห้า

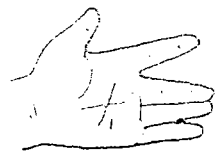
๘. เลือกคำในข้อ ๗ เติมในช่องว่างให้ถูกต้อง
แล้วอ่าน

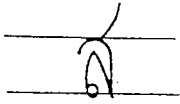
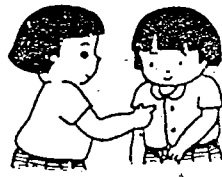
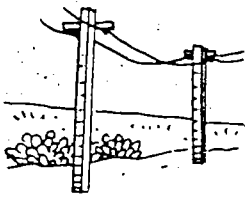
- ๑) กล้า มี _____ เป็น รถกระบะ
- ๒) จอม _____ มา หา กล้า ที่ บ้าน
- ๓) กล้า ว่า _____ มี ลูกไก่ _____ ตัว
- ๔) กล้า และ จอม เอา ลูกไก่ _____ รถกระบะ
- ๕) แม่ไก่ ไต่ _____ กล้า _____ จอม
- ๖) ลูกไก่ ร้อง _____
- ๗) ลูกไก่ ใน รถกระบะ มี _____ ตัว
- ๘) แม่ไก่ _____ ตาม รถกระบะ

๙. เติมสระ แ-ะ เ-อ เ-า = ให้ถูกต้อง

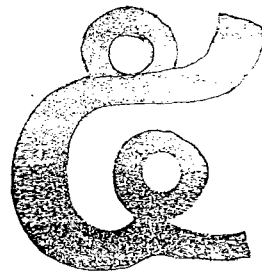
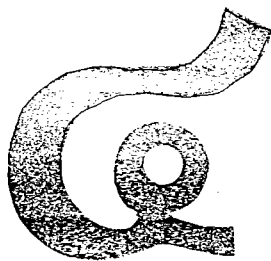
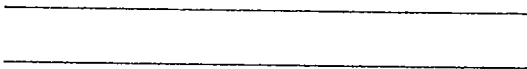
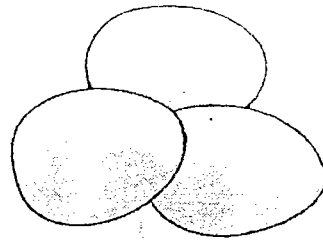

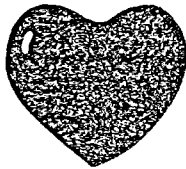

๑๐. อ่านคำต่อไปนี้ แล้วเขียนคำได้ภาพ

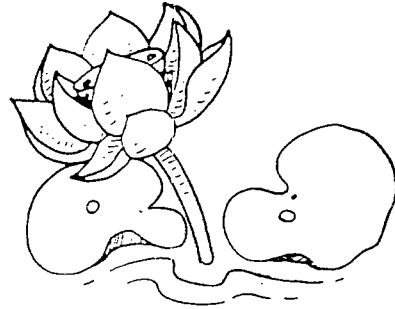
แม่ไก่ ไช ลี ห้า

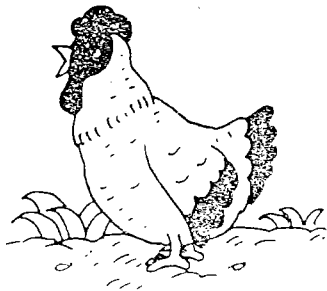
๑๑. เขียนคำใต้ภาพ โดยใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่ให้

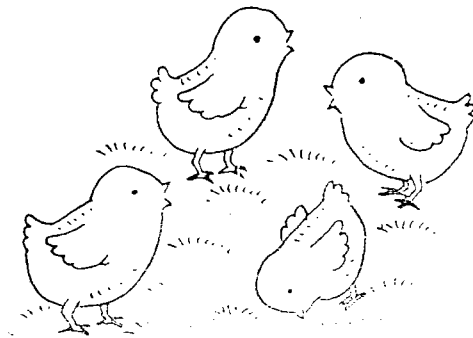
ห จ ัว ไ-

บ บ ไ- ัว

ม ก แ- ัว

ล ก ก ู - ัว

๑๒. เขียนประโยคตามภาพ

๑๓. อ่านบทร้อยกรองเรื่อง ต้มนมแพะ แล้ว
เติมคำในช่องว่าง

แม่แพะแวะมา

มาหาถั่ว _____

เจอถั่วมีแยะ

ลูกแพะดีใจ

เรา _____ นมแพะ

ดื่มแยะโตไว

กินนมกิน _____

กินได้โตดี

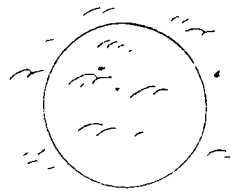
แบบฝึกหัดที่ ๑๒

๑. โยงคำกับภาพ

ศาลา

วงกลม

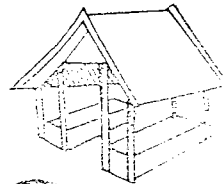
นอกวงกลม

ไข่

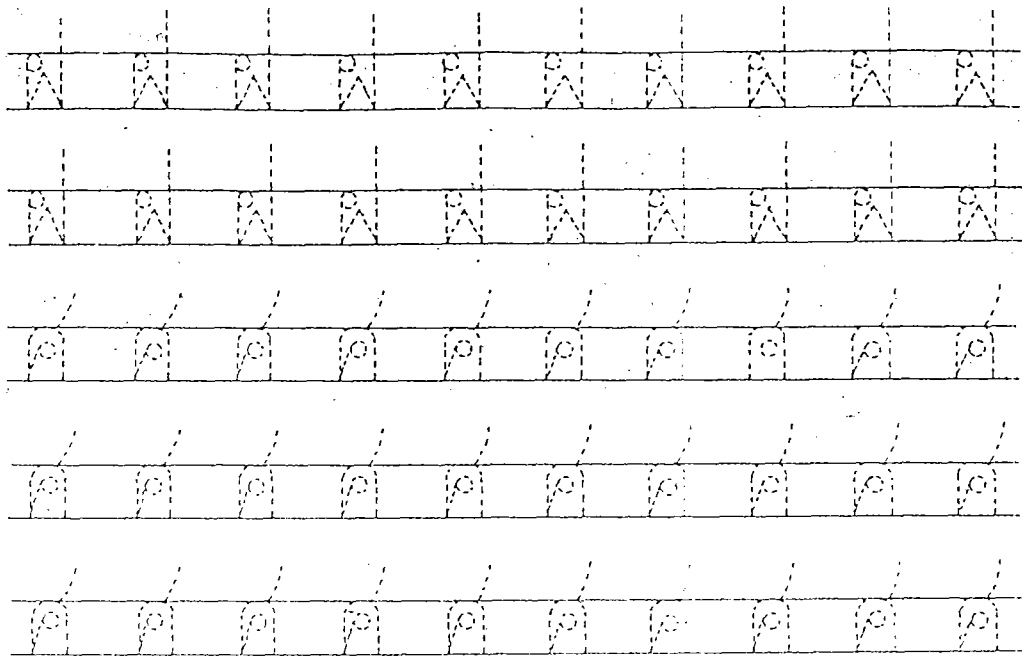
ในวงกลม

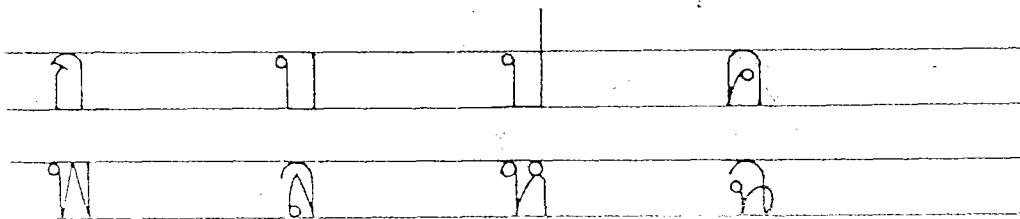
แม่กา

๒. คัดและอ่าน

๓. เต็มสระ แ- แล้วอ่าน

๔. เต็มสระ -อะ แล้วอ่าน

๕. เลือกคำที่ให้เติมในช่องว่าง

นิทาน ไช้ ตะ เถอะ เลอะเทอะ
 นอก เฝ้า วงกลม ศาลา ชวน

- ๑) กล้าเข้าไปใน _____
- ๒) จอมเป็นแม่กามี _____ เยอะแยะ
- ๓) มะลิไปหาตาที่ _____
- ๔) กล้าว่าดำทำวงกลม _____
- ๕) จอม _____ ขากกล้า
- ๖) กล้าและมะลิอยู่ _____ วงกลม
- ๗) กล้าจะให้ตาเล่า _____ ให้ฟัง

๖. ตอบคำถามต่อไปนี้

- ๑) กล้า แก้ว จอม และมะลิชวนกันเล่น
 อะไร

๒) จอมเล่นเป็นอะไร

๓) ดำเข้าไปที่ไหนกับกล้า

๔) ตานั่งอยู่ที่ไหน

๕) กล้าจะให้ตาทำอะไร

๗. คัดตามรอย แล้วคัดลงในช่องว่างและอ่าน

กิน กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก กาก

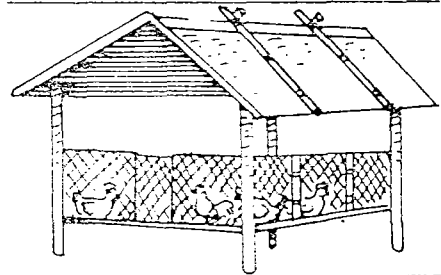
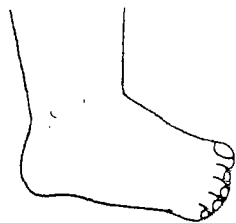
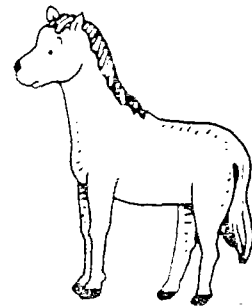
พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก พอก

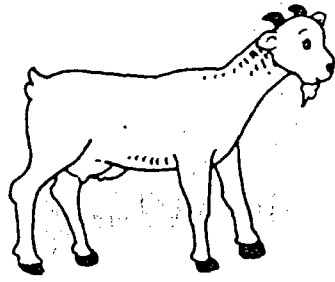
รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม

๘. ขีดเส้นใต้คำที่ออกเสียงสระเดียวกันกับ คำข้างหน้า

- ๑) แล - ตาให้กาแพเขา
 ๒) แพะ - อาให้เขาแวะไปหาตา
 ๓) เธอ - เขาไปเจอป่าที่ท่าหน้า
 ๔) เลอะ - ไนเล่าไก่มีไก่เยอะแยะ
 ๕) เผ้า - กล้าเข้าไปในวงกลม
 ๖) ตัว - ตาพาอาไปขอนแก่น

๙. เขียนคำใต้ภาพ

๑๐. เรียงคำให้เป็นประโยค

๑) ของ มะลิ แก้ว เพื่อน เป็น

๒) วงกลม ใน จะ เข้า ไป ดำ

๓) ที่ ศาลา ตา จอม ไป หา

๔) หมา ไม้ เอา ตา ไล่ ตี

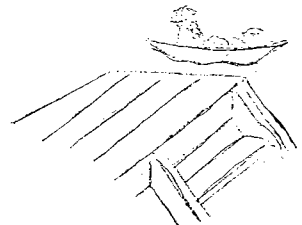
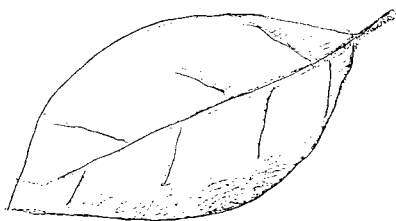
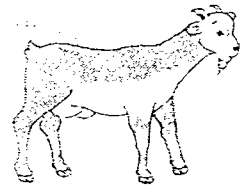
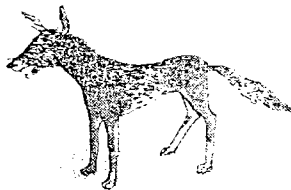
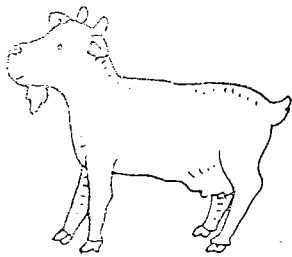
๕) ทำน้ำ पी ยา ไป หา ที่

๑ ๗ ๒ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕
มี เส มี หอย กาก ฟ พุด

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒
มี เส พุด มี เส พุด กาก ฟ พุด กาก ฟ พุด

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒
เส พุด กาก ฟ พุด กาก ฟ พุด

๔. เขียนคำใต้ภาพ

๕. เติมคำในช่องว่างให้ได้ความ

- ๑) แม่แพะมีลูก _____ ตัว
- ๒) ลูกแพะตัวพี่เขา _____
- ๓) ลูกแพะตัวน้องเขา _____
- ๔) _____ ให้ลูกแพะเฝ้าบ้าน
- ๕) ลูกแพะตัว _____ ออกไปเที่ยวนอกบ้าน
- ๖) _____ จะกินลูกแพะ
- ๗) แม่แพะมาช่วย _____ ไว้ได้

๖. ตอบคำถามต่อไปนี้

- ๑) กล้า แก้ว และเพื่อนมานั่งกับตาที่ไหน

- ๒) แม่แพะไปไหน

๓) น้องแพะช่วยพี่แพะหรือไม่

267

๔) หมาป่าได้กินลูกแพะหรือไม่

๕) ลูกแพะควรเชื่อฟังแม่หรือไม่

๗. เติมคำที่มีสระ ะ และสระ ะ ให้
ได้ความ

ม้า _____ ะ _____ ทะ _____ กะ
_____ เอะ _____ แยะ _____ เจอ

๘. เลือกคำที่ให้เติมในช่องว่างให้ได้ความ

เอะอะ แทะ เกะกะ เชื่อฟัง

เจออะ หมาป่า เพื่อน

๑) _____ ดุและเกร

- ๒) ฉันจะ _____ พ่อแม่
- ๓) ลูกแพะร้อง _____ ให้แม่แพะมาช่วย
- ๔) หมาป่ามา _____ ลูกแพะ
- ๕) ลูกแพะเที่ยว _____ ไบไม้ไบหญ้ากิน
- ๖) ในบ้านเรามีของวาง _____

๓. เรียงคำเป็นประโยค

๑) เจอ เกเร ลูกแพะ หมาป่า

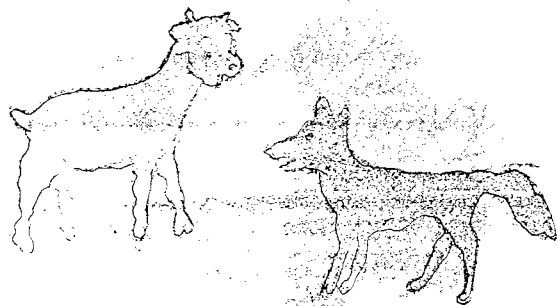
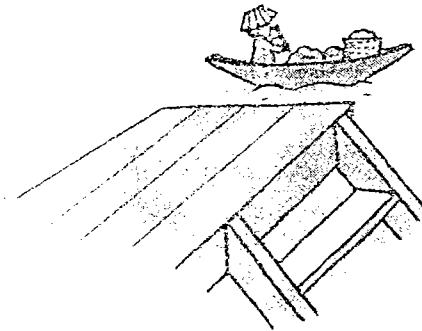
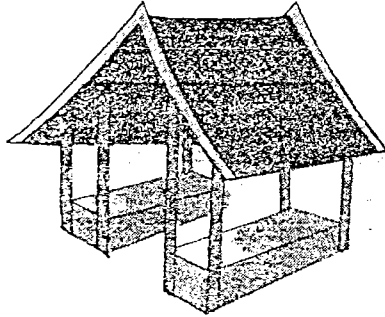
๒) ฝ้า บ้าน แม่แพะ ลูกแพะ ให้

๓) ก็น ถอดะ เรา ทำงาน มา

๔) แม่ เชื้อฟุ้ง จะ ลูก

๕) นิทาน ศาลา ทำน้ำ ตา ที่ เล่า

๑๐. แต่งประโยคตามภาพ

๑๑. อ่านบทร้อยกรองเรื่อง เพื่อนไม่ดี แ
เติมคำในช่องว่าง

มีเพื่อนไม่ดี	พาเรา _____ แ
ไม่ดีแน่แน่	พ่อแม่ว่าเรา
เรามีเพื่อนดี	ทำดีต่อเขา
เขาเป็นเพื่อนเรา	พูดกะ _____ ดีเ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาววิภา	ชื่อสกุล รอดสุข
เกิดวันที่ 4 พฤษภาคม	พุทธศักราช 2506
สถานที่เกิด	อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 4/108 หมู่ที่ 4 แขวงสีกัน เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กทม.
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	ม.ศ.5 จากโรงเรียนสตรีภูเก็ต
พ.ศ. 2529	ป.กศ.สูง (วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์) จากวิทยาลัยครูภูเก็ต
พ.ศ. 2532	กศ.บ. (การประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (การประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

บทคัดย่อ
ของ
วิภา รอดสุด

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
วิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และ ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มีนาคม 2542

การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนการเขียนสะกดคำตามคู่มือครู โดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบฝึกหัดของกรมวิชาการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน กลุ่มทดลองสอนตามคู่มือครูโดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มควบคุมสอนตามคู่มือครูโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ ใช้แผนวิจัยแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ t-test

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนที่ได้รับการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคงทนในการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักเรียนที่ได้รับการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดของกรมวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND RETENTION IN
SPELLING ABILITY OF PRATHOMSUKSA I STUDENTS
BY USING THE SPELLING WRITING PRACICE EXERCISE

AN ABSTRACT
BY
WIPA RODSUD

This research is a part of education in EL 692 and EL 693
for the Master of Education Degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University

March 1999

The purposes of this study were to find the learning achievement and retention in writing ability of Prathomsuksa I students by using the spelling writing practice exercise that constructed by the researcher and that belonged to the Department of Technical Education.

The population used in this study were the total Prathomsuksa I students in the first semester of the academic year 2541 of Pracharnivet School, Bangkok Metropolitan. The samples of 80 students were drawn from the total population by using the simple random sampling technique and then deviled into 2 groups, 40 students each. Both groups were taught according to the teacher manual. After that the experimental group was tested by using the spelling writing practice exercise constructed by the researcher while the control group was tested by that belonged to the Department of Technical Education. The research design was Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design, and the collected data was statistically analyzed by t- test.

The research results were found that :

1. The learning achievement in writing ability of Prathomsuksa I students by using the spelling exercise of experimental group and control group were statistically different at the .01 level of significance.
2. The retention in writing ability of Prathomsuksa I students by using the spelling writing practice of experimental group and control group were also statistically different at the .01 level of significance.